A MINDENKINEK SZÜKSÉGES HIT

Mevlâna Hâlid-i Bagdâdi

Fordította
Kemâhli Feyzullah Efendi

Preveo na turski jezik i uredio
HUSEJN HILMI IŠIK

A MINDENKINEK SZÜKSÉGES HIT

Mevlâna Hâlid-i Bagdâdi

Fordította
Kemâhli Feyzullah Efendi

Preveo na turski jezik i uredio
HUSEJN HILMI IŠIK

www.hakikatbooks.com

TARTALOM:

- I - A MINDENKINEK SZÜKSÉGES HIT
(A hit és az iszlám)..... 5

ELŐSZÓ..... 5

- 1 - BEVEZETÉS..... 10

- 2 - HIT ÉS ISZLÁM..... 15

- 3 - AZ ISZLÁM FELTÉTELEI..... 19

- 4 - A HIT ALAPFELTÉTELEI..... 24

- 5 - ŞEREFÜDDÎN MÜNÎRÎN
"rahime-hullahü teâlâ" LEVELE:
(Ragaszkodnunk kell az okokhoz)..... 74

- 6 - ALLAHÜ TEÂLÂ LÉTEZIK ÉS EGYEDÜLI
A RAJTA KÍVÜLI ÖSSZES LÉTEZŐ
NEM LÉTEZETT ÉS ÚJRA MEGSEMMISÜL..... 82

"SALAFIYYA"..... 89

Szójegyzék..... 104

Sübhânallahi ve bi-hamdihi sübhânallahil-azîm. Aki ezt a fohászt elmondja reggel és este százszor, annak a bűnei megbocsáttatnak. Megvédi őt a további bűnök elkövetésétől. Ez az ima a (**Mektubât Tercemesi**) könyv 307. és 308. levelében olvasható, minden gondot távol tart a fohászkodótól.

- I -
A MINDENKINEK SZÜKSÉGES HIT
(A hit és az iszlám)

ELŐSZÓ

Kezdjük Bismillâh-val a könyvet, Allah neve a legjobb menedék, végtelenek az ő ajándékai, együttérző, megbocsátást szerető Úr Ő.

Allahü Teâlâ, a világ összes embere iránt szánalmat érez. Megteremti azok szükségleteit, és eljuttatja hozzájuk. Megmutatja az utat az örök boldogsághoz. Megbocsát a nefs-ükre, (túlzott vágyukra), rossz barátokra, káros könyvekre és rádióadásokra hallgatóknak, az eretnekség, az istenkáromlás útjára lépőknek, ha azok megbocsátásért könyörögnek. Megmenti őket az örök kárhozattól. A lázadókkal és kegyetlenekkel nem teszi ezt. Meghagyja őket a nekik tetsző, istenkáromló úton. Az utolsó ítéletkor azok közül a hívők közül, akiknek a pokolba kellene kerülnie, megbocsát akiknek akar és a mennyországba küldi őket. Minden élőt egyedül Ő teremtett és Ő tart életben, a félelemtől és a kétségbeeséstől is Ő védi meg őket. Egy ilyen teremtő Allah méltóságánál keresünk menedéket, tőle várunk segítséget ennek a könyvnek a megírásakor.

Hála legyen Allahü Teâlânak és Áldás és béke legyen az ő szeretett prófétájának! Fohászkodunk annak a kiváló prófétának a tisztalelkű követőiért és az igazságos és hűséges hívekért.

A Hamd szó jelentése az a fajta hála, hogy hisszük, hogy minden áldás és jó Allahü Teâlâtól származik és hálásak vagyunk érte. A şükr szó jelentése pedig az a fajta hála, ha ezt a jót és áldást az iszlámnak megfelelően fogadjuk és kamatoztatjuk az életünkben.

Az iszlám hitről, annak parancsairól és tiltásairól számtalan könyv jelent meg, a legtöbbük különböző nyelvekre lefordítva eljutott a világ minden tájára. Mindezek mellett az ezzel szemben álló, torz, beszűkült

gondolkodásmódú, angol kémeket követő, tudatlan vallási emberek és a hitetlenek mindig az iszlám hasznos, bölcs, felvilágosult ahkam-ait, vagyis parancsait és tilalmait támadták, próbálták azt befeketíteni, megváltoztatni és ez által félrevezetni a muszlimokat.

Allahnak hála, a muszlim tudósok ma is mindenütt a világon az iszlám hit terjesztésén, annak védelmén fáradoznak. Az iszlámot közvetlenül a szahábáktól halló, később azokat leíró, helyes út tudósait ***(Ehl-i sünnet alîmleri)*** *- nek, (A helyes, a próféta által megmutatott út tudósainak) nevezzük. Olyanok írásai és beszédei is fellelhetők, akik a helyes út tudósainak könyveit nem olvasták vagy azokat, valamint a Koránt és a próféta hádiszait félreértelmezték, de ezek az írások és beszédek eltörpülnek az erős muszlim hittel szemben és csak az azt létrehozók tudatlanságát tükrözik.*

A magukat muszlimnak vallókat, vagy a muszlim közösségben muszlimokkal együtt imádkozókat muszlimnak fogadjuk el. Ha egy ilyen személy a muszlim tudósok által leírt, hitre vonatkozó irányvonalat nem követi a szavaival, írásban vagy cselekedeteiben akkor el kell mondani neki, hogy az istenkáromlás vagy a helyes úttól való eltérés. Figyelmeztetni kell, hogy végezzen bűnbánatot és ne folytassa, amit csinál. Ha a saját tudására, téves elgondolására támaszkodva ellentmond és folytatja, akkor egyértelművé válik, hogy tévedésben van, gondolkodása torzult, vagy az angol istentagadóknak adta el magát és elhagyta az iszlám útját. Ha imádkozik is, zarándoklatra megy is, jót cselekszik és szolgálja Allahot akkor sem menekül a kárhozattól. Amíg az istenkáromlásának az okát képező dolgot folytatja, és nem tanúsít megbánást, nem számít muszlimnak. Minden muzulmánnak ismernie kell azt, hogy mi vezet istenkáromláshoz, próbálkoznia kell, hogy a helyes úton maradjon, fel kell ismernie az istentagadókat, azokat akik magukat muzulmánnak mutatják, de valójában nem azok, valamint az angol kémeket és megvédenie magát tőlük.

*A próféta Resulullah " salallahu aleyhi ve sellem" (Allah küldjön rá áldást és békességet) megjósolta a Korán eljövetelét és a próféta hádiszait félreértelmező hetvenkettő szekta létrejöttét. Erről a (**Berîka**), (**Hadîka**), **(Buhârî)** és **(Muslim)** könyvekből és a próféta hádiszaiból értesülhetünk. Nagyon óvatosnak kell lennünk, hogy a magukat iszlám tudósnak és vallási professzornak nevező személyek könyveinek, előadásainak ne higgyünk, ne essünk a vallást és hitet tévesen magyarázók csapdájába. A tudással nem rendelkező muszlimok mellett, a kommunisták és a szabadkőművesek, keresztény misszionáriusok, az angolok által megvásárolt vehhâbik, (az*

iszlám négy fő csoportján kívüli szekták) a zsidó cionisták különböző módokon a muszlim fiatalok megtévesztésén munkálkodnak.A média félrevezető írásokon, filmeken, színházi előadásokon, rádión, televízión keresztül az iszlám és a hit megsemmisítésére törekszik. Sok milliárd lírát áldoznak erre a célra. Az iszlám tudósok "rahime-hümullahü teâlâ", korábban megadták a választ arra, hogy ettől, hogy menekülhetünk. A nyugalom és menekülés útja: Allahü Teâlá vallása.

*Az igazi nagy iszlám tudósok közül Mevlânâ Hâlid-i Bâğdadi "kuddisi sirruh" **(İ'tikâdnâme)** könyvét választottuk ki. Ezt a könyvet Kemâhlı merhûm hâcı Feyzullah efendi fordította török nyelvre és **(Feräid-ül-fevâid)** lett a címe, hicrî 1312 évében jelent meg Egyiptomban. Ezt a fordítást egyszerűsítettük le és (A mindenki számára szükséges hit) nevet adtuk neki. 1966-ban került először kiadásra. A magyarázatokat, a könyv szövegétől elválasztva, szögletes zárójelbe tettük. Végtelen hála legyen Allahnak, hogy lehetővé tette nekünk a terjesztését! Ennek a változatnak az eredetije az Isztambul Egyetem könyvtárának* (İbnül Emîn Mahmûd Kemâl beğ) részében **(İ'tikâdnâme)** néven F.2639 szám alatt található meg. Török fordításait **(Hakîkat Kitâbevi), (Hakîkat Könyvkiadó) (Îmân ve İslâm) (Hit és az iszlám)** néven lettek kinyomtatva.

(Dürr-ül-muhtâr)** könyv írója Alâüddîn-i Haskefî "rahime-hüllahü teâlâ", az hátetlenek házasságával kapcsolatban azt írja, hogy (Ha egy felnőtt korú házas muzulmán nő nem ismeri a muszlim hitet a házassága nem érvényes. {Vagyis nem számít muzulmánnak.} Tudatni kell vele Allahü Teâlâ tulajdonságait, neki pedig ezeket meg kell ismételnie és hinnie bennük.) İbni Âbidîn ezt így magyarázza: (Egy kislány, míg kicsi, automatikusan muzulmánnak számít, az anyjához és apjához hasonlóan. Ha eléri az érett kort, ez nem marad automatikus. Ha az érett koráig nem ismeri meg a muszlim vallást, nem számít muszlimnak. Ha nem ismeri a hit hat alappillérét és nem hisz bennük, valamint, ha nem hisz abban, hogy az iszlám tanítása alapján kell élnie, még ha ki is mondja a **(Kelime-i tevhîd)**-et, (tanúságtétel) vagyis a **(Lâ ilâhe illallah, Muhammedün resûlullah)** tanúságtételt nem számít muszlimnak. **(Âmentü billâhi...)** - ben található hat dolgot is meg kell tanulnia és hinnie bennük, valamint Allahü Teâlâ parancsait és tilalmait is el kell fogadnia ahhoz, hogy muszlimnak számítson.) İbni Âbidîn szavaiból érthető, hogy egy hitetlen, ha elmondja a hittételt és hisz is abban, onnantól kezdve muzulmánnak számít, de mint minden más muszlimnak neki is, ha lehetősége van rá **(Âmentü billâhi ve

Melâiketihi ve Kütübihi ve Rüsülihi vel Yevmil-âhiri ve bil Kaderi hayrihi ve şerrihi minallahi teâlâ vel-ba'sü ba'delmevti hakkun, eşhedü en lâilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü) *a hit alapjait meg kell ismernie, és tanulmányoznia kell a szükséges iszlámmal kapcsolatos ismereteket és megtanulnia azokat. Egy muzulmán gyereke is, ha elérte az érett kort és ezt a hat dolgot valamint az iszlámmal kapcsolatos ismereteket nem sajátítja el, és nem jelenti ki azt, hogy hisz ebben nem számít muszlimnak. Miután kijelenti, hogy hisz ebben,* ***(Islâm bilgileri) (Iszlámmal kapcsolatos ismeretek)*** *az iszlám hittel kapcsolatos ismereteket, vagyis a kötelezettségeket, a tiltott dolgokat, a vallási mosakodással kapcsolatos ismereteket, az imádkozás mikéntjét, az iszlámnak megfelelő test elfedésével kapcsolatos ismereteket kötelező megismernie. Ha valakit megkérdez erről, annak kötelessége őt ezekről tájékoztatnia vagy egy hiteles vallási könyvet ajánlania a számára, amiből ezeket az ismereteket megszerezheti. Ha nem talál ilyen személyt vagy könyvet, folytatnia kell a keresést. Ha nem teszi ezt hitetlennek számít. A nem tudása, míg nem találja meg ezeket az ismereteket megbocsátódik. Aki nem teljesíti az iszlám kötelezettségeit, vagy tiltott dolgokat cselekszik, annak a büntetése pokol lesz. A vallás hat pillérével kapcsolatban a könyvünkben széles körű információ található. Minden muszlimnak ajánljuk ennek a könyvnek az elolvasását és nagyon hasznos lenne, ha gyerekeik és ismerőseik is elolvasnák. A test elfedéséről a 475. oldalon esik szó.*

Könyvünkben, amikor az ájàk jelentését magyarázzuk, (Meâlen buyuruldu) (magyarázat) - nak hívjuk és a (Korán tudósok magyarázatait vesszük alapul), mert ezeknek az ájáknak az értelmét csak a próféta ("sallallahü aleyhi ve sellem") ismerte és ismertette meg a körülötte lévőkkel. A Koránt magyarázó tudósok a hádiszokat, a magukat muszlimként feltüntető, de valójában az angolokat szolgáló, az iszlám négy fő irányzatán kívüli vallástudósok által elferdített hádiszoktól elkülönítették, ha egy hádiszban nem találtak választ egy kérdésre, akkor a Koránban lévő jelentésre támaszkodva próbáltak választ találni egyes ájàk magyarázatára. Az arabul tudó, de a Korán-magyarázathoz, valláshoz nem értő emberekre nem mondhatjuk, hogy Koránt magyarázó tudósok. **(Kur'ân tefsîri)** Egy hádisz szerint, **(aki a saját esze szerint magyarázza a Koránt, az hitetlen).**

Allahü Teâlâ a prófétával kapcsolatos hiteles tudást közvetítő (Ehl-i Sünnet) tudósai által vezessen mindnyájunkat a helyes útra és védjen

meg az olyan tudatlanoktól, akik iszlám tudósokként tetszelegnek, de nem tartoznak az iszlám fő vonalának egyikébe sem és a képmutatók alattomos ámításától is! Ámen.

A Hakîkat kiadó által megjelent összes könyv az internet segítségével minden nyelven eljutott a világ különböző helyeire.

Gregorian naptár	***Hijrî Shamsî***	***Hijrî Kamarî***
2021	***1380***	***1422***

FIGYELMEZTETÉS: a misszionáriusok a keresztény hitet, a zsidók a Tórát, az isztambuli Hakîkat kiadó az iszlámot terjesztik, a szabadkőművesek pedig a vallásokat akarják kiirtani. Akinek van esze, az látja, hogy ez a valóság. Aki segít az igazság terjesztésében az egész emberiség evilági és túlvilági boldogságát segíti elő.

A mai világ muszlimjai 3 csoportba tömörülnek. Az első csoport az Eshâb-ı kirâm útját követők, az igazi muszlimok. Őket más néven **(Ehl-i sünnet)**, **(Sünnî)** ve **(Fırka-i nâciyye)** - nek vagy a pokoltól megmenekülőknek is nevezik. A második csoport az Eshâb-ı kirâm ellenségei. Az ő nevük a **(Şî'î)** vagy **(Fırka-i dâlle).** A harmadik csoport a szunniknak és a siítáknak is ellenségei. Őket **(Vehhâbî)**-nak vagy **(Necdî)**-nek nevezzük, mert ők először Arábia Necd városában tűntek fel. **(Fırka-i mel'ûne)**-nek is hívják őket, mert ők a muszlimokat hitetleneknek nevezték, ahogy az a **(Se'âdet-i Ebediyye) (Örök boldogság)** és **(Kıyâmet ve Âhıret) (Az utolsó ítélet és a túlvilág)** könyveinkben is szerepel. A próféta megátkozta azokat, akik ilyet mondanak. A muszlimok három csoportra oszlásának az oka, a zsidók és az angolok.

Minden muzulmánnak a nefs-ének (túlzott vágyainak) leküzdése és a teremtés óta eredendő bűnétől és tudatlanságától való megszabadulása céljából mindig ismételgetnie kell a **(Lâ ilâhe illallah)** mondatot a szíve tisztításáért, a nefs-től, a sátántól, a káros könyvektől és a rossz barátoktól, az istenkáromlástól és a bűnöktől való megszabadulásért, az **(Estagfirullah)** szó ismételgetése szükséges. Akik betartják az iszlám szabályait és megbánják a bűneiket, azoknak elfogadtatnak az imáik. A nem imádkozók, intim testrészeiket el nem takarókra nézők, nyitottan öltözködő nők, tiltott dolgokkal táplálkozók nem élnek az iszlám előírásai szerint. Az ő imájuk nem fogadtatik el. Ezzel kapcsolatban az utolsó oldalon találnak információt.

- 1 -
BEVEZETÉS

Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî "kaddesallahü teâlâ sirrehül'azîz" mielőtt belekezdett volna **İmâm-ı Rabbânî Ahmed Fârûkî Serhendî "rahmetullahi aleyh"**'in **(Mektûbât) (Levelek)** könyvének megírásába a harmadik kötetnek a tizenhetedik levelében meg akarta áldani azt. Így ír ebben a levélben **İmâm-ı Rabbânî** "kuddise sirruh"[1]**:**

A levelem Bismillah-hal kezdem. Hála legyen a minden jóval rólunk gondoskodó, legfőképp és legnagyobb ajándékként minket muszlimmá és Mohammed próféta követőivé tevő Allahü Teâlânak!

Elmélkednünk kell és meg kell értenünk, hogy minden jó egyedül Tőle származik. Mindent egyedül Ő hoz létre. Minden létezőt Ő tart életben. A hivőkben megtalálható felsőbbrendű és jó tulajdonságok is neki köszönhetők. Életünk, eszünk, tudásunk, erőnk, látásunk, hallásunk, beszédképességünk mind Tőle van. Ő ment ki minket a nehézségekből, gondokból, elfogadja az imáinkat és távol tartja a bajokat tőlünk. Mindennel egyedül Ő lát el minket. Annyira kegyelmes, hogy a bűnösökről is gondoskodik. Próbálja elfedni a bűneinket, olyannyira, hogy a parancsait nem követő, tilalmait be nem tartó lázadókat sem szégyeníti meg mások mások előtt a bűneik nyilvánosságra hozatalával. Annyira kegyelmes és megbocsátó, hogy még a büntetését érdemlők számára is késlelteti a büntetés kiszabását. Ajándékaiból, áldásaiból és kegyelméből a barátainak és ellenségeinek is juttat, nem von meg senkitől semmit. A legértékesebb ajándéka, hogy megmutatja nekünk a boldogság és menekülés útját, hogy hogy maradjunk a helyes úton és miként kerüljünk a mennyországba. Azt kéri tőlünk, hogy a szeretett próféta "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" parancsait teljesítsük, hogy cserébe elnyerjük a mennyország végtelen ajándékait, örömeit, elégedett legyen velünk és ott is élvezhessük az ő szeretetét. Allahü Teâlâ ajándékai olyan tisztán láthatóak, mint a Nap. A másoktól felénk irányuló jóság szintén Tőle van. Ő adja a szívükbe az érzést, hogy jót akarjanak tenni, és adja a megvalósításhoz szükséges erőt.

Mindenhonnan és mindenkitől jövő ajándék, áldás mögött Ő áll. Mástól és nem tőle várni a jót és kegyelmet az olyan, mint az, ha valakire rábízunk valamit, de cserébe biztosítékot várunk, vagy olyan, mintha egy szegénytől adományt várnánk. Ezeket a szavaimat a tanulatlan, buta emberek, valamint

(1) Imâm-ı Rabbânî, 1034 [Kr. u. 1624]-ben halt meg

a tudósok és a nagyon okosak is egyaránt megértik. Mert ezek egyértelmű dolgok, nem kell rajtuk elgondolkodni sem.

Az emberek feladata, hogy ezen ajándékokat adó Allahü Teâlânak legyenek olyan hálásak, amennyire csak tudnak.

Ez nemcsak egy feladat, egy tartozás is. Ennek az Allahü Teâlâ felé irányuló szükséges hála kimutatása nem könnyű feladat, mivel az ember a semmiből teremtődött, gyenge és segítségre szorul, valamint hibák, szégyenletes dolgok elkövetésére hajlamos. Allahü Teâlâ pedig öröktől fogva létezik és mindig is létezni fog. Távol áll a hibáktól és a szégyenletes dolgoktól. Mindenben felsőbbrendű. Az emberek semmilyen vonatkozásban sem hasonlítanak Hozzá még csak megközelítőleg sem. Egy ilyen alsórendű hívő, hogy lehetne méltó módon hálás a magasságos Allahnak? Sok minden van, amit az emberek szépnek és értékesnek tartanak, de Allahü Teâlâ ezeket rossznak tartja és nem nyerik el a tetszését. Lehet, hogy nem tetszik neki, amit mi tisztelet kimutatásának és hálának hiszünk.

Emiatt az emberek a korlátolt tudásukkal, felfogásukkal nem tudják, hogy hogy fejezzék ki méltó módon a tiszteletüket, hálájukat Allahü Teâlâ felé. Ha nem Allahü Teâlâ mutatja meg a tisztelet és a hála kimutatásának módját, a dicséretnek vélt dolgokból még akár becsmérlés is válhat.

A hívők feladata, hogy a szívükkel, a szájukkal, a testükkel is kifejezzék Allahü Teâlâ iránti hálájukat és ennek mikéntjét szeretett prófétája "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" által tudatta a hívekkel. Az Allahü Teâlâ által megmutatott és megparancsolt hívői feladatok összessége az iszlám. **(İslâmiyyet) Iszlám)** Allahü Teâlâ iránti hála a próféta által mutatott út követésével valósítható meg. Aki nem ezen az úton jár, annak a hálája, istenszolgálata Allahü Teâlânak nem tetszik és nem fogadja el azt. Sok minden van, ami az embereknek tetszik, de az az iszlámnak nem tetsző, rossznak tartott dolog.

Vagyis, akinek van esze az úgy ad hálát Allahü Teâlânak, hogy Mohammed prófétát követi. Az ő útja az iszlám. **(İslâmiyyet)** Mohammed próféta követői pedig a muszlimok. **(Müslimân) (Muzulmán, Muszlim)** Allahü Teâlâ iránti hála Mohammed próféta követését jelenti. **(İbâdet etmek) (Istenszolgálat)** Az iszlám ismereteknek két csoportja van: Vallási ismeretek és természettudományi ismeretek. A vallást megreformálók a vallási ismeretekre a **(Skolastik bilgiler) (Skolasztikus ismeretek)** a tudományos ismeretekre a **(Rasyonel bilgiler) (Racionális ismeretek)** nevet használják. A vallási ismeretek két részre oszthatók:

1. A szív hite, vagyis amiben a szívnek hinnie kell. Ezt a tudást **(Üsûl-i din) (Vallás módja)** - nek vagy **(Îmân)** - nak **(Hit)** hívjuk. Röviden az **(Îmân)** a Mohammed próféta által tudatott hat dologban való hitet, az iszlám elfogadását, az istenkáromláshoz vezető dolgokról való beszédtől való távolmaradást jelenti. Minden muszlimnak tudnia kell, hogy mik az istenkáromláshoz vezető dolgok és távol kell maradniuk azoktól. A hívőket **(Müslimân)** - nak **(muzulmánoknak vagy muszlimoknak)** nevezzük.

2. A testtel és szívvel valamint a bizonyos dolgoktól való távolmaradás általi istenszolgálat. A megparancsolt kötelező ismereteket **(Farz)** - nak, **(Kötelezettség)** amitől a híveknek távol kell maradniuk azt **(Harâm)** - nak **(Tiltott dolog)** - nak nevezzük. Ezeket **(Fürû-i din)** - nek **(Gyakorlati ismeretek)** - nek vagy (Ahkâm-ı islâmiyye) (iszlám parancsainak) **(İslâmiyyet)**, **(Iszlám)** iszlám ismereteknek nevezzük.

{Mindenkinek szükséges kimondania a **(Kelime-i tevhîd)** - et, vagy (tanúságtételt)**,** és hinnie abban. A tanúságtétel: **(Lâ ilâhe illallah Muhammedün resûlullah)**. A jelentése: (Nincs más Isten csak Allah és Mohammed az Ő prófétája.) Aki ebben hisz az hívő (Iman etmek), (hisz) és muszlim (Müsliman olmak) (Muzulmánná válik) lesz. A hívőt másképp **(Mü'min) (Hívő)** vagy **(Müslimân) (Muzulmán, Muszlim)** - nak hívjuk.

A Korán Allah szava. Allahü Teâlâ a Gábriel nevű angyallal aleyhisselâm (béke legyen vele) küldte el Mohammed prófétának. A Korán mondatai arabul íródtak, de mindezt Allah szerkesztette meg. A Koránban lévő arab szavakból Allah ájákat formált, betűként és szavakként érkeztek le, melyek isteni értelmet foglalnak magukban. Ezeknek a betűknek és szavaknak az összessége a Korán. **(Kur'ân) (Korán)** Az isteni értelmet rejtő szavak is a Koránt alkotják. Ezeket az isteni értelmet rejtő szavakat tartalmazó Korán nem teremtődött, Allahü Teâlâhoz hasonlóan öröktől fogva létezett és örökké létezni fog. Gábriel (aleyhisselâm) minden évben egyszer az addig megírt Koránt az isteni szavak sorrendjét követve felolvasta, a próféta pedig elismételte utána. Megdicsőülése évében kétszer látogatta meg és a Korán egészét megismételtette vele. A próféta és a közvetlen társaságában lévő hívek nagy része az egész Koránt fejből tudták. Ebû Bekr-i Sıddîk kalifa a halála évében összegyűjtötte azokat, akik fejből tudták és leíratta velük az egészet, így jött létre a **(Mushaf)** - nak nevezett könyv. Harmincháromezer szahábi (a próféta közvetlen társaságához tartozó hívő) egybehangzóan eldöntötte, hogy egyetlen betű eltérés sincs benne.

A Mohammed próféta által elmondottakat **(Hadîs-i şerîf)** - nek

(Hádisznak) nevezzük. Ezek közül azokat, aminek az értelme Allahü teâlâtól, a szavai pedig Mohammmed prófétától származnak **(Hadîs-i kudsî)** - nak nevezzük. Sok hádiszokkal (a próféta cselekedetei és szavai) kapcsolatos könyv létezik. Ezek közül a leghíresebbek a **(Buhârî)** és a **(Müslim)** könyvek.

Allahü teâlâ parancsai közül, amiben hinni kell **(Îmân)**-hoz, amiket cselekedni **(Farz)**- hoz, **(Kötelezettség)** -hez, amitől távol kell tartani magunkat **(Harâm)** -hoz **(Tilalom)** - hoz kapcsolódónak nevezzük. A kötelezettségek és a tiltott dolgok közös neve: **(Ahkâm-ı islâmiyye), (Az iszlám parancsai)**. Az, aki az iszlám ismeretek közül egyben is nem hisz az **(Kâfir), (hitetlen)**.

A második fontos dolog, amit az embernek tennie kell, a szívének a megtisztítása. A szív alatt két dolgot értünk. A mellkasunkban található húsdarabról mindenki tudja, hogy szív. Ezzel a fajta szívvel az állatok is rendelkeznek. A második szív, az ezen a szíven belül található láthatatlan szív. Ezt a szívet (gönül) - nek, érző szívnek nevezzük. A vallási könyvekben, ha szívről van szó, az alatt ezt a szívet értik. Ezzel a szívvel hisz vagy nem hisz az ember. A hívő szív tiszta. A nem hívő szív tisztátalan és halott. A legfontosabb feladatunk, hogy azon dolgozzunk, hogy a szívünk tiszta legyen. Az istenszolgálattal, imádkozással és megbocsátásért való könyörgéssel tisztíthatjuk a szívünket. Ha tiltott dolgokat cselekszünk az tönkreteszi a szívünket. A próféta ezt mondta: **“ Sokat könyörögjetek megbocsátásért! Ne hagyjátok abba a megbocsátásért való könyörgést, mert aki ezt teszi azt Allah megvédi a betegségektől és megóvja minden bajtól és váratlan helyekről áldás áramlik rá.”** A megbocsátásért való könyörgés az **(Estagfirullah)** szó ismételgetése. Az ima elfogadásának feltétele, hogy az imádkozó muzulmán legyen, megbánja a bűneit, érteni kell a fohászát és hinnie kell annak szavaiban. Megfeketedett szívvel mondott ima nem fogadtatik el. Aki háromszor elmondja a fohászt és folyamatosan teljesíti a napi ötszöri imát, annak a szíve megtisztul és mintegy a szíve beszélni kezd. Ha a fohászt csak a szóval mondjuk a szívünkkel nem, az nem válik a hasznunkra.

Az iszlám vallás által ismertetett vallási ismeretek az **(Ehl-i sünnet)** tudósainak a könyveiben találhatók. Az Ehl-i sünnet tudósai által hirdetett a hitre és az iszlámra vonatkozó ismeretek közül, ha valaki a (nasslar) - okból vagyis az egyértelmű ájákból illetve a hádiszokból egyet is nem fogad el az **(Kâfir)** - nak **(hitetlen)** - nek, ha eltitkolja, hogy nem hisz ezekben az **(Münâfık)** -nak, **(Képmutatónak, színlelőnek)** ha eltitkolja és ráadásul

úgy tesz, mintha muzulmán lenne és becsapja ezzel a muszlimokat, azt **(Zındık)** - nek nevezzük. Aki a

nem egyértelmű nasslarokat félreértelmezi, de hisz azokban, az nem számít Kâfirnak. (hitetlennek) De mivel letért az Ehl-i sünnet helyes útjáról a pokolra kerül. Az ilyen személy, mivel az egyértelmű, könnyen érthető nasslarokban hisz, nem marad örökre a pokolban, kikerül onnan és a mennyországba jut végül. Őket **(Bid'at ehli)** vagy **(Dalâlet fırkaları)** - nak (eretnek csoport) nevezzük. Hetvenkettő-féle eretnek csoport van. Az ő istenszolgálatuk, tetteik, emberek iránti tetteik, a hitetlenek és a mürtedek (az iszlámot elhagyók) istenszolgálata, tettei, az emberek iránti tettei nem lesznek elfogadva, nem számítanak majd a túlvilágon. A megfelelő hittel rendelkező muszlimokat **(Ehl-i sünnet vel-cemâ'at) (A próféta helyes útját követők) - nek,** vagy **(Sünnî)** - nak **(Szunnita)** - nak nevezzük. A sünnik, szunniták az istenszolgálat szempontjából négy csoportra oszlanak. A négy csoportba tartozók tudnak egymásról és szimpatizálnak egymással. Ha valaki nem tartozik a négy csoport egyikébe sem, akkor ő nem nevezhető Ehl-i sünnet - nek. Ha pedig nem tartozik oda, akkor kâfir vagy bid'at kell, hogy legyen, ez İmâm-ı Rabbânî leveleiben, az első fejezet kétszáznyolcvanhatodik levelében és a **(Dürr-ül-muhtâr)** Tahtâvî hâşiye-nek a (Zebâyıh) részében valamint a **(El-besâir li-münkîr-it-tevessül-i bi-ehl-il-mekâbir)** - ban indoklással együtt megtalálható. Ez két arabul írott könyv. A második Indiában íródott és ott nyomtatták ki, 1395 {kr.u. 1975} -ben majd később Isztambulban a Hakîkat Kitâbevi által, ofszet gépekkel került kinyomtatásra és többszöri kiadása is megvalósult.

A négy csoport szerint az istent szolgálók, ha bűnt követnek el, vagy hibát ejtenek az isten szolgálatuk közben és megbánják azt, bűneik megbocsátást nyernek. Azoknak, akik nem gyakorolnak bűnbánatot, Allahü Teâlâ, ha akarja megbocsátja a bűneit, ha akarja nem. De nem küldi őket a pokolba. Ha valamennyi büntetést kapnak is a bűneikért végül megmenekülnek apokoltól. Azok, akik még a tudatlanok által is ismert egyértelmű ismeretek egyikében sem hisznek a pokolban maradnak örökre. **(Kâfir)** - ok és **(Mürted)** - ek **(Hitüket elhagyók)**.

A Kâfirok könyvvel rendelkezők és könyvvel nem rendelkezők szerint két csoportra oszthatók. Muzulmán családba született később hitüket elhagyók kâfirok a **(Mürted)** - ek. İbni Âbidîn "rahime-hullahü teâlâ" az istenhez való társítás miatt kikkel való házasság számít tilosnak témájában ezt mondja: (Mürted, Mülhid, Zındık, Mecûsî, Putperest, régi görög filozófusok, Münâfık, hetvenkettő fırkából a túlzások miatt kâfirrá

válók, [Berehmen, Budist], Bâtınî, İbâhî és Dürzî-nek nevezettek, mind könyv nélküli kâfirok). Ugyanígy a kommunisták és a szabadkőművesek. A keresztények és a zsidók, azok, akikhez az égből könyv küldetett, de megváltoztatták azt, a **Tóra (Tevrât)** és a **Biblia (İncîl)** könyvekben hívők, könyvvel rendelkező kâfirok. Ha ők bármely teremtményt (Ülûhiyyet sıfatı), istenítésre méltónak találnak, akkor **(Müşrik)** lesznek. Allahü Teâlâ személyének jellemzői **(Sıfât-i zâtiyye)** és **(Sıfât-i sübûtiyye)** összefoglalva **(Ülûhiyyet sıfatları)** isteni jellemzők.

A könyvvel rendelkező vagy könyv nélküli kâfir, ha muzulmán lesz megmenekül a pokoltól. Minden bűntől mentes, tiszta muzulmán lesz. De ehhez **(Sünnî)** muzulmán kell, hogy legyen. A sünnî azt jelenti, hogy az Ehl-i sünnet tudósai valamelyikének, "rahime-hümullahü teâlâ" könyvét el kell olvasnia, meg kell értenie és az életében alkalmaznia kell azt, hitében szavaiban és cselekedeteiben. Allah Kıyâm-ü bi-nefsihî, azaz nem teremtették, létezéséhez semmire sincs szüksége. A világon az, hogy valaki muzulmán vagy nem, onnan tudható, hogy minden kényszerítés nélkül, a tetteiből és szavaiból ez megnyilvánul. Az, hogy ez az ember hívőként jut-e a túlvilágra, az utolsó leheletekor derül ki. Egy muzulmán nő vagy férfi, ha súlyos bűnt követ el, de tiszta szívből megbánja bűnét, bűnei mindenképp megbocsáttatnak és megtisztul azoktól. Hogy mi a **(Tevbe) (Bűnbánat)** és hogy kell bűnbánatot tartani arról az istentiszteletet magyarázó például a török és arab nyelvű **(Îmân ve İslâm) (Hit és Iszlám)** és **(Se'âdet-i ebediyye)** könyvekben olvashatunk.

- 2 -
HIT ÉS ISZLÁM

Az **(İ'TİKÂDNÂME)** könyvben a próféta (s.a.v.) "sallallahü aleyhi ve sellem" **(Îmânı ve islâmı)** a hitet és az iszlámot magyarázó hádiszát ismerteti meg velünk. Ennek a hádisznak a segítségével a muszlimok, megerősíthetik a hitüket, és az én bűneim is ez által remélem megbocsáttatnak majd.

A semmire sem szoruló, a híveihez kegyelmes és bőséges áldást osztó, Allahü teâlához fordulok, kevés tudású és sötét szívű híveként, hogy téves szavaimat bocsássa meg és hibával teli istenszolgálatomat fogadja el! védjen meg engem a hazug sátán cselszövéseitől és gonoszságától {és az iszlám ellenségeinek hazug ámításától}! A legkegyelmesebb a legkönyörületesebb egyedül Allahü teâlâ!

Az iszlám tudósok azt mondják, hogy minden épeszű, **(Mükellef)** nőnek és férfinak, vagyis muzulmánnak, {meg kell ismernie Allahü teâlât}, annak tulajdonságait és hinnie kell azokban. Ez az első és legfontosabb kötelezettség. A nem megismerés, nem kifogásnak, hanem bűnnek számít. Ahmed fia Hâlid-i Bağdâdî nem azért írta ezt a könyvet, hogy hírnevet szerezzen, vagy a tudását fitogtatva másokkal szemben felsőbbrendűségre tegyen szert. Szolgálni akart és maga után hagyni valami hasznosat. Allahü teâlâ Hâlidnak(2) és az összes muzulmánnak segítsen és segítsen rajtunk a saját erejével és a próféta áldott lelkének segítségével! Ámen.

{Allahü teâlâ **(Sıfât-ı zâtiyye)** személyének fő jellemzői hatfélék. **Vücûd, Kıdem, Bekâ, Vahdâniyyet, Muhâlefet-ün lil-havâdis** ve **Kıyâm-ü bi-nefsihî.** A Vücûd azt jelenti, hogy önmaga által létező. A Kıdem azt jelenti, hogy öröktől fogva létezik és örökké létezni fog. Bekâ azt, hogy a létezése végtelen, soha nem szűnik meg létezni. Vahdâniyyet: semmilyen értelemben nincs hozzá hasonló. Muhâlefet-ün lil-havâdis: semmilyen módon nincs hozzá hasonló teremtmény. Kıyâm-ü bi-nefsihî: magától létezik és létezéséhez semmihez sincs szüksége.

Ez a hat jellemző egyetlen teremtményben sem található meg és egyetlen teremtménnyel sincsen összefüggésben sem. Néhány tudós szerint a Vahdâniyyet és a Muhâlefet-ün lil-havâdis ugyanazt takarja így ők ezen tulajdonságokat ötnek **(sıfât-ı zâtiyye beşdir)** tekintik.}

Az Allahü teâlân kívüli dolgokat **(Mâ-sivâ)** vagy **(Âlem) (Világ)** - nek nevezzük. Most pedig ezt **(Tabî'at)** - nak hívják. A világok nem léteztek, azokat Allahü teâlâ teremtette. Ezek a világok léteznek, semmiből újak teremtődhetnek és létezés után megszűnhetnek. Ezt a **(Volt amikor csak Allahü teâlâ volt és semmi más nem létezett.)** hádiszból tudhatjuk.

A világok létezésének második bizonyítéka, hogy minden változik, aminek nincs kezdete az nem változik. Például Allahü teâlâ személye, önmaga és a tulajdonságai ilyenek. Ezek sosem változnak. {Pedig a fizikai eseményekben az anyag változáson megy keresztül. A kémiai reakciókban az anyag magja, felépítése megváltozik. Egyes testek megszűnnek és más testté alakulnak. Ma az atom változásaiban a mag reakciói során az anyag, az elem megszűnik és energiává alakul át. A világok változásai, keletkezésük nem öröktől fogva van. Létezésüknek van egy kezdete, valamilyen anyagokból, elemekből jöttek létre.

(2) Hâlid-i Bağdâdî, 1242 [Kr.u. 1826] da Damaszkuszban halt meg.

A világok megvalósulásának vagyis a létrejöttének a bizonyítéka még, hogy nem léteztek, később keletkeztek vagyis testet öltöttek. {Vücûd létrejöttöt, testet öltést jelent. Háromféle keletkezés lehetséges: **(Vâcib-ül-vücûd)** a szükséges létező, mindig létezett és örökké létezni fog. Egyedül Allahü teâlâ lehet (Vâcib-ül-vücûd). A második a **(Mümteni'-ul-vücûd)**. Nem létező, nem szabad léteznie, Şerîk-i bârî ilyen, vagyis az Allahü teâlâhoz tulajdonított társ, egy második istenség. A harmadik a **(Mümkin-ül-vücûd)**, ami létezhet is meg nem létezhet is. A világok és a teremtmények tartoznak ide. A **(Vücûd)** szó ellentéte az **(Adem)** szó, ami hiányt, nem létezést jelent. A világok korábban nem léteztek.}

A Mevcûd vagyis létező dolgok kétfélék lehetnek: **(Mümkin),** és **(Vâcib)**. A létezés vâcib-ül-vücûd nélkül nem történhetett volna meg. {Mert az, hogy valami a semmiből létrejön egy történés, egy változás eredménye. A fizikai tudásunk alapján ahhoz, hogy egy testben átalakulás, egy történés elkezdődjön egy külső hatásra

van szükség, egy erőre, ami már a test előtt is létezett. Az adott dolog vagy test magától nem tud létrejönni és a létezését fenntartani. Ha nem fejtődött volna rá ki egy erőhatás, nem történt volna valami külső esemény, akkor nem létező maradt volna. Ha pedig valami magát nem tudja megteremteni, akkor mást sem tud létrehozni. Szükség van egy vâcib-ül-vücûd teremtőre. Mindez megmutatja egy teremtő létezését, aki a világot megteremtette. Ebből látszik, hogy az örökkön-örökké létező vâcib-ül-vücûd a teremtmények és a létezők egyetlen létrehozója. Örökké létező, mindig létezett. Vâcib-ül-vücûd azt jelenti, hogy nem más által létrehozott, önmagától létező. Ha ez nem így lenne, akkor lennie kellene valakinek, aki megteremtette volna. De nem teremtette senki, és ezt nem is lehet máshogy magyarázni. Perzsa nyelven a **(Hudâ)** magától létezőt más néven kadîmot jelent. {A könyvünk első részében a 6. fejezet 74. oldalán erről bőségesebben olvashatnak.}

Láthatjuk, hogy a világok egy tökéletes rendszer szerint működnek. A természettudomány minden évben új világokat fedez fel. Ennek a rendszernek a létrehozójának **(Hay)** élőnek, **(Âlim)** tudósnak, **(Kâdir)** erősnek, **(Mürîd)** készségesnek, tettre késznek, szívesen cselekvőnek **(Semî)** hallónak, **(Basîr)** látónak, **(Mütekellim)** beszélőnek és **(Hâlık)** teremtőnek kell lennie. Mert a halál, a nemtudás, a gyengeség, valaminek kényszerből való megtétele, süketség, vakság, némaság hiányosságok, hibák, fogyatékosságok, szégyellni való dolgok. Nem rendelkezhet

ezekkel negatív tulajdonságokkal az, aki egy ilyen tökéletes rendszerben megteremtette a világmindenséget, a világot és fenntartja azt.

{Az atomoktól a csillagokig minden egyes létező egy meghatározott szabály szerint működik. A kémiában, fizikában, csillagászatban ismert szabályok, a rendszer, az egymás közötti összefüggések ámulatba ejtik az embert. Még Darwin is kénytelen volt azt mondani, hogy ámulatba ejti a szem rendszere, az abban rejlő kifinomultság. A levegő 78% nitrogén, 21 % oxigén és 1% nemesgázból tevődik össze. Nem vegyület, vagyis összetevői nem vegyülnek. Ha 21 %- nál több lenne benne az oxigén, akkor égetné a tüdőnket. Ha 21%- nál kevesebb, akkor a vérben lévő tápanyagot nem tudná hasznosítani. Az emberek és az állatok nem tudnának élni. Ez a mennyiség mindig 21%, még akkor is, ha esik az eső. Ez egy óriási áldás. Hát Allah nem azt mutatja meg nekünk ezzel, hogy létezik, milyen erővel rendelkezik és kegyelmes hozzánk? Emellett a csoda mellett eltörpül a szem felépítése. A természettudományban létező összes szabályt, összefüggést, formulát teremtőnek hogy is lehetnének hiányosságai?}

Ezeken kívül más jellemzőit is felfedezhetjük a teremtményeiben. Alkotásában valósította meg ezeket. Ha önmagában ezek nem lettek volna meg, akkor hogy ruházhatta volna fel a teremtményeit velük? Ha benne nem lennének meg, akkor a teremtmények jobbak lennének, mint Ő.

Megintarrajutunk,hogyavilágokteremtőjénekmindenjóésfelsőbbrendű tulajdonsággal rendelkeznie kell, és semmilyen fogyatékossággal, rossz tulajdonsággal nem rendelkezhet. Mert fogyatékossággal rendelkező nem lehet teremtő (Hudâ).

Ha eltekintünk ezektől az ésszerű bizonyítékoktól és a hádiszokra és az ájákra hagyatkozunk, azokban is megtaláljuk Allahü teâlâ felsőbbrendű, kiváló tulajdonságait. Nem megengedett kételkednünk ebben. A kételkedés istenkáromláshoz vezet. A fentebb említett nyolc kiváló tulajdonságot összefoglalva **(Sıfât-i sübûtiyye)** - nek hívjuk. Vagyis Allahü teâlânak nyolc **Sıfât-i sübûtiyye** - je van. Minden jó tulajdonság megtalálható benne. Személyében, jellemzőiben, tetteiben nincs rendezetlenség, hiba vagy hiányosság. Ezeket **(Sıfât-i zâtiyye)**, **(Sıfât-i sübûtiyye)** és **(Ülûhiyyet sıfatları)** - nak hívjuk. Ha egy teremtményben (Ülûhiyyet sıfatları) jelen van akkor hívőnek **(Müşrik)** - nek számít.

- 3 -
AZ ISZLÁM FELTÉTELEI

A világokat és minden létezőt létezésben és rendszerben tartó, minden jóval és áldással ellátó Allahü teâlâ segítségével a próféta "sallallahü aleyhi ve sellem" áldásos szavait fogjuk elmagyarázni.

A nagytiszteletű, hős muszlim imám, a próféta társaságából, az Eshâb-ı kirâmból való, az ő követője és a hit kiemelkedő alakja, aki igazmondásáról volt híres, Ömer bin Hattâb "radıyallahü anh" így írt:

(Egy csodálatos nap volt az a nap, amikor a próféta urunk Resûlullah "sallallahü aleyhi ve sellem" szolgálatában álltunk. Az a nap, az az óra egy különleges alkalom volt, mert megadatott, hogy a próféta közelében legyünk, lássuk gyönyörű arcát, élvezzük a lelkünket áldásos személyiségének varázsát. Annak a napnak a különlegességét, a megtiszteltetést, "Egy csodálatos napnak nevezte". Gábriel angyalt, aleyhisselâmot, emberi formában látni, a hangját hallani, a híveknek szükséges tudást a Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" áldott szájából hallani. Lehet ennél csodásabb és értékesebb nap?

(És ekkor valaki, mintha a Holdfelkelte lett volna, odalépett hozzánk. A ruhája hófehér, a haja korom fekete volt. Utazás nyomait mutató por, vagy izzadtság nem látszott a ruháján. A küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" társaságából senki se ismerte őt. Számunkra ismeretlen volt. Leült Resulullah "sallallahü aleyhi ve sellem" mellé. Összeért a térde az ő áldott térdével.) Gábriel nevű angyal volt az érkező. Ember formájában jött el hozzánk. Ha nem is tűnt illőnek, megszokottnak, ahogy Gábriel aleyhisselâm, angyal leült, annak fontos üzenete volt. Azt jelentette, hogy vallási ismeretek megszerzésekor nincs helye a szégyenlősségnek és a tudással rendelkező nem lehet büszke, vagy nagyképű. Mindenki, aki meg akarja tanulni a vallását szabadon, anélkül hogy zavarban lenne megkérdezheti a tudással rendelkezőt. Gábriel angyal aleyhisselâm viselkedésével ezt mutatta meg az Eshâb-ı kirâm-nak. Mert a vallásunk megtanulása Allahü teâlâ iránti kötelezettségünk, a tanulásban és a tanításban nincs helye a szégyenlősségnek.

(Az a személy a kezét a Resûl-i ekrem "sallallahü aleyhi ve sellem" térdére helyezte, és azt mondta neki: Ej küldött! Tanítsd meg nekem az iszlámot!)

Az iszlám szó a szótár szerint megalázkodva való alávetést jelent. Resûlullah "sallallahü aleyhi ve sellem" (A Küldött) szerint az iszlámnak öt alappillére van:

Resûlullah "sallallahü aleyhi ve sellem"szavai:

1. Az iszlám első feltétele a **tanúságtétel.** A tanúságtétel szavai: **(Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlüh)** Minden értelmes, beszélni tudó személynek ezt kell mondania: **(Az égen és a Földön, nincs senki, aki megérdemelné az imádatot és a szolgálatot. Az egyetlen dicsőítésre méltó Allahü teâlâ.)** Ő vâcib-ül-vücûd. Mindenek felett áll. Nincs hibája, a neve **Allah**. Szájával és a szívével mondania kell és hinnie is kell benne. És a rózsaszínű, fehér-piros, kedves arcú, sötét szemű és szemöldökű, áldott homlokú, kedves szavú, Arábiában, Mekkában Hâşimîk gyermekeként született arab, (**Abdüllah fia, egy Mohammed nevű személy, akinek nem volt árnyéka, Allahü teâlâ híve és küldötte és prófétája.)** Veheb lányának nagytiszteletű Áminének a fia, {Kr. u. 571. évben Április 20-án, hétfő reggel napfelkelte előtt} Mekkában született. Negyven évesen tudatták vele, hogy próféta. Ezt az évet (**Bi'set)** évének nevezzük. Ezután tizenhárom évig Mekkában terjesztette az iszlám hitet. Majd Allahü teâlâ parancsára Medina városába ment. Itt is mindenhol elterjesztette az iszlámot. Medinába költözése után tíz évvel, Kr.u. 632. év júniusában, Rebî'ul-evvelin 12. hétfőjén Medinában hunyt el. {A történészek szerint a Mekkából Medinába vándorlása során Kr. u. 622-ben a Safer hónap 27. csütörtökén vonult a Hira barlangba. Hétfő éjjel jött ki a barlangból, az efrenci naptár szerinti szeptember 20-a, a Rúmi naptár szerinti szeptember hetedik és a Rebî'ul-evvelin szerint pedig a nyolcadik hétfőjén Medina város Kubâ falujába ért. Ez a boldog nap a muzulmán újév kezdete. **(Hicrî şemsî)** A sííták újéve ennél hat hónappal korábban kezdődik. Vagyis a tüzet imádók Nevruz ünnepének a napjával, március 20-ával. Csütörtökön Kubâban maradt, pénteken indult el onnan, és még aznap Medinába érkezett. Ez annak az évnek a Muharrem hónapjának az első napja volt, amit az újév első napjának fogadtak el. **(Hicrî kamerî)** Annak az évnek a kezdete július 16-ra, péntekre esett. Bármelyik hicr újév ami egybeesik a gregorián naptár szerinti év elejével, a hicr szerinti évszámnál 622-vel lesz kevesebb. Bármelyik hicri semsi újévvel egybeeső gregorián újév az új semsi évnél 621 évvel lesz több.}

2. Az iszlám második feltétele a napi ötszöri imádkozás. **(időben imádkozás)** Minden muzulmánnak tudnia kell, hogy az előírt időben napi

ötször kell imádkoznia, mindegyiket a megadott időben. A tudatlanok, illetve a fő csoportokon kívül esők által tévesen előírt imaidők szerint imádkozni vagy idő előtt imádkozni nagy bűn és az az ima nem lesz elfogadott. A déli ima és az esti kötelező ima rossz időben való imádkozását is előidézheti ez. A müezzin imára hívása tudatja az imaidőket a hívekkel. A hitetlenek, a helyes utat elhagyók hangszóróba való beszédét nem hívjuk **(Ezân-ı Muhammedî)** imára hívásnak.} Betartva az imádkozás szabályait, szívünkkel Allah felé fordulva kell azt időben elvégeznünk. A Korán az imát **(Salât)** - ként említi. Ez a szó a szótár szerint az ember imádkozását, az angyalok megbocsátásért való fohászát, Allahü teâlâ kegyelmét, könyörületét is jelenti. Az iszlám szerinti **(Salât)** az ima előírás szerinti, erre a témára vonatkozó könyvek alapján elvégzett mozdulatok és szavak elmondását jelenti. Az ima **(İftitâh tekbîri)** -vel kezdődik, vagyis a férfiak a kezüket a fülükhöz majd a hasuk alá helyezik, a nők pedig a válluk elé majd a mellük fölé, miközben az **(Allahü ekber)** mondatot mondják. Az ima végén ülő helyzetben a fejüket jobbra, majd balra fordítva üdvözlettel fejezik be azt.

3. Az iszlám öt feltételéből a harmadik a **(vagyonból zekâtot adni)**. A zekât szó szótár szerinti értelme tisztaság, dicséret, jó helyzetbe kerülés. Az iszlám szerinti a zekât az, hogy a muszlimok kötelessége a szükségletükön felüli, és egy bizonyos határt, **(Nisâb)** - ot meghaladó vagyonnal rendelkező személynek a vagyona egy részét **(Zekât malı)** a Korán utasítása szerint önszántából másoknak kell adnia. A zekât hét csoportba tartozó embernek adható. Az iszlám négy csoportja szerint is négyféle zekâtként adható dolog létezik. Zekât arany-ezüst, a kereskedelemből származó vagyon, az év felénél több időt legelőn töltő négylábú állat, aminek a húsa ehető és a föld terményei lehetnek. Ezt a negyedik fajtát **(Uşr)** - nak is hívjuk. A termésből származó zekâtot azonnal, a többi háromfélét a megengedett vagyon határának túllépését követően maximum egy éven belül kell megfizetni.

4. Az iszlám negyedik feltétele a **(Ramadan hónapjának minden napjának böjttel töltése)**. A böjtölést **(Savm)** - nak nevezik. A szótár szerint ez valamitől való tartózkodást jelent. Az iszlámban az előírás szerint a Ramazan hónapban a böjtölőnek három dologtól kell tartózkodnia, az evéstől, az ivástól és a nemi élettől. A Ramadan hónapja a Hilal, az {újhold} égen való megjelenésével kezdődik. Nem a naptár szerint számítják.

5. Az iszlám ötödik feltétele az, hogy az a hívő, aki megteheti - vagyona és egészsége ezt lehetővé teszi - életében egyszer **(menjen el Mekkába zarándoklatra),** látogassa meg a Kába követ és az Arafat hegyet.

Miután az a személy meghallotta ezeket a küldött szájából azt mondta: (**Helyesen beszéltél, ej küldött!)** Hogy az Eshâb-ı kirâmból jelenlévők meglepődtek erre, azt Ömer "radıyallahü anh" - tól - Allah legyen elégedett vele, - tudjuk. Mert kérdést tett fel bár az arra adandó választ tudta és annak helyes mivoltát kifejezte. Pedig ha kérdezünk valamit az azt jelenti, hogy nem tudjuk azt és meg akarjuk tudni. Ha pedig azt mondta, hogy helyesen beszéltél, akkor tudta rá a választ.

A fent említett iszlám feltételei közül a legfontosabb a tanúságtétel kimondása és az abban való hit. A következő az imádkozás. Majd utána következik a böjt és a zarándoklat, az utolsó a zekât. Mindenki egyetért azzal, hogy a tanúságtétel a legfontosabb. A többi négy sorrendjének tekintetében az iszlám tudósok többsége egyetért. A tanúságtétel az iszlám kezdetekor megjelent első kötelezettség volt. A napi ötszöri ima a bi'set tizenkettedik évében és a hicret előtt egy évvel és pár hónappal korábban a mi'râc éjszakáján vált kötelezővé. A Ramadan hónap alatti böjt a hicret második évének Saban hónapjában parancsoltatott meg. A zarándoklat pedig a hicret kilencedik évében lett kötelező.

Aki az iszlám öt feltételének bármelyikével kapcsolatban viccelődik, letagadja, nem hisz benne, nem fogadja el, az hitetlennek számít. Valamint az is, aki az egyértelműen helálnak (megengedettnek) vagy haramnak (tiltottnak) tartott dolgot ellenkezőleg értelmezi, és a haramot helálnak, a helált haramnak tartja. Az a személy, aki muzulmán országban él, ott alapvetően ismert, közismert vallási ismeretekről hallott, értesült, de azokat letagadja, vagy azok iránt nem tetszést érez is hitetlennek számít.

Például tilos a {disznóhús evés, alkoholfogyasztás, a szerencsejáték, a nők nyilvános helyeken való hajának, karjának, lábának el nem takarása, férfiaknak a derék és térd közötti testfelület el nem takarása Allahü teâlâ megtiltotta ezeket. Allahü teâlâ parancsait és tiltásait ismertető négy fő csoport nem egyezően vélekedik a férfiak mások elől elfedni szükséges testrészeit illetően. Minden muzulmánnak azt a parancsot kell követnie ebben a témában, amit az a csoport előír, ahová ő tartozik. A muszlimoknak tilos mások el nem fedett - de Allah által elfedése parancsolt - testrészeire nézniük. **(Kimyâ-i se'âdet)** szerint: (A nőknek meg van tiltva, hogy fedetlen hajjal, karral, lábszárral az utcára menjenek és az átlátszó, szűk, feltűnő, ruhák viselése és erős illat használata is. A férjük, testvérük, szüleik, azok, akik beleegyeznek abba, hogy ezt tegyék és nem tiltják meg nekik, azok, bűneik részesei lesznek és osztoznak a rájuk kiszabott

büntetésben is.) Velük együtt fognak szenvedni a pokolban. Ha megbánják bűnüket, akkor megmenekülnek ettől. Allahü teâlâ szereti a bűnbánókat. Az épelméjű nők és lányok nem mutatkozhatnak idegen férfi társaságában, ez a hicret harmadik évében parancsoltatott meg. Nem szabad hinni azoknak a tudatlanoknak, akik az angol ügynökök csapdájába estek és arra hivatkoznak, hogy a Hicabbal (fejkendővel) kapcsolatos ája eljövetele előtt nem fedték el a hajukat a nők, és a haj elfedése csak a későbbi egyházjogi tudósok elgondolása volt.

Aki muszlimnak vallja magát, annak tudnia kell, hogy a cselekedetei az iszlámnak megfelelőek-e. Ha nem tudja, akkor az Ehl-i sünnet tudósaitól kell ismereteket szereznie, kérdések feltétele vagy könyvolvasás által. Ha a cselekedet az iszlámnak nem megfelelő, akkor bűnnek, istenkáromlásnak számít, minden nap őszinte bűnbánatot kell tartania. A megbánt bűn, tévelygés biztosan megbocsátást nyer. Ha nem bánja meg a bűnét, akkor evilágon és a pokolban is büntetést kap érte. Erről a büntetésről a könyvünkben még szó esik majd. Ha egy muzulmán súlyos bűnt követ el, a pokolba kerül büntetésként egy ideig, de utána kikerül majd onnan. Aki nem hisz Allahü teâlâ-ban, és az iszlám megsemmisítésén dolgozik vagy ateista az örökre a pokolban marad.

A férfiak és nők imádkozás közben és minden más helyen elfedendő testrészeit **(Avret mahalli) -** nak nevezzük. Ezeket a testrészeket fedetlenül hagyni és mások ezen testrészeire nézni tilos. Aki azt mondja, hogy az iszlámban nincs ilyen elfedni szükséges testfelület az hitetlen lesz. Aki az iszlám négy csoportjából való és azt mondja, hogy ezeket a helyeket fedetlenül hagyhatja, vagy mások fedetlenül hagyott testrészeire nézhet, mert az szerinte az nem tilos vagy figyelmen kívül hagyja ezt, vagyis nem fél a büntetéstől, az hitetlennek számít. Ilyen, ha a nők férfiak jelenlétében fedetlenül hagyják ezen testrészeiket, énekelnek vagy halotti imát (mevlid) olvasnak. A férfiak derék és térd közötti része, (térdet is beleértve) a Hanbeliek szerint nem számít elfedendő testrésznek.

Egy magát muzulmánnak tartó személynek ismernie kell a hit és az iszlám feltételeit, valamint a négy fő csoportját egybehangzóan ismertetett kötelezettségeket és tilalmakat és ez fontos kell, hogy legyen a számára. Nem elfogadható kifogás, ha nem tudja ezeket. Az olyan, mintha tudná, de nem tartaná be őket. A nők arcán és kezein kívüli testrészeinek nem elfedése (intim területek) mind a négy csoport szerint tilos. Ha az a csoport, amibe a személy tartozik egy testrész elfedését parancsolja, de, a másik

három valamelyike nem, és ő ebben a témában azt a csoportot követi és nem tartja fontosnak ezt az előírást, nem számít istentagadónak, de a saját csoportja szerint nagy bűnt követ el. Ilyen terület férfiaknál a derék és térd közötti terület, vagyis a comb el nem fedése. Amit nem tudnak annak utána kell járniuk. Amint megtudja, azonnal bűnbánást kell gyakorolnia és onnantól kezdve el kell fednie magát az előírás szerint.

A hazugság, a pletyka, a rágalmazás, a csalás, a lopás, az árulás, mások megbántása, emberek egymás ellen uszítása, más ember tulajdonának engedélye nélküli használata, a munkás bérének, a minket egyik helyről a másikra szállítónak a bérének meg nem fizetése, az állam elleni lázadás, a kormány törvényével szembeni engedetlenség, adó meg nem fizetése is bűnnek számít, akkor is, ha ezt egy nem muszlim államban tesszük. A mindenki által nem ismert nem alapvetően szükséges tudás nem ismerete nem istentagadás, csak bűn.} Erről bővebben a 475. oldalon olvashatnak.

- 4 -
A HIT ALAPFELTÉTELEI

(Ez a személy egy újabb kérdést tett fel: Ej, te Küldött! “sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem”! **(Mondd el nekem, hogy mi a hit!)**). Azután a kérdés után, hogy mi az iszlám, Gabriel aleyhisselâm a küldöttől azt kérdezte, hogy mi a hit. A hit a szótár szerint azt jelenti, ha valaki igaz szavú és annak hiszünk. A hit szó iszlám szerinti értelmezése azt jelenti, hogy hiszünk Mohammmed prófétában, “sallallahü aleyhi ve sellem”, abban, hogy ő Allahü teâlâ prófétája és az ő kiválasztottja, aki hirdetéssel jött el hozzánk és az őáltala mondottakat helyesnek kell tartanunk és hinnünk kell bennük. Amit Allahü teâlâ csak röviden tudatott vele azt úgy, azt a tudást pedig amit részletesen ismertetett tanúságtétellel együtt úgy kell elfogadnunk. A hitünknek olyan biztosnak kell lennie, mint annak, hogy tudjuk, hogy a tűz éget, a kígyónak pediga mérge halálos, ezért ezek elől menekülnünk kell, vagyis Allahü teâlâ felsőbbrendű jellemzőiben is ennyire hinnünk kell, az ő kedvét kell keresnünk és félnünk az ő haragjától és a hitet úgy kell a szívünkbe vésnünk, mintha azok szavak lennének márványba vésve.

Ahogy Mohammed aleyhisselâm tudatta velünk az iszlám és a hit egy. A tanúságtételben való hit mindkettőben megtalálható. Ha néhány pontban nem is egyezik teljesen a kettő és a szótár szerint se jelentik ugyanazt, az iszlám vallás szerint nem különböznek.

A hit egyetlen dolog, vagy sok kis részből tevődik össze? Ha összetett, akkor hány részből tevődik össze? A cselekedetek, az istenszolgálat a hit részei vagy nem? Ha azt mondom, hogy van hitem, szabad azt mondanom, hogy (insallah) (Allahtól remélem) vagy nem? A hitben létezik-e kevés vagy sok? A hit teremtődött-e? Az ember kezében van-e, hogy hisz vagy nem? Vajon a hívők hitre lettek kényszerítve? Ha nehézség és kényszer is van, akkor miért parancsoltatott meg a hit? Mindezek egyenkénti magyarázata nagyon hosszú lenne, ezért most itt nem fogok részletesen választ adni ezekre a kérdésekre. Annyit mondok csak ezzel kapcsolatban, hogy az Eş'arî és Mu'tezile csoportok szerint Allahü teâlâ nem parancsolna olyat, amit nem tudunk teljesíteni. A Mu'tezile csoport szerint ugyanígy olyat sem parancsol, ami bár megvalósítható, de nem az emberek által. Az Eş'arî-k szerint ez lehetséges. De nem parancsolt ilyesmit. Például ilyen lenne az ember repüljön a levegőben parancsa. Allah hitben, istenszolgálatban, cselekedetekben nem kért olyat tőlünk, ami meghaladná az erőnket. Ezért, ha egy muszlim ember őrült, figyelmetlen, alszik vagy meghalt, ha eközben nem is tesz tanúságot, akkor is muszlimnak számít.

Ezekben a prófétai szavakban figyelmen kívül kell hagyni a szótári értelmet. Mert a szótári értelmű tanúságtétel, hit szó jelentésével még a legtudatlanabb arabok is tisztában vannak. Biztos, hogy tudták azt is, hogy Eshâb-ı kirâm (Mohammed próféta barátai, követői) Allahü teâlâ kedvében akartak járni és elnyerni az ő szeretetét, és teljesíteni azokat a parancsokat, amit megparancsolt. Gabriel aleyhisselâm meg akarta tanítani a hit jelentését az Eshâb-ı kirâm-nak. Ezért kérdezte a Küldöttől, "sallallahü aleyhi ve sellem" - től, hogy az iszlám szerint mit jelent a hit. **(A hit)** keresés vagy lélek általi megtalálás útján vagy a bizonyítékok alapján az elme által vagy a kiválasztott és közkedvelt szavakra támaszkodás által megtalált, a kijelölt 6 dologban való szóval és szívvel kifejezett hitet jelenti. A küldött is "sallallahü aleyhi ve sellem" a kijelölt hat dologban való hitet tekinti hitnek:

1. A hat dologból az első elhinni azt, hogy: Allahü teâlâ az örökké létező és mindent Ő teremtett ezen a világon a túlvilágon, ehhez nem volt szüksége anyagra, időre és semmihez sem hasonlítható módon hozott létre mindent. {Minden létezőt, az atomokat, a molekulákat, a kémiai elemeket, a vegyületeket, a szerves testeket, a sejteket, Ő dönt életről, halálról, minden eseményről, reakcióról, minden erőről, energiafajtáról, mozgásról, szabályról, lélekről, angyalokról, minden élőt és élettelent Ő teremtett a semmiből és ő tartja fenn őket.} Ahogy a világokban minden létezőt {mikor

közülük még egy sem létezett a semmiből egyszerre} megteremtett, és azóta is {teremt ezekből új dolgokat, a világvégekor szintén egyszerre, hirtelen} mindent megsemmisít majd. Minden létezőnek Ő a tulajdonosa, bírája, teremtője. Hinni kell, hogy nincs nála felsőbbrendűbb uralkodó. Minden felsőbbrendűség, kiválóság Őt illeti. Nincs hiányossága vagy hibája. Mindenre képes. Nem azért tesz valamit, hogy előnye származzon belőle és tetteiért nem vár semmit. Ezzel együtt tetteiben jóság, támogatás, bölcsesség, áldás van.

Nem kénytelen rá, hogy a híveivel jót tegyen, támogassa őket, jutalmat adjon nekik vagy megbüntesse őket. A jóságához még arra is kiterjedhetne, hogy az engedetleneket, bűnösöket is mind a mennyországba küldje. Ha a parancsait teljesítőket, istenszolgálókat a pokolba akarná küldeni azt is megtehetné. De azt kívánta, hogy a muzulmánok és az istent szolgálók a mennyországba kerüljenek és végtelen áldásából és minden jóból részesüljenek, a hitetlenek pedig örökre a pokolban szenvedjenek. És Ő mindig betartja a szavát. Ha a hívőnek van valami kívánsága, és ha ő is úgy akarja, megvalósítja azt. A híveivel kapcsolatban is mindent ő tesz lehetővé. Ha Ő nem akarná, nem tenné lehetővé, akkor semmi sem történne meg. Ha Ő nem engedné meg, akkor egy ember sem válhatna hitetlenné sem, nem lázadhatna. Ha meg is engedi a bűnt és az istentagadást ezek nem kedvére valók. Az Ő dolgába senki sem szólhat bele. Megkérdőjelezni Őt, azt hogy mit miért tett, vagy kritizálni, hogy máshogy tette volna, ezekhez senki hatalma nem elegendő és senkinek nincs joga ehhez. Az Allahhoz való társítás és az istentagadás bűnein kívüli, súlyos bűnöket, még ha elkövetőik azok megbánása nélkül haltak is meg, akinek úgy kívánja megbocsátja. Ha pedig úgy tartja kedve kis bűnért is büntetést adhat. Tudatta velünk, hogy ha valaki hitetlenként hal meg, annak örök szenvedésben lesz része.

Ha egy muzulmán, az **(Ehl-i kıble)** vagyis az eredeti tanítást követő istenszolgálatot végző hívő, de nem az **(Ehl-i sünnet)** szerint hisz, **(Bid'at sâhibi) (a próféta hitétől eltért muszlim)** és halála előtt nem bánja meg ezt, az a pokolra kerül ugyan, de nem marad ott örökre.

Lehetséges, hogy Allahü teâlât e világon láthassuk, de még nem látta senki. Az utolsó ítéletkor, a hitetlenek és a bűnöket elkövető muszlimok haragosnak és félelmetesnek, a jó emberként élő hívek szépnek és irgalmasnak látják majd. A hívők a mennyországban nagyon szépnek látják majd. Az angyalok és a nők is látni fogják, a hitetlenek nem. Nagy a valószínűsége, hogy a dzsinnek sem. (A legjobb hívek minden reggel és

este, a nem olyan jók minden pénteken, a nők pedig a földi ünnepekhez hasonlóan évente néhány alkalommal fogják látni.)

[Nagytiszteletű Şeyh Abdülhak-ı Dehlevî[3] (**Tekmîl-ül-îmân)** könyvében ezt írja: Egy hádisz szerint: **Az utolsó ítéletkor úgy látjátok majd az Uratokat, mint a 14. hónapot!** Allahü teâlâ a túlvilágon is az evilághoz hasonlóan észrevétlenül mutatkozik majd meg. Ebül Hasen-i Eş'arî, imâm-ı Süyûtî és imâm-ı Beyhekî híres tudósok azt hirdették, hogy az angyalok a mennyországban látják majd Allahot. İmâm-ı a'zam Ebû Hanîfe és más tudósok szerint a dzsinnek nem kapnak jutalmat a jó tetteikért és így nem mennek a mennyországba sem, de a közülük való hivek megmenekülnek a pokoltól. A nők, az evilági ünnepnapokhoz hasonlóan, évente néhány alkalommal látják majd. A legkiválóbb hívek reggel és este, a rosszabbak péntekenként látják majd. Ezek szerint a nők, dzsinnek és angyalok számára is látható lesz. Fâtımat-üz-zehrâ, Hadîcet-ül-kübrâ és Âişe-i sıddîka valamint más a próféta családjához tartozó nők és Meryem ve Âsiye (radiaalahu anh) (Allah legyen elégedett velük!) más elbánásban fognak részesülni, mint a nők összessége. İmâm-ı Süyûtî is ezt jelezte elő.

Abban kell hinnünk, hogy látni fogjuk Allahot és nem azon kell gondolkodnunk, hogy hogy és miként. Mert a mi értelmünk nem elegendő, hogy felfogjuk az Ő tetteit. A világ dolgaihoz nem hasonlíthatók és kémiai fizikai ismeretekkel nem mérhetők. Allah semmihez sem hasonlítható, nincs anyaga, nincs teste. {Nem kémiai elem, nem vegyület, nem keverék.} Nem számolható, nem mérhető, nem változó. Nem helyhez kötött, nem egy helyen van. Számára nem létezik idő, előbb-utóbb, elől-hátul, lent fent. Mindezek miatt az emberek számára nem felfogható a lénye. Ahogy azt sem tudjuk, milyen formában fogjuk látni. Kéz, láb, test, hely és hasonlók nem megfelelőek az Ő szemléltetéséhez. Ha az ájákban és a hádiszokban ezek a kifejezések fellelhetők is Vele kapcsolatban, az nem abban az értelemben értendő, ahogy azt mi ma értelmezzük. Ezeket az ájákat és hádiszokat **(Müteşâbihât)** - nak nevezzük. Ezekben hinnünk kell anélkül, hogy megkérdőjeleznénk azokat. **(Te'vîl)** - nek is nevezhetők, ami azt jelenti, hogy mivel Allahról van szó, hozzáillő más értelmet kap, mondjuk: a kéz szó alatt erőt, energiát kell érteni.

Mohammed próféta aleyhisselâm, Allahot mi'râckor (mirádzs) látta. De ezt nem úgy kell érteni, hogy világi értelemben a szemével látta. Ha bárki azt állítja, hogy a saját szemével látta Allahot e világon az hitetlen. A szent

(3) Abdülhak-ı Dehlevî, 1052 [Kr.u. 1642] -ben Delhîben halt meg.

életűek “kaddesallahü teâlâ esrârehüm ecma’în” sem úgy látták Allahot, mint az e világot vagy a túlvilágot. Nem **(Rü’yet)** módon látták. **(Şühûd)** módon látták {Mondhatjuk úgy, hogy a szívük által látták, nem a szemük révén} Allah legkiválóbb hívei (Evliyâ-i kirâm) közül, aki azt állítja, hogy látta Őt, csak öntudatlan állapotban láthatta, a szívvel való érzékelést evilági látásnak hitték. Az értelmét nagyon nehezen meghatározható szóról van szó. Kérdés: Fentebb le lett írva, hogy Allahü teâlât megengedett, lehetséges a szemünkkel látni e világon. Akkor hogy lehet, hogy az aki azt állítja, hogy látta istentagadónak számít? Ha istentagadóvá válik, aki ezt mondja, akkor hogy lehet mégis lehetséges?

Válasz: a szótár szerint a câiz szó lehetségest és nem lehetségest is jelenthet egyszerre. De az Eş’arî[4] csoport szerint Allah evilági szemmel való meglátása is lehetséges. Mert Allah képes lehetővé tenni, hogy Őt egy fizikai törvényeken kívül álló módon láthassák. Például képes arra, hogy Kínában egy vaknak vagy Andalúziában egy szúnyognak, vagy egy embernek megmutassa, hogy mi van a Holdon és a csillagokon. De erre egyedül Allahü teâlâ képes. Másodszor pedig nem helyes az a szóhasználat az iszlám tudósok és az áják szerint, hogy e világon láttam. Ha valaki ilyet mond az **(Mülhid)** - nek vagy **(Zındık)** - nek, vagyis hitetlennek számít. Harmadszorra pedig az, hogy az e világon lehetséges látni, nem jelenti azt, hogy a világon a világ fizikai törvényei szerint lehetséges módon lehet látni. Pedig amikor valaki azt mondja, hogy Allahot látta, akkor ilyen értelemben érti, úgy, ahogy bármi mást is lát. Ilyen értelemben látni azonban nem lehetséges. Aki ilyesmiket mond az a {Nagytiszteletű Mevlânâ Hâlid} szerint (Figyelem!) hitetlenséghez vezet és az mülhidet vagy zındıket jelent**.** De a második válasz a valószínűbb. A **(Mülhid)** és **(Zındık)** azt mondják, hogy ők muszlimok. A **(Mülhid)** őszintén mondja ezt. Azt hiszi magáról, hogy muszlim és a helyes úton jár. A **(Zındık)** az iszlám ellensége, azért mutatja magát muszlimnak, hogy belülről rombolja az iszlámot és becsapja a muszlimokat.

Allahü teâlâ számára nincs idő, éjszaka vagy nappal. Mivel semmilyen szemszögből semmi nem változik körülötte Vele kapcsolatban nem használjuk a múlt és jövő kifejezéseket. Nem alakul át, nem egyesül semmivel, a siíták csoportja a **(Nusayrî)** hitetlennek számít, mert ők azt állítják, hogy nagytiszteletű Alinak átalakult, más formában megmutatkozott. Allahü teâlânak nincs ellentéte, nincs hozzá hasonló,

(4) Ebülhasen Alî bin İsmâîl Eş’arî, 330 [Kr. u. 941] - ben Bagdadban vefât halt meg.

nincs társa, védelmezője, segítője. Nincs anyja, apja, fia, lánya, párja. Mindig létező és rendelkezésre álló, mindent tud és mindent lát. Mindenkinek közelebb van a fő ütőerénél. De azt, hogy mindent fenntart és mindig készen áll, hogy velünk van és közel van, nem a mi általunk értelemben kell érteni. Az ő közelsége a vallástudósok tudományával, a természettudósok eszével és a szent életűek "kaddesallahü teâlâ esrârehüm ecma'în" tapasztalatai által sem lesz érthető. Mert az emberi értelem nem képes felfogni a benne lévő belső értelmet. Allahü teâlâ személye egy, semmi módon nem változik. Tefekkerû fî âlâillâhi ve lâ tetefekkerû fî zâtillâhi. (Olvassák el az első fejezet 46. levelét!)

Allahü teâlâ neveit **(Tevkîfî)**, vagyis az iszlám által ismertetett neveket kell használni Vele kapcsolatban, mást használni nem megengedett. {Például: Allahü teâlâ a vallás tudója, (âlim) de nem használhatjuk Rá azt, hogy fakîh, mert az iszlám Allahü teâlât nem hívta így. Ehhez hasonlóan nem használjuk az Allah név helyett az isten nevet sem, mert az istent, imádat tárgyát jelenti. Például Indiában az imádat tárgya a tehén. Azt mondhatjuk, hogy Allah egy és nincs más isten csak Ő. A más nyelveken használt, Gott, dieu, God szavak is imádat tárgyát jelentik, Allah neveként nem használhatók.}

Allah neveinek száma végtelen. Azt szokták mondani 1001 neve van, ezt úgy kell érteni, hogy a neveiből 1001 az, amit az emberek számára kinyilvánított. Mohammed aleyhisselâm vallásában ebből 99 lett ismertetve, ezeket összefoglaló néven **(Esmâ-i hüsnâ)** -nak nevezzük.

Allahü teâlâ **(Sıfât-ı zâtiyye)** - je hat**.** (Fentebb erről említést tettünk.) A (Mâtürîdiyye) csoport szerint ez nyolc, az **(Eş'ariyye)** szerint hét. Ezek a jellemzői is öröktől örökké valók, mint önmaga, vagyis a végtelenségig léteznek. Felsőbbrendű tulajdonságok, nem olyanok, mint a teremtmények tulajdonságai. Értelemmel és a világi dolgokhoz hasonlítva nem felfoghatók. Allahü teâlâ megmutatott ezekből néhány példát az embereknek. Ezeken keresztül kicsit jobban érthetőek jellemzői. Mivel az ember nem értheti meg Allahü teâlât, nem megengedett az ezen való elmélkedés. Allahü teâlâ nyolc jellemzője sıfât-ı sübûtiyye nem azonos a személyével, csak a jellemzői, de nem is más, mint Ő. A nyolc jellemző a következő:

Hayât, (Élet) ilm, (tudás) sem', (hallás) basar, (látás) kudret, (erő) kelâm, (beszéd, szó) irâde (szándék) és **tekvîn. (alkotás)** Az Eş'ariyye csoportban ez a **tekvîn** és a kudret egynek számít. A Meşiyyet szó pedig szándékot jelent.

Allahü teâlâ mind a nyolc jellemzője egyszerű, egyik sem változik. De a teremtmények szemszögéből nem egynek, hanem mindegyik többnek számít. Az, hogy egy egy tulajdonság több szemszögből, többféleképpen van hatással a teremtményekre, az nincs ellentmondásban azzal, hogy azok önmagukban egyszerűek. Ugyanígy Allahü teâlâ nagyon sokféle teremtményt teremtett és minden pillanatban, mindet megvédi a megszűnéstől. De Ő akkor is egy és nem változik. Minden teremtménynek minden pillanatban, minden szemszögből szüksége van Rá. Neki senkire sincs szüksége.

2. A hat dolog közül, amiben hinni kell a második: **(Az Ő angyalaiban való hit.)** Az angyal küldöttet, hírhozót vagy erőt jelent. Az angyaloknak van teste, légiesek, a gázoknál is légiesebbek. Élők, fényesek, okosak. Nincs bennük rossz, mint az emberekben. Bármilyen formát képesek felölteni. Ahogy a gázok, folyadékok, szilárd anyagok is átalakulhatnak, az angyalok is szép külalakot ölthetnek. Nem a kiváló emberek testtől elvált lelkei ők. A keresztények, azt hiszik, hogy azok. Nem anyagtalanok, mint az energia vagy az erő. A régi filozófusok közül néhány ebben a teóriában hitt. Mindegyiket **(Melâike)** - nek vagyis angyalnak hívjuk. Az összes élőnél korábban lettek megteremtve. Azért az az utasítás, hogy előbb az angyalokban kell hinni és utána a könyvekben. A könyvek pedig megelőzik a prófétákat. A Szent Korán szerint is ezt a sorrendet kell követni a hit tekintetében.

Az angyalokban a következőképpen kell hinnünk: Az angyalok Allahü teâlâ hívei, nem a társai és nem is a lányai. Csak a hitetlenek hiszik így. Allahü teâlâ az összes angyalt szereti. Allahü teâlâ parancsait teljesítik. Nem követnek el bűnt. Nem lázadnak a parancsai ellen. Nem férfiak vagy nők. Nem házasodnak. Nincsenek gyerekeik. Életük van, létezők. Abdüllah ibni Mes'ûd "radıyallahü anh" szerint az angyalok egy részének vannak gyerekei és ezek az Iblisek és a dzsinnek, erről a teóriáról könyvekben hosszas magyarázatot találhatunk. Az, hogy amikor Allahü teâlâ megteremtette az embert, az angyalok megkérdezték tőle, hogy azért teremtette, hogy zűrzavart és vérontást okozzon a Földön, nem jelenti azt, hogy ne lennének ártatlan lények. A tettük (Zelle), vagyis kis vétség.

A teremtmények közül a legtöbb az angyal. A pontos számukat csak Allahü teâlâ tudja. Az egekben nem létezik olyan hely, ahol az angyalok ne Allahot dicsőítenék. Az egek teljes területe leboruló vagy imádkozó angyalokkal van tele. Az egekben, a Földön, a fűben, a csillagokban,

az élőkben, az élettelenekben, az esőcseppekben, a falevelekben, a molekulákban, minden atomban, minden reakcióban, minden történésben, röviden mindenben az angyaloknak feladata van. Mindenhol Allahü teâlâ parancsait teljesítik. Közvetítők Allahü teâlâ és az emberek között. Vannak köztük parancsnokok, feljebb valók. Néhányan a prófétáknak visznek hírt. Néhányan pedig az emberek szívébe jó gondolatokat ültetnek, **(İlhâm)** ez az ihlet. Néhányuk nem tud az emberek és a teremtmények létezéséről. Allahü teâlâ szépsége láttán szinte ájult, eszméletlen állapotba kerülnek. Tartózkodási helyük meg van határozva, onnan nem tudnak elmozdulni. Van amelyiküknek kettő, másoknak négy vagy ennél több szárnya van. {Minden szárnnyal rendelkező állat szárnya különböző, nem hasonlít egymásra, ugyanígy az angyalok szárnya is rájuk jellemző. Ha az ember még sosem látott valamit, akkor azt egy ismert dologhoz hasonlítja, tévesen. Az angyaloknak van szárnya, mi pedig elhisszük, de nem tudjuk pontosan, hogy milyen. A templomokban, filmeken, bizonyos könyvekben szárnnyal rendelkező nőalak formájában fordulnak elő, de a muzulmánok nem ábrázolják őket így. Ezekben a nem muszlimok által készített képekben nem szabad hinni, ez csak áltatás. A mennyország angyalai a mennyben vannak. Ezek elöljáróit **(Rıdvân)** - nak nevezzük. A pokol angyalait pedig **(Zebânî)** - nak. Ők a pokolban teljesítik az előírt parancsokat. A pokol tüze nem árt nekik. Úgy, mint a halaknak sem ártalmas a tengervíz. A pokol elöljáró angyalai 19-en vannak. A főangyal neve **(Mâlik).**

Az összes ember jó és rossz tetteit feljegyző, - kettő éjszaka, kettő nappal feladatot teljesítő - angyal, összesen négy angyal neve **(Kirâmen kâtibîn) (Hafaza melekleri)**. Más Hafiza angyal is létezik. A jobboldali a baloldali felettese, a jó cselekedeteket és az istenszolgálatot jegyzi fel. A baloldali a rossz tetteket jegyzi fel. Vannak olyan angyalok, akik a sírban a hitetleneknek és a lázadó muzulmánoknak tesznek fel kérdéseket. A kérdéseket feltevő angyalokat **(Münker** és **Nekîr)** -nek, a jó híveket kérdezőket **(Mübeşşir** ve **Beşîr)** angyaloknak hívjuk.

Az angyalok között is van alsóbb és felsőbbrendűség. 4 legfeljebb valójuk van. Az első **(Cebrâîl)** Gábriel, az ő feladata a prófétáknak való hírvitel **(Vahy)** a parancsok és a tilalmak ismertetése. A második a **(Sûr)** kürtöt megfújó **(İsrâfîl)** aleyhisselâm, kétszer fogja megfújni a kürtöt. Az elsőnél Allahü teâlân kívül minden élő meg fog halni. A másodiknál mindenki újra feltámad. A harmadik **(Mikâîl)** aleyhisselâm, Mihály arkangyal. Olcsóság, drágaság, szűkösség, bőség, [İktisâdî nizâm] [gazdasági rendszer] {béke és

nyugalom megteremtése} minden anyag mozgatása a feladata. A negyedik **(Azrâîl)** Azráil aleyhisselâm, ő jön el az emberek lelkéért. {A fárszi nyelven a lelket életnek hívják.} Ezután a négy angyal után következő elöljáró angyalok négy csoportba sorolhatók. **(Hamele-i Arş)** nevezetű angyalok négyfélék lehetnek. A világ végén nyolcan lesznek. Allah közelében lévő angyalok neve **(Mukarrebîn)** a büntető angyalok elöljáróit **(Kerûbiyân)** - nak nevezzük. Az irgalmas angyalok összefoglaló neve **(Rûhâniyân).** Ezek mindegyike az angyalok elöljárója. Ők az összes embernél - kivéve a próféták - felsőbbrendűek. A jó muzulmánok a többi alsóbbrendű angyalnál feljebb állnak, de az alsóbbrendű angyalok a lázadó, vallását nem gyakorló muszlimoknál felsőbbrendűbbek.

A hitetlenek minden teremtménynél alantasabbak. A kürt első megfújásánál a négy főangyalon és a (hamele-i Arş) kívül minden angyal is megsemmisül. Ezután a (hamele-i Arş) és utána a négy főangyal is megsemmisül. A második megfújáskor az összes angyal újra életre kel, a (hamele-i Arş) és a négy főangyal a kürt megszólalása előtt feltámad. Vagyis ezek az angyalok az összes teremtmény előtt lettek megteremtve, az összes teremtmény után semmisülnek meg.

3- A hat dologból amiben hinnünk kell, a harmadik **(az Allahü teâlâ által küldött könyvekben való hit)** Allahü teâlâ könyvei közül néhány az angyalok által a próféta fülébe mondattak, néhányuk táblákba írva, néhányuk pedig angyalok közbenjárása nélkül egyenesen a próféták hallása által közvetítődtek. Ezen könyvek mindegyike Allahü teâlâ szava. Öröktől fogva van és örökre szól. Nem teremtettek. Nem a próféták vagy az angyalok szavai. Allahü teâlâ szavai, amik nem hasonlítanak az általunk leírt, kimondott, vagy fejben tartott szavakhoz. Allah szava nemcsak betű és hang. Allahü teâlâ jellemzőit az ember nem foghatja fel. De a szavait képesek vagyunk elolvasni. Meg tudjuk jegyezni és le tudjuk írni. Allahü teâlâ szavát, ha gyakorlatban alkalmazzuk tett lesz, ha az emberek alkalmazzák akkor teremtett lesz és történéssé válik. Mivel Allah szava, nincs kezdete és örök.

Allahü teâlâ minden könyve igaz, nincs benne hazugság. Ha büntetéssel fenyeget is, lehetséges, hogy meggondolja magát, és megbocsát, s annak az okát csak ő tudja. Mi nem tudhatjuk ezt, a saját döntése. Vagyis lehet, hogy egy hívő büntetést érdemelne, de ő megbocsát neki. A büntetést ismertető szavai nem biztos hírek, hogy ha meggondolja magát hazugsággá válnának. Ha Allahü teâlâ jutalmakat ígért, akkor mindenképp be is tartja azt, de ha

kívánja, akkor nem kell, hogy megbüntesse azt, akinek büntetést ígért. Az ésszerűség és a Korán ájái is ezt támasztják alá.

Az ájáik és a hádiszok magyarázatainak minél egyértelműbbnek kell lenniük. Nem helyes hasonló jelentéssel helyettesíteni az eredetit. A Korán ájái és a hádiszok Kureyş szótárral és nyelvjárással íródtak. A szavakat az 1400 évvel ezelőtti Hicáz-ban használt értelmükkel kell értelmezni. A szavakat az idők folyamán megváltozott, mai értelmezésben használni nem helyes.} A **(Müteşâbihât)** - nak nevezett ájáik titkos jelentéssel rendelkeznek. Ezek értelmét csak Allahü teâlâ tudja és néhány kiválasztott személy, olyan mélységben, amennyire Allah lehetővé tette a számukra. Más senki nem értheti. El kell hinnünk, hogy ezek Allah szavai és nem kutatni a jelentésüket. Az Eş'arî csoport vallási tudósai szerint ezeket szűk vagy tág értelemben is helyes magyarázni a különböző értelmezései közül a legkevésbé ismertet kiválasztva. Például Az éjszakai utazás szúrában, **(Allah keze az ő kezük felett van)** ája Allah szava. Úgy kell benne hinni, ahogy Allahü teâlâ így akarta ezt érteni. Sőt még jobb, ha azt mondjuk, hogy ennek az értelmét én nem értem, csak Allah ismeri a jelentését, mivel Allahü teâlâ tudása nem hasonlít a mi tudásunkhoz, szándéka nem hasonlít a mi szándékunkhoz, a keze sem olyan, mint a hívei keze.

Allahü teâlâ könyveiben néhány ája olvasása vagy csak az értelmezése, néha mindkettő együtt Allah által el lett törölve, **(Nesh)** meg lett változtatva. A Korán pedig az előtte lévő összes könyvet érvénytelenítette, eltörölte. A Korán örökre érvényes, nincs benne semmi felesleges, semmi hiányosság vagy tévedés. A mindenkori tudományt magába foglalja. Ezért minden égből jött könyvnél felsőbbrendűbb és értékesebb. A próféta "sallallahü aleyhi ve sellem" legnagyobb csodája a Korán. Ha az összes emberek és dzsinnek összeülnének sem tudnának összehozni egyetlen, a Korán legrövidebb ájájával felérő mondatot sem. Arábia legtehetségesebb, legnagyobb tudással rendelkező írói és költői összegyűltek, erősen próbálkoztak, de nem tudtak olyat alkotni, mint a Korán. Egy rövid áját sem. Nem tudtak versenyezni a Koránnal és ezen nagyon meglepődtek. Allahü teâlâ az iszlám ellenfeleit elgyengíti a Koránnal szemben. A Koránban rejlő tudomány emberfeletti. Ezért az emberek nem tudnak hasonlót alkotni. A Korán ájái nem hasonlítanak az emberek kiegyensúlyozatlan rímelő szavaihoz. De ennek ellenére az arábiai irodalomtudósok próbálták a saját szavaikkal hasonlót alkotni.

104 égből jött könyvről tudunk. Ebből 10 oldal Ádám aleyhisselâm, 50 oldal Sét aleyhisselâm, 30 oldal Énok aleyhisselâm, 10 oldal Ábrahám

aleyhisselâm - nak küldetett le. A Tóra Mózes aleyhisselâm - nak, a Zebur Dávid aleyhisselâm - nak, a Biblia Jézus aleyhisselâm - nak a Korán pedig Mohammed “sallallahü aleyhi ve sellem” prófétának küldetett.

Mielőtt egy ember megparancsol, megtilt vagy megkérdez valamit vagy hírt ad valamiről jól meg kell, hogy gondolja azt. Ezt az értelem által véghezvit cselekedetet **(Kelâm-ı nefsî)** - nek nevezzük. Erről a jelentésről nem mondható el, hogy arabul, fárszul vagy törökül van. Bármilyen nyelven mondjuk is megőrzi a jelentését, ugyanazt fejezi ki. Ezt a jelentést magyarázó szavakat **(Kelâm-ı lafzî)** - nak hívjuk, és ezt különböző nyelveken fejezhetjük ki. Ebből látszik, hogy a (Kelâm-ı nefsî) más jellemzőkhöz hasonlóan, mint a tudás, szándék, látás, egy a szó tulajdonosában található (Básit) =ellátó, változatlan és különálló jellemzővel. (Kelâm-ı lafzî) pedig a (Kelâm-ı nefsî) -t megmagyarázó, a személy szájából származó és füllel hallható betűk összessége. Allahü teâlâ szava egy nem teremtett, soha el nem hallgató, személyével azonos, öröktől létező és örökké létező szó. (Sıfât-ı zâtiyye) - től és mint tudás, szándék, a (Sıfât-i sübûtiyye) - től eltérően egy önálló tulajdonság.

A kelâm jellemzője, hogy ellátó, gondoskodó=básit. Nem változik.Nem hang és betű. Nem egyenlő a paranccsal, tiltással, híradással, nem osztódik fárszi, arab, török, héberül és szír nyelvekre. Nem leírható, nincs szüksége értelemre, fülre, nyelvre, közvetítőre. Bármelyik nyelven képes megjelenítődni. Ha az arab nyelvet használjuk ehhez akkor a Koránt értjük alatta. Ha a hébert, akkor a Tórát. Ha a szírt, akkor a Bibliát. **(Şerh-ul-mekâsid)**[5] könyv szerint, ha a görög nyelvet használjuk, akkor Bibliát, ha szírt, akkor pedig a Zeburt értjük alatta. Allah szava különböző dolgokat tudat velünk. Ha eseményekről ad hírt, akkor hírnek (haber) nevezzük, ha nem akkor (İnşâ) - nak. Ha arról tudat, hogy mit tegyünk, akkor parancs, **(Emr)** ha megtilt valamit, akkor (nehy). De Allah szava nem változik, nem növekszik. Az általa küldött könyvek mindegyikében az Ő szava van. (Kelâm-ı nefsî) - nek szóbeli megnyilvánulása. Arab nyelven ez a Korán. A betűkkel sorokban, ájákban leírt, az emberek által hallható, kimondható, és fejből megtanulható kinyilatkoztatást **(Kelâm-ı lafzî)** - nak vagy Szent Koránnak **(Kur’ân-ı kerîm)** - nek nevezzük.ez a kelâm-ı lafzî Allah belső hangjának megjelenítője, kelâm-ı ilâhî (Allah szava) ve sıfât-ı ilâhî - nak (Allah egyik jellemzőjének) is nevezhető. A teljes könyvet Kur’ân-ı kerîm - nek, a részeit pedig Koránnak hívjuk.

(5) Şerh-ül-mekâsid könyvet Sa’düddîn Teftâzânî írta, 792 {Kr. u. 1389} - ben Szemerkandban halt meg.

Allah belső hangja nem teremtett, öröktől fogva létezik, a helyes úton járó tudósok ezt a tényt egyhangúan alátámasztják. A Kelâm-ı lafzîval kapcsolatban, vagyis, hogy öröktől fogva létezik vagy később jött - e létre a tudósok különbözőképpen vélekednek. Ha nem öröktől fogva van, akkor azon tudósok egy része, aki azt mondja, hogy később jött létre úgy tartja helyesnek, hogy jobb, ha nem hangsúlyozzuk ezt, mert abból arra lehetne következtetni, hogy Allah belső hangja sem öröktől fogva létezik. Mert, ha az emberekkel beszélünk valamiről, vagy hallanak valamit, akkor arra emlékeznek. Az Ehl-i sünnet vallástudósainak az a szava, miszerint a Szent Korán később jött létre úgy értelmezendő, hogy az a része jött létre később, amit el tudunk olvasni, vagyis szavakba lett öntve. Az Ehl-i sünnet vallástudósai egybehangzóan egyetértenek abban, hogy a kelâm-ı lafzî és a kelâm-ı nefsî is Allah szavai. Néhány vallástudós ezt metaforának tartja, de a (Kelâm-ı nefsî) Allah szavát jelenti, Allahü teâlânak szavakban való megnyilvánulása. Kelâm-ı lafzî is Allah szavát jelenti, Allahü teâlâ teremtése.

Kérdés: A fentiekből látható, hogy Allahü teâlâ szava örök és nem lehet hallani. Ha azt mondjuk, hogy hallottuk Allah szavát, az azt jelenti, hogy olvasott hangokat és szavakat hallottuk. Vagyis ez azt jelenti, hogy az olvasott hangot és az örök Kelâm-ı nefsî-t megértettem. Az összes próféta és mindenki más is ezen a két módon hallották. Mózes aleyhisselâmot (kelîmullah) miért különböztetjük meg?

Válasz: Mózes aleyhisselâm próféta Allah szabályai alóli kivételként, az Ő szavának a betű és hang nélküli verzióját hallotta. Ahogy azt sem lehet leírni, hogy a mennyországban Allah hogy és miként lesz látható ez a szituáció sem írható le hasonlattal. Rajta kívül senki sem hallotta ezt. De ő nemcsak füllel hallotta, testének minden sejtje, minden egyes része által hallotta. Egy fából hallotta, de nem hang volt és nem is a levegő rezgése általi vagy valami más általi dolog. Emiatt kapta a **(Kelîmullah)** nevet. Ehhez hasonló az, hogy Mohammed aleyhissalâtü vesselâm próféta mirádzs éjszakáján vagy Gábriel aleyhisselâm a kinyilatkoztatások átadásakor Allahot hallották.

4- A hat dologból, amiben hinnünk kell a negyedik az **(Allahü teâlâ prófétáiban való hit.)** Azért küldettek, hogy az embereket a helyes, Allahü teâlânak tetsző útra tereljék. Küldöttnek nevezzük őket. A szótár szerint a Rüsül, resûl küldöttet hírhozót, hírvivőt jelent. Az iszlám szerinti jelentése, **(Resûl)** minden vele egy időben élő embernél nagyobb tudással, jobb tulajdonságokkal rendelkező, kiemelkedő, értékes személy. Nincs rossz

tulajdonságuk, nincs bennük semmi ellenszenves. A prófétákra jellemző az **(İsmet)** vagyis, hogy sem a prófétaságuk előtt, sem után nem követtek el bűnt. {Az iszlámot belülről lerombolni kívánó istentagadók azt állítják, hogy Mohammed aleyhisselâm prófétasága előtt is szobrok előtt áldozati állatot vágtak és a mezhebeken (a négy fő iszlám csoporton) kívüliek könyveit hozzák fel bizonyítéknak. A fenti sorokból egyértelmű, hogy ezek koholt vádak.} Míg el nem terjedt és nem tudatosodott egy személyről, hogy ő próféta, addig nem volt vak, vagy süket, nem voltak testi fogyatékossága. Hinnünk kell abban, hogy a következő hét tulajdonság megvan mindegyik prófétában: **(Emânet)** megbízható, (**sıdk)** őszinte, **(teblîg)** üzenetet közvetít, **(adâlet)** igazságos, **(ismet)** bűntelen, **(fetânet)** gyors felfogású és eszes és **emnül-azl** prófétasága örökre szól.

Az új vallást hozó prófétát **(Resûl)** - nak nevezzük. Azok a próféták, akik nem hoznak új vallást, csak a régi meglévő vallásra hívják az embereket, azokat **(Nebî)** - nek nevezzük. Allah parancsainak közvetítése és az emberek Allahü teâlâ vallására hívása közös a (Resûl) - okban és a (Nebî) - kben. A prófétákban való hit azt jelenti, hogy nem teszünk különbséget köztük, és elhisszük, hogy mindegyikük őszinte volt és igazat beszélt. Ha egyikükben nem hiszünk az azt jelenti, hogy egyikőjükben sem hiszünk.

A prófétaságot szorgalommal, sok munkával, koplalással, magunk sanyargatásával vagy nagyon sok istenszolgálattal nem lehet elérni, kiérdemelni. Kizárólag Allahü Teâlâ általi kiválasztással lehet valaki próféta. A prófétákkal azért küldettek le a vallások, hogy az emberek hasznára váljanak az e világon és a túlvilágon, megvédjék őket a rossz dolgoktól és ezáltal elnyerhessék az emberek a túlvilági és az e világi boldogságot. Sok ellenségük volt, kigúnyolták, bántották őket, de mindezek ellenére folytatták Allahü Teâlâ parancsainak közvetítését az emberek felé, hogy azok higgyenek, nem rettentek meg az ellenségektől, az akadályoktól. Allahü Teâlâ, hogy megmutassa, a próféták őszinték és szavaik igazak, képessé tette őket csodák létrehozására. Olyan erejű csodák voltak ezek, hogy nem lehetett kételkedni bennük. Ha valaki elfogad egy prófétát prófétának és hisz benne, akkor a követője lesz. **(Ümmeti) (Követők)** Az utolsó ítéletkor a próféták közben járhatnak majd a sok bűnt elkövetett híveikért. A nagy tudással rendelkező, jámbor életű hívekért is ugyanígy közbenjárhatnak, Allahü Teâlâ megengedi ezt és elfogadja közbenjárásukat. A próféták egy temetőben, általunk ismeretlen létezési formában "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" élnek. Az áldott testüket a

föld nem bomlasztja el. Erről egy hádisz is szól, miszerint a **próféták a sírjukban imádkoznak és zarándoklaton vesznek részt.**

{A mostani Arábia területén élő **(Vehhâbî)** - nak, **(Vahhábiták)** nevezett személyek ebben a hádiszban nem hisznek. Az ebben hívő igazi muszlimokat pedig hitetlennek nevezik. A nem egyértelmű, félreértelmezhető ájak félreértésével, ha nem is lesznek hitetlenek, de **(Bid'at sâhibi) (A próféta szunnájától eltérők)** lesznek és ezzel ártanak a muszlimoknak. A Vehhâbîkat egy Arábia közepéből Necd-ből származó Muhammed bin Abdülvehhab nevű ember alapította. Egy Hempher nevű angol ügynök İbni Teymiyyenin(6) [1] szélsőséges elméleteinek továbbfejlesztésével tévesztette meg őt. Abduh(7) nevű egyiptomi könyvei által törökök között és más helyeken is elterjedt. Az **(Ehl-i sünnet)** vallástudósai több száz könyvben tudatták, hogy ezek nem egy ötödik csoport, hanem csak tévúton járnak. Az **(Se'âdet-i ebediyye) (Örök boldogság)** és a **(Kıyâmet ve Âhiret) (A világvége és a Túlvilág)** című könyvekben erről részletesen írnak. Allahü Teâlâ védje meg a fiatal vallástudósokat attól, hogy az angolok által alapított Vehhâbîk követői legyenek és a hádiszokra támaszkodó **(Ehl-i sünnet)** vallástudósainak útjáról ne engedje letérni őket!}

A próféták aleyhisselâm, alvás közben, - amikor áldott szemeik pihennek - is látnak a szívükkel. Tudatában vannak prófétai feladataiknak, felsőbbrendű tulajdonságokkal rendelkeznek. Ebben minden próféta egyenlő. A fent felsorolt 7 dolog mindegyikükben megvan. A prófétákat nem foszthatják meg a prófétaságuktól. Az Evliyáktól (szentéletű hívektől) az evliyaság elvehető. A próféták "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" az emberek közül valók. Dzsinnek vagy angyalok nem lehetnek az emberek prófétái és nem emelkedhetnek prófétai fokozatra. A próféták között is van alsóbb és felsőbbrendűség. Van amelyiknek több híve volt, van amelyik nagyobb területre küldetett, van amelyiknek tudása, híre nagyobb területen vált ismertté, van amelyik több csodát tett, van amelyik ismétlődő csodákat tett, de mindezek mellett az utolsó idők prófétája **(Mohammed)** aleyhisselâm próféta mindegyik felett áll.

A próféták "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" száma nem pontosan ismert. Úgy tudni, hogy százhuszonnégyezernél többen voltak. Ebből háromszáztizenhárom vagy háromszáztizenöt a küldött. Közülük hat

(6) Ahmed ibni Teymiyye, 728 [Kr.u. 1328] - ban Damaszkuszban halt meg.

(7) Muhammed Abduh, 1323 [Kr.u.. 1905] - ban Egyiptomban halt meg.

magasabb rendű. Őket **(Ülül'azm)** prófétának hívjuk. Ülül'azm próféta: **Ádám, Noé, Ábrahám, Mózes, Jézus** és **Mohammed** aleyhisselâm.

A próféták közül harminchárom híres. Ők: **Ádám, Énok, Sét, Noé, Húd, Sâleh, Ábrahám, Lót, İszmail, İzsák, Jákob, József, Jób, Jetró, Mózes, Áron, Hidir, Joshua Nûn fia, Éliás, Elizeus, Ezékiel, Şem'un, Sámuel, Meta fia Jónás, Dávid, Szulejmán, Lokmán, Zakariás, János, Ezra, Mária fia Jézus, Zülkarneyn és Mohammed** aleyhi ve aleyhimüssalâtü vesselâm**.**

Ezek közül csak 28 neve szerepel a Koránban. Sét, Énok, Joshua, Sámuel nem említtetett. A 28 közül Zülkarneyn, Lokmán, Ezra és Énok prófétasága nem egyértelműen bizonyított. **(Mektûbât-ı Ma'sûmiyye)** második fejezet, 36. levelében az olvasható, hogy Énok aleyhisselâm nagy valószínűséggel próféta volt. A 182. levélben írtak szerint az, hogy Énok próféta emberi formában volt látható nem jelenti azt, hogy életben van. Allahü Teâlâ az ő és sok más próféta és szent életű evliya lelkének emberi formában való megjelenülését megengedte. Vagyis, ha látjuk őket, még nem jelenti azt, hogy élnek. Ezékiel aleyhisselâm második neve Harkil, de egyesek szerint Éliás, Énok vagy Zakariás aleyhisselâm is lehet.

Ábrahám aleyhisselâm próféta Halîlullah, vagyis az ő szívében nem volt egyetlen teremtmény iránt sem olyan szeretet, mint Allahü Teâlâ iránt. Mózes aleyhisselâm Kelîmullah, mert Allahü Teâlâval beszélt. Jézus aleyhisselâm Kelimetullah, mert nem volt apja, Allah akaratából, szava által csak az anyjától jött világra és Allahü Teâlâ bölcs szavait prédikálta és megismertette azokat az emberekkel.

A legfelsőrendűbb Ádám fiai közül, a legkiemelkedőbb és az összes teremtmény megteremtésének oka, **Mohammed** aleyhisselâm Habîbullah. Nagyon sok minden mutatja meg az ő nagyságát, felsőbbrendűségét. Nem mondható róla, hogy legyőzték vagy vesztett. Az utolsó ítéletkor először ő fog felkelni a sírból. A Mahser terére és a mennyországba is ő megy majd elsőként. Számtalan csodát tett, ha akarnánk se tudnánk megszámolni, de megállunk egy pillanatra, hogy a Mirádzs éjszaka csodáját megemlítsük.

Allahü Teâlâ Resulullahot "sallallahü aleyhi ve sellem" éjszaka felébresztette az ágyából, testi valójában Mekkából a jeruzsálemi Aksa mecsetbe, majd onnan az egekbe, a hetedik egek elérése után az általa kívánt helyekre vitte. A Mirádzs éjszakában így kell hinnünk. {Az İsmâ'îlî szekta követői és a magukat iszlámtudósoknak valló, de valójában az iszlám ellenségeinek elképzelései szerint élők szerint ez nem testben csak

lélekben történt meg. Ezzel a fiatalok megtévesztésére törekszenek. Ilyen téves elméleteket tartalmazó könyveket nem szabad megvenni és a benne írtakat sem szabad elhinni. Arról, hogy mi történt a Mirádzs éjszakán hiteles könyvekben olvashatunk, például a **(Şifâ-i şerîf)** [8]könyvben vagy részletesen a **(Se'âdet-i ebediyye)** könyvben.} Mekkától **(Sidre-tül-müntehâ)** - ig Gábriel aleyhisselâmmal voltak együtt. A **(Sidre-tül-müntehâ)** egy fa a hatodik és hetedik egekben, ahonnan nem lehet tovább emelkedni.

Resûl-i ekrem "sallallahü aleyhi ve sellem" Sidrében Gábriel arkangyalt teljes valójában hatszáz szárnyával együtt láthatta. Gábriel arkangyal Sidrében maradt. Mekkától Jeruzsálemig vagy a hetedik egekig (Burak) - on vitetett. A **(Burak)** egy fehér színű, az öszvérnél kisebb a szamárnál nagyobb nem földi, hanem egy mennyországi állat. Nincs neme. Nagyon gyorsan haladt. Egy lépése akkora volt, ameddig a szem ellát. Resulullah "sallallahü aleyhi ve sellem" az Aksa mecsetben a próféták imámjaként az éjszakai vagy a reggeli imát vezette. A próféták lelkei emberi formában voltak ott jelen. **Jeruzsálembe** a hetedik egekbe egy **(Mirádzs)** nevű lépcsőn egy szempillantás alatt vitetett fel. Jobbról-balról az angyalok magasztalták az út során. Minden szinten Gábriel arkangyal aleyhisselâm örömhírrel örvendeztette meg a Küldöttet. Mindegyikben egy prófétával találkozott és üdvözölték egymást **Sidrében** sok meglepőt látott. Látta a mennyország ajándékait, és a pokolbeli szenvedést. De nem figyelt a mennyország ajándékaira, mert csak Allah szépségét csodálta. Sidrét elhagyva a fények között utazott tovább. Az angyalok ceruzájának a hangját is hallotta. Hetvenezer függönyön ment keresztül. A két függöny közti távolság 500 évvel egyenértékű. Majd egy a Napnál is fényesebb matracon **(Refref)** - en, elhaladt egy trón mellett. Allah közelébe érkezett. Kívül került az anyagi világon, időn, téren. Egy olyan "helyre" ért, ahol Allah szavát hallhatta.

Időn és helyen kívül, ahogy a túlvilágon is Allah látható lesz, nem megmagyarázható és nem felfogható módon látta Allahü Teâlât. Hang és betű használata nélkül beszélt vele. Dicsérte Őt, hálát adott Neki. Nagyon nagy ajándékokban és megtiszteltetésben részesült. Ha számára és követői számára a napi 50 rekat ima volt is előírva, Mózes aleyhisselâm közbenjárásával lassan-lassan napi ötre csökkent ez a szám. Korábban csak reggeli délutáni és éjszakai imát imádkoztak. A hosszú utazás, és Allah sok ajándékának, valamint rengeteg meglepő dolog megtapasztalása után

(8) Şifâyı şerif - et író bíró İyâd mâlikî, 544 [Kr.u. 1150] - nem Marakeshben halt meg.

visszatért az ágyába. Az ágya még nem hűlt ki. A most leírtak egy része a Korán ájáiban, egy része pedig a hádiszokban található. Bár nincs előírva, hogy kötelező hinni az összesben, mivel az Ehl-i sünnet vallástudósai tudatták velünk mindezt, az aki nem fogadja el ezt az kikerül az Ehl-i sünnetből. Aki nem hisz az ájákban és a hádiszokban az hitetlennek számít. Mohammed aleyhisselam **(Seyyid-ül-enbiyâ)** A próféta "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" felsőbbrendűségét bizonyító néhány példa:

A világvégekor az összes próféta "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" zászlaja alatt lel árnyékra. Allahü Teâlâ így szólt minden prófétához: {Ha a teremtményeim közül a szeretett, kiválasztott prófétám, Mohammed aleyhisselâm korában él, legyen a híve és segítse őt!}

Mohammed aleyhisselam **(Hâtem-ül-enbiyâ)** Utána már nem lesz több próféta. Az áldott lelke az összes lélek előtt teremtődött. Legelőször ő kapta meg a prófétaság címét. A prófétaság az ő világra jövetelével lett teljes. Jézus aleyhisselâm, a világvégéhez közeli időben visszajön majd az egekből a Földre, igen tisztelt Mehdi Mohammed aleyhisselâm vallását fogja majd követni.

A Hicrî időszámítás szerint 1296 a Gregorián szerint Krisztus után 1880 évben Indiában az angolok által életre hívott tévelygők a **(Kâdıyânî) -** k Jézus aleyhisselâmról is hazugságokat és csúnya dolgokat terjesztenek.

Ez az indiai bid'at közösség, eretnek szekta a **(Cemâ'atüt-teblîgıyye)** egy bid'at közösség**.** A gyülekezetet 1345-ben, {Kr. u. 1926} - ban egy Ilyas nevű személy hozta létre. Azt állította, hogy a (muzulmánok tévelygésbe estek és parancsot kaptam az álmomban, hogy megmentsem őket.) Vallási vezetőik azt mondták, hogy a Nezîr Hüseyn, Reşîd Ahmed Kenkühî és Halîl Ahmed Sehârenpûrî eltévelyedett elveket tartalmazó könyvekből tanultak. A muzulmánok ámítása céljából az imát és a vallási közösséget dicsérték. Pedig a bid'at közösségek, vagyis az **(Ehl-i sünnet)** csoporton kívül eső eretnek csoportok imái és istenszolgálata nem fogadtatik el. Előbb meg kell szabadulniuk bid'at elveiktől, tanulmányozniuk kell az **(Ehl-i sünnet)** könyveit és igazi muzulmánná kell válniuk. A Koránban lévő zárt értelmű áják félreértelmezőket **(Bid'at ehli) (Bid'at közösség) (A próféta útjáról eltérők)** vagy **(Sapık)** - nak **(Tévelygők)** - nek nevezzük. Az ájáknak a saját téves elgondolása alapján értelmezőket **(Zındık)** - nek, (Eretnek) - nek nevezzük. Az eretnekek az iszlámot és a Koránt meg akarják változtatni. Ezeket a legnagyobb ellenség az angolok hozták létre, ők támogatják őket és milliárdokat költenek arra, hogy a világ minden tájára eljuttassák elveiket.

Az angol istentagadók csapdájába eső tudatlanok **(Teblîg-ı cemâ'atcı)** - k, azt mondják, hogy az **(Ehl-i sünnet)** - hez tartoznak, imádkoznak, de közben hazudnak és becsapják a muzulmánokat. Abdüllah bin Mes'ûd megjósolta, hogy lesznek majd, akik nem hívők és mégis imádkoznak.) Ezek örökre a pokolra fognak kerülni. Egy csoportjuk, a minaret tetején lévő gólyafészekhez hasonlító turbánt, szakállt, dzsübbét viselnek, a Korán ájáit olvassák, majd azokat tévesen értelmezik és ezzel félrevezetik a muszlimokat. Pedig a hádiszban azt olvashatjuk, hogy **(İnnallahe lâ yenzuru ilâ süveriküm ve siyâbiküm ve lâkin yenzuru ilâ kulûbiküm ve niyyâtiküm),** vagyis (Allah nem a kinézetünket és a ruhánkat nézi, hanem a szándékunkat és a szívünket.) Beyt:

Kadd-i bülend dâred, destâr pâre pâre,
Çün âşiyân-ı leklek, ber kelle-i minâre.

Ezek a tudatlanok a tanításainak hazug mivoltát bizonyító **(Hakîkat Kitâbevi)** könyveinek érveire nem tudnak megfelelő válasszal előállni, ezért azokat hazugnak, rossznak tartják. Azt hirdetik, hogy senki se olvassa azokat. Az iszlám ellenségeinek, eretnekeknek legnagyobb ismertetőjele az, hogy az Ehl-i sünnet tudósainak írásait, hiteles könyveit ellenzik, hazugnak kiáltják ki és azok olvasását tiltják. Az általuk iszlámnak okozott kárról az Ehl-i sünnet vallástudósai könyveikben hosszasan kifejtik.} **(Fâideli Bilgiler) (Hasznos ismeretek)**

Mohammed aleyhisselam a próféták legnagyobbika, kegyelmet, áldást jelent a világnak. Tizennyolcezer világ az ő kegyelem tengerének előnyeit élvezi.

Egyhangúlag Ő az összes dzsinnek és emberek prófétája. Sokat hirdetik, hogy a küldötteknek, angyaloknak, állatoknak és minden anyagnak a prófétája is. A többi próféta egy adott törzshöz, vagy egy adott földrajzi területre küldetett. Resûl-i ekrem "sallallahü aleyhi ve sellem" az összes világnak, élőnek élettelennek, minden teremtménynek a prófétája. Allahü Teâlâ a többi prófétát néven szólította Mohammed aleyhisselamot pedig, Küldöttemnek, Prófétámnak hívta. A többi prófétának megadatott csodákhoz hasonlók neki is megadattak. Allahü Teâlâ szeretett prófétáját olyan sok áldásban részesítette és annyi csoda megtételével ruházta fel, amennyivel egy másik prófétát sem. Mohammed próféta az ujjával kettéválasztotta a Holdat, a markában lévő kövek Allahot dicsérték, a fák "Ej Küldött"-ként üdvözölték, a **(Hannâne)**

nevű tűzifa hangosan sírt, amikor Resûlûllah eltávolodott mellőle, az áldott ujjai közül tiszta víz fakadt, a túlvilágon **(Makâm-ı Mahmûd), (Şefâ'at-i kübrâ), (Kevser havuzu), (Vesîle)** és **(Fadîle)** helyek az tisztségek az Övéi lesznek, még a mennyországba jutása előtt láthatta Allahot, és a Földön a szent erkölcse, vallásossága, tudása, türelme, ájtatossága, hálája, igazságossága, jótettei, szemérmessége, szerénysége, szépsége, bölcsessége, illemtudása, kegyelmessége, rengeteg jótette minden prófétánál felsőbbrendűvé tette. A Neki adott csodák számát egyedül Allahü Teâlâ tudja. Vallása minden vallás legjobbja, a legmagasabb szintű vallás. A követői minden vallás követőinél feljebb állnak. Az ő híveinek Evliyâi, más hívek Evliyâinál felsőbbrendűbbek.

Mohammed próféta aleyhisselâm követőinek Evliyâi közül a Küldött kalifája tisztséget, vezető címet másoknál jobban kiérdemlő, a szent életűek legjobbja a sorban a próféta után következő **(Ebû Bekr-i Sıddîk)** "radıyallahü anh" az összes valaha élt és majd a jövőben élő ember legkiválóbbja, legjobbja, vallási vezető tisztséget kiérdemlő személy. Az iszlám megjelenése előtt Allahü Teâlâ kegyelme által nem volt bálványimádó. Allah megvédte őt az istenkáromlástól és az eltévelyedéstől. {Ebből is látszik, hogy mennyire tévesek azok az állítások, hogy a próféta küldötté válása előtt bálványimádó volt.}

Az emberek legkiválóbbjai közül a sorban következő Fârûk-ı a'zam, az Allahü Teâlâ által szerette barátjának kijelölt **(Ömer bin Hattâb)** "radıyallahü anh".

Az emberek legkiválóbbjai közül a sorban következő Resûlûllah harmadik kalifája, a sok jót cselekvő, erkölcsös, nagy tudással rendelkező Zinnûreyn **(Osmân bin Affân)** "radıyallahü anh".

Az emberek legkiválóbbjai közül a sorban következő Resûlûllah negyedik kalifája meglepő felsőbbrendű tulajdonságokkal rendelkezett. Allahü teâlâ oroszlánja **(Alî bin ebî Tâlib)** "radıyallahü anh"**.**

Utána a nagytiszteletű **(Hazret-i Hasen)** lett kalifa. A hádiszokban tudatott 30 évig tartó kalifaságot ő valósította meg[9]. Az emberek legjobbjának Resûlûllah szeme fénye "sallallahü aleyhi ve sellem". **(Hüseyn bin Alî)** "radıyallahü teâlâ anhüm".

A felsőbbrendűség, a több jócselekedet, az iszlám vallásért a hazájuk, családjuk elhagyása, az iszlám másoknál előbbi elfogadása, Resûlûllah

(9) Hasen bin Alî 49 {. Kr.u. 669} - ben Medînében mérgezés által halt meg.

tökéletes követése, az ő általa tanítottak betartása, hitének elfogadása és terjesztése, istentagadás, lázadás megelőzését jelenti.

Bár Ali "radıyallahü anh" Ebu Bekir "radıyallahü anh" után a többi muszlim előtt lett muszlim, akkoriban gyerek volt, így nem volt vagyona, Resûlûllah házában, az ő szárnyai alatt élt, így mások muszlim hitre térésének nem volt az okozója, az istentagadók feletti győzelemnek nem volt tanúja. Ezzel ellentétben a többi három kalifa az iszlám hitre téréssel az iszlámot erősítette. İmâm-ı Alî és a gyerekei radıyallahü anhüm, Resûlûllah közeli rokonai voltak és egy vérből való származnak Sıddîk-i ekbernél és Fârûk-ı a'zamnál feljebbvalók voltak is minden szempontból nem voltak feljebbvalók. Minden szempontból nem előzik meg a vallás jeles képviselőit. Ez olyan, mint az, hogy néhány dolgot Énok aleyhisselâm Mózes aleyhisselâmnak megtanított. {Ha a vérrokonság ebből a szempontból számítana, akkor nagytiszteletű Abbâs nagytiszteletű Alinál feljebb állna. Ebu Talibnak és Ebu Lehebnek pedig, bár vérrokonságban közelinek számítanak, még annyi tisztelete sincs, mint a legalsóbb szintű híveknek.} A rokonság szempontjából közelinek számító **nagytiszteletű Fatima, nagytiszteletű Hatidzsénél és nagytiszteletű Ájsénél** "radıyallahü anhünne" feljebb áll. De bizonyos szempontból feljebb állni, nem jelenti a minden szempontból való felsőbbrendűséget. Abban a kérdésben, hogy a háromból melyik a legfeljebb való a vallástudósok véleménye eltér. A hádiszokból az tudható, hogy a világ asszonyainak legfelsőbbrendűi **nagytiszteletű Mária** és a fáraó felesége **nagytiszteletű Âsiye.** "radıyallahü teâlâ anhünne ecma'în". A hádisz szerint (**Fatima a mennybeli asszonyok legfelsőbbrendűbbje. Hasszán és Hüsszein pedig a mennyország fiataljainak legjobbjai.)**

Eshâb-ı kirâm legfeljebbvalói az **(Aşere-i mübeşşere)** vagyis a mennyország biztos ígéretével rendelkező 10 ember. Utána következik a Bedr háborúban meghalt 313 fő, majd a 700 harcos következik, akik az Uhud háború hősei voltak. Őket követi a sorban a **(Bî'at-ür-rıdvân)**, vagyis a küldöttnek a fa alatt ígéretet tevő 1400 személy.

Az életüket, vagyonukat Resûl-i ekremért "sallallahü aleyhi ve sellem" - ért feláldozó összes emberről tisztelettel kell beszélnünk, ők az Eshâb-ı kirâm, velük kapcsolatban nem használhatunk lekicsinylő, becsmérlő szavakat. Nevük tiszteletlen említése tévelygést, a hit nem követését jelenti.

Aki a Küldöttet szereti, annak szeretnie kell a követőit is. Mert egy hádisz szerint: **(A barátaimat szeretők azért szeretik őket, mert engem szeretnek. Aki nem szereti őket, az engem se szeret. Aki őket bántja, engem bánt,**

Allahü Teâlât bántja. Az Allahü Teâlât bántók pedig meg lesznek büntetve.) Egy másik hádisz szerint: **(Ha Allahü Teâlâ, a híveim egyikével jót akar tenni, Eshâbom iránti szeretettel tölti meg a szívét és az teljes szívvel szereti majd azokat.)**

Azt feltételezni róluk, - az Eshâb-ı kirâmról - ezekről a tiszteletre méltó személyekről, hogy harcoltak a kalifaságért és túlzott vágyaikra hallgattak hitetlenséghez, tragédiához vezet. Mert azoknak, akik ülhettek a Küldött mellett és hallhatták áldott szavait, az anyagi javak és a világ dolgai iránti mohó vágyakozás kitörlődött a szívéből. Az áldott Próféta "sallallahü aleyhi ve sellem" híveivel eltöltött néhány nap is az Ő kiváló és felsőbbrendű tulajdonságainak köszönhetően híveinek nagy hasznára vált, általuk megtisztultak és elszakadtak a világ túlzott szeretetétől, anyagi javaikat, életüket feláldozták, hazájukat elhagyták Érte, "sallallahü aleyhi ve sellem" - ért, mert annyira szerették Őt. Beleszerettek a lelküket tápláló beszélgetéseibe, hogy feltételezhetnénk, hogy mindezek után a túlzott vágyuk nem tisztult meg és a rövid földi élet javai, pozíciói miatt egymással civakodtak, harcoltak volna? Ők természetesen mindenkinél tisztábbak voltak. Hogy jöhetnénk mi romlott szándékkal rendelkezők ahhoz, hogy azt állítsuk róluk, hogy egymás ellen fordultak, egymással harcoltak? Nem megengedett, hogy ezt mondjuk az Eshâb-ı kirâmról. Aki ilyesmit állít róluk, nem gondolja, hogy az Eshâb-ı kirâm ellen szólás, az őket oktató, nevelő próféta urunkkal "sallallahü aleyhi ve sellem" - mel való szembenállást jelent? Ha róluk rosszat mondunk, akkor a Küldöttről is. Ezért a vallási elöljáróink azt mondták: (Aki nem ismeri el az Eshâb-ı kirâm nagyságát, és nem viseltetik tisztelettel irántuk, az nem hisz a Küldöttben sem.) A sziffini csata és a Deve csaták nem elegendő okok ahhoz, hogy rosszat mondjunk róluk. Van ami arra mutat, hogy ezekben a harcokban Nagytiszteletű Ali ellenszegülőinek nem mindegyike volt rossz, sőt még jótetteket is cselekedtek. Egy hádisz szerint: **(A tévedésben lévő vallási vezetőnek egy jótett, az igazságra lelőknek kettő vagy tíz jótett számítódik fel. Az első jótett az, hogy erőfeszítéseket tesznek a Korán és a hádiszok követésére az igazságot keresve, a második pedig, ha rátalálnak az igazságra.)** Ezek között a vallási elöljárók között lezajlott nézeteltérések, egyet nem értések nem jelentették azt, hogy ellenségek voltak. Ezek a Korán parancsainak és a hádiszok előírásainak a követésével voltak kapcsolatosak, azért történtek, mert be akarták tartatni az iszlám parancsait. Az Eshâb-ı kirâm minden tagja követte a Koránt és a Hádiszok

előírásait. {Például arról, hogy Amr ibni Âs'ın "radıyallahü teâlâ anh" ilyen személy volt, a **(Hadîka)** kétszázkilencvennyolcadik oldalán olvasható hádiszból értesülhetünk.}

Minden (müctehid) - nek, a Koránt és hádiszt követő vallási vezetőnek kötelező a saját erőfeszítései nyomán megtalált tudás, ismeret szerinti cselekvés. Ha a saját álláspontja egy nála nagyobb, elismertebb vallási vezetőjével nem egyezik, akkor is a sajátja szerint kell cselekednie, nem a másiké szerint. İmâm-ı a'zam Ebû Hanîfe(10) tanítványai Ebû Yûsüf és Muhammed Şeybânî és imâm-ı Muhammed Şâfi'i(11) tanítványai Ebû Sevr ve İsmâ'îl Müzenî sok mindenben nem követték tanítóikat.

Néhány dolgot, amire a tanáraik azt mondták, hogy nem megengedett ők megengedettnek, néhány általuk megengedett dolgot pedig nem megengedettnek tartottak. De ettől még nem mondhatjuk róluk, hogy bűnt követtek el, vagy rosszak. Senki sem mond ilyet, mert ők is ugyanolyan vallástudósok, mint a tanáraik.

Ali urunk, "radıyallahü anh" Mu'âviyenél és Amr ibni Âsdan "radıyallahü anhümâ" - nál nagyobb tudással rendelkezett és felettük állt. Sok tulajdonsága volt, ami felsőbbrendűvé tette hozzájuk képest, a vallástudása is nagyobb volt az övéknél. De mivel mindegyikük vallástudós volt, úgy volt helyes, ha ők ketten sem ennek a nagy imámnak az elméleteit követik, hanem a sajátjukat.

Kérdés:

A cemeli és a sziffini csatában a bevándorlók és az Ensârok közül sok szahábi imâm-ı Ali mellett állt, őt követte. Mind vallástudós volt, és úgy tudták, hogy mégis követniük kell őt. Vagyis nekik is az volt előírva, hogy imâm-ı Alit kövessék. Ezt úgy lehet értelmezni, hogy ha az elméleteik nem is egyeztek teljesen, össze kellett fogniuk.

Válasz: Nem azért harcoltak Alî "radıyallahü teâlâ anh" -nal együtt, mert követték az elméleteit. Mivel az ő elveik az İmâm elveivel összhangban álltak, szükséges volt imâm-ı Alîhoz igazodniuk. De az Eshâb-ı kirâm nagyjainak a többségének az elmélete nem volt összhangban imâm-ı Alîjéval, ezért ők ellene harcoltak. Akkoriban az Eshâb-ı kirâm vallási tudósai három csoportba oszlottak. Az elsőbe tartozók úgy gondolták, hogy imâm-ı Alînak igaza van, ezért mellette harcoltak. Egy másik csoportjuk a vele harcolók elméleteit tartotta helyesnek, így ők a Alî "radıyallahü anh"

(10) Ebû Hanîfe Nu'mân bin Sâbit, 150 {Kr.u. 767} - ben Bagdadban halt meg.

(11) Muhammed bin İdrîs Şâfi'î 204 - ben, {Kr.u. 820} - ban Egyiptomban halt meg.

ellen harcolók mellé álltak. A harmadik csoport nem állt egyik oldalra sem, úgy gondolták, hogy nem kell harcolni, és nem vettek részt a harcban. Mindhárom csoportnak igaza volt és mind jót cselekedett.

Kérdés:

A fentiek szerint azoknak is igaza volt, akik Alî "radıyallahü teâlâ anh" ellen harcoltak. Pedig az Ehl-i sünnet vallástudósai szerint imâm-ı Alînak volt igaza, az ellene harcolóknak nem, így ők mivel nem tehettek róla bűnük megbocsáttatik és tettük jótettnek számít. Ezt hogy értelmezzük?

Válasz:

İmâm-ı Şâfi'î és Ömer bin Abdül'azîz vallási elöljárók szerint az Eshâb-ı kirâm egyik tagjára sem mondhatjuk azt, hogy tévedett. Szerintük nagy emberekre nem szabad azt mondanunk, hogy tévednek. A fiatalabbaknak, kevesebb tudással rendelkezőknek az idősebbekre és nagyobb tudással rendelkezőkre nem szabad azt mondaniuk, hogy: (helyesen cselekedett, tévesen cselekedett, tetszett, amit tett, nem tetszett, amit tett.) Mivel nekünk nem kellett harcolnunk azokkal a nagy emberekkel, így távol kell maradnunk attól, hogy kritikát alkossunk arról, hogy kinek volt igaza és kinek nem. A jelentős vallástudósok a bizonyítékok és az események megvizsgálása után arra jutottak is, hogy imâm-ı Alînak van igaza, és az ellene harcolók tévedtek, úgy értették, ha imâm-ı Alî "radıyallahü anh" beszélt volna velük, meg tudta volna győzni őket, hogy úgy gondolkodjanak, mint ő. Zübeyr bin Avvâm a devei háborúban Alî "radıyallahü anh" ellen harcolt, később elméleteinek mélyebb tanulmányozása után elfogadta azokat, meggondolta magát és többé nem harcolt ellene. Azok, akik az Ehl-i sünnet vallástudósai közül a hibázást elfogadhatónak tartják, így értelmezik azt. Nem helyes azt mondani, hogy nagytiszteletű Ali és a mellette harcolók a helyes úton voltak, az ellene harcoló Âişe-i Sıddîka anyánk és az Eshâb-ı kirâmból sokan hazugok voltak.

Az Eshâb-ı kirâm ezen harcai a helyes útra vonatkozó parancsok betartásának mikéntje miatti különböző nézetek miatt robbantak ki. Az iszlám alapkérdéseiben nem volt köztük nézeteltérés. Néhányan tiszteletlen módon kritizálják Mu'âviye és Amr ibni Âs "radıyallahü anhümâ" vallási elöljárókat. Nem tudják, hogy az Eshâb-ı kirâm kritizálása a Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" kritizálásával, leértékelésével egyenlő. İmâm-ı Mâlik bin Enesin a **(Şifâ-i şerîf)** - ben így ír: (Mu'âviyét vagy Amr ibni Âsa "radıyallahü anhümâ"[12] - t negativ szavakkal illetők, maguk érdemlik

(12) Mu'âviye bin Ebû Süfyân, 60 - ban, {Kr. u. 680} -ben Szíriában. Amr ibni Âs 43 {Kr.u. 663} - ban Egyiptomban halt meg.

azokat a szavakat. A velük szemben tiszteletlenül viselkedők, őket szóban vagy írásban kritizálók nagy büntetést érdemelnek.) Allahü teâlâ töltse meg a szívünket szerette és a követőinek szeretetével! Ezeket a nagy embereket a jóindulatú, istenfélő emberek szeretik, a rosszak és a hitetlenek nem. A Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" szahábiinak a felsőbbrendűségét, értékességét megértőket és őket szeretőket, tisztelőket, az őket követőket **(Ehl-i sünnet)** - nek nevezzük. Akik néhányukat szeretik, másokat meg nem, a legtöbbjük ellen szólókat és így egyikük útját sem követőket **(Râfızî)** és **(Şî'î)** - nek hívjuk. A Râfızîk Indiában, Iránban és Irakban élnek. Törökországban nincsenek jelen. Ezek közül néhány Törökországban az igaz, muzulmán **Aleviket** becsapva, magukat **Alevinek** adta ki. Pedig az **Alevi** szó Alit "radıyallahü anh" szerető muzulmánt jelent. Ha pedig valakit szeretünk, akkor az ő útján kell járnunk és azokat kell szeretnünk, akit ő is szeret. Ha tényleg szerették volna Ali "radıyallahü anh" -t , akkor őt követték volna. Ali "radıyallahü anh" az Eshâb-ı kirâm mindegyik tagját szerette. Ömernek "radıyallahü anhümâ" a második kalifának a bizalmasa volt. Fatima "radıyallahü anh" - tól származó lánya Ümm-i Gülsümü Ömer felesége volt. Egy beszédében nagytiszteletű Mu'âviyéről azt mondta: (Testvéreink elváltak tőlünk, ők nem voltak istentagadók vagy hitüket nem gyakorló muszlimok. Az ő általuk helyesnek tartott módon szolgálták Allahot.) Az ellene harcoló Talha "radıyallahü anh" halálakor az arcát földdel tisztította meg. Maga vezette a halotti imáját. Allahü teâlâ a Koránban azt hirdeti, hogy (**a hívek testvérek.)** A győzelem szúra utolsó ájájában az olvasható, hogy az **(Eshâb-ı kirâm tagjai szerették egymást.)** Ha egyet is nem szeretünk vagy ellenségnek tartunk közülük az egyenértékű azzal, hogy nem hiszünk a Koránban. Az Ehl-i sünnet vallástudósai az Eshâb-ı kirâm "radıyallahü teâlâ anhüm ecma'în" felsőbbrendűségét jól értelmezték. Megparancsolták, hogy mindnyájukat szeressük. Megmentették a muzulmánokat a tragédiától.

Ehl-i beyti vagyis Ali "radıyallahü anh" -t, a gyermekeit, őseit nem szeretőket, az Ehl-i sünnet között fontos helyet elfoglaló személyeket ellenségnek tekintőket **(Hâricî)** - nak hívjuk. A mi korunkban ők a **(Yezîdî)** -k. Az ő hitük és vallásuk romlott.

Azok, akik azt mondják, hogy szeretjük az Eshâb-ı kirâmot, de nem úgy cselekszenek, ahogy ők, és a saját téveszméikről azt állítják, hogy az az Eshâb útja, **(Vehhâbî)** - nak hívjuk. A Vehhâbî elmélet a 4 fő csoporton kívüli Ahmed ibni Teymiyye című könyvében lévő téves gondolatok és a

Hempher nevű angol kém hazugságaiból jött létre. A Vehhâbîk az Ehl-i sünnet vallástudósait, nagy gondolodóit és a síitákat sem kedvelik, rosszat tartanak felőlük. Csak magukat fogadják el muszlimnak. Aki nem olyan, mint ők, azt hitetlennek tartják, anyagi javaikat szabadon elvehetik, meg is ölhetik őket. **(İbâhî)** - k lesznek**,** nem hisznek a jótett és a rossz tettben. Tévesen magyarázzák a Koránt és a hádiszokat és úgy értelmezik, hogy az az iszlám. Az Edille-i şer'iyyét és a legtöbb hádiszt elutasítják. Az iszlám négy fő csoportjának a vallástudósai, az Ehl-i sünnettől eltérők tévelygésbe esését és az iszlámnak való károkozását rengeteg példával támasztották alá könyveikben. Ha erről a témáról többet szeretnének megtudni, akkor olvassák el a **(Kıyâmet ve Âhiret), (Se'âdet-i Ebediyye)** és az arab **(Minha-tül-vehbiyye), (Et-Tevessül-ü bin-Nebî ve bis-Sâlihîn), (Sebîl-ün-necât)** és a perzsa **(Seyf-ül-ebrâr)** könyveket. Erről, vagyis a bid'at ehlinek, az új, más parancsokat követőknek az elutasítása témájában sok értékes könyv Isztambulban a **(Hakîkat Kitâbevi)** által került kiadásra. **(İbni Âbidîn)**[13] harmadik kötetében a bâgîk ismertetésében és törökül a **(Nimet-i islâm)** könyvének az esküvőről szóló részében nyíltan leírja, hogy a Vehhâbîk İbâhîk. II. Abdülhamid szultán admirálisa Eyyûb Sabrî pasa[14], a **(Mir'ât-ül-haremeyn)** és a **(Târîh-i vehhâbiyyân)** valamint Ahmed Cevdet pasa, târîhi - jének hetedik kötetében hosszasan írnak törökül a vehhâbîkról. Yûsüf Nebhânînak az Egyiptomban kiadott arabul írott **(Şevâhid-ül-hak)** könyvében İbni Teymiyye és a vehhâbîk ellen ellenérveket taglal. Ebből a könyvből 50 oldal arabul, 1972-ben kiadott **(İslâm âlimleri ve vehhâbîler)** is megtalálható.

Eyyûb Sabrî pasa "rahime-hullahü teâlâ" szerint: (A Vehhâbîk 1205, {Kr.u. 1791} évében, az Arab félszigeten egy véres háború után született.) A Vehhâbîk és a felekezetek könyveinek terjesztőinek egyike az egyiptomi Muhammed Abduh. A szabadkőműves és a kairói szabadkőműves-páholy elnöke, Cemâleddîn-i Efgânî [15] {2} iránt nyíltan rajongó, nagy iszlám tudósnak, modern gondolkodónak és reformátornak kikiáltott Abduhhal a fiatalokat célozták meg. Az iszlám ellenfelei az Ehl-i sünnet tönkretételét és az iszlám megrontását célul kitűzve, magukat iszlám vallástudósnak álcázva, szavaikkal az iszlámot dicsérve alattomos módon szolgálták ezt a célt. Abduhot az egekig magasztalták. Tudatlannak címezték az Ehl-i sünnet

(13) Muhammed Emîn ibni Âbidîn 1252 - ben {Kr.u. 1836} -ban Damaszkuszban halt meg.

(14) Eyyûb Sabrî pasa, 1308 - ban, {Kr. u. 1890} - ben halt meg.

(15) Cemâlüddîn Efgânî, 1314 {Kr.u. 1897} - ben halt meg.

vallástudósait és az a négy fő csoport imámjait. A nevüket sem említették. De az iszlámért, a Küldött sallallahu aleyhi ve sellem szeretete miatt az életüket feláldozó őseink tiszta, erkölcsös gyermekeit nem tudták becsapni ezzel a propagandával és a reklám hadjárattal, amibe több millió lírát fektettek. Sőt nem is foglalkoztak ezekkel a mondvacsinált vallási hősökkel.

Az iszlám ellenfelei az Ehl-i sünnet tönkretételét és az iszlám megrontását célul kitűzve, magukat iszlám vallástudósnak álcázva, szavaikkal az iszlámot dicsérve alattomos módon szolgálták ezt a célt. Abduhot az egekig magasztalták. Tudatlannak címezték az Ehl-i sünnet vallástudósait és a négy fő csoport imámjait. A nevüket sem említették. De az iszlámért, a Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" szeretete miatt az életüket feláldozó őseink tiszta, erkölcsös gyermekeit nem tudták becsapni ezzel a propagandával és a reklám hadjárattal, amibe több millió lírát fektettek. Sőt ők nem is foglalkoztak ezekkel a mondvacsinált vallási hősökkel. Az Allah útján meghalt hősök gyermekeit Allah megvédte ezek ártalmától. Ma a Mevdûdî[16] {3} és Seyyid Kutb[17] {4} valamint a Hamîdullah és (Teblîg-ı cemâ'atcı) felekezetek könyveinek lefordításával próbálják megtéveszteni a fiatalokat. A különböző reklámok formájában próbálják vonzónak feltüntetni az iszlám vallástudósok által ismertetett, tanított elvektől eltérő romlott elveiket. Ellenfelek mindig léteznek. Allahü teâlâ nagyon szeretett prófétája, Mohammed aleyhisselâm kedvéért óvja meg a muszlimokat a nemtörődömségtől és védje meg őket attól, hogy higgyenek az ellenségeik hazugságainak és rágalmazásainak! Ámen. Ne higgyük, hogy az ima elég! Ha nem tartjuk be Allahü teâlâ isteni parancsait, ha tettek nélkül, ok okozati összefüggés megismerése nélkül imádkozunk az olyan, mintha csodát kérnénk Allahtól.

Az iszlám előírja, hogy imádkoznunk és cselekednünk is kell. Először megismernünk az ok-okozatokat utána pedig imádkoznunk. Az istentagadástól az iszlám megismerése, tanulása és tanítása óv meg minket. Az Ehl-i sünnet hitét, a kötelezettségeket és a tilalmakat megismerni minden férfinak és nőnek a kötelessége. A legfontosabb kötelezettsége. A mi korunkban nagyon könnyen megtanulható ez, mert könnyű megbízható vallási könyveket írni és kiadni. Ezt a szabadságot biztosító államot minden muzulmánnak segítenie kell.

Az Ehl-i sünnet hitének és tanításainak meg nem megtanulása,

(16) Mevdûdî, Indiában a (Cemâ'at-ül-islâmiyye) - nek az alapítója. 1399 {Kr.u. 1979} - ben halt meg.

(17) Seyyid Kutbot 1386 {Kr.u. 1966} - ban Egyiptomban kivégezték.

gyermekeinknek azok meg nem tanítása a muzulmán útról való letérés és istenkáromlás veszélyét hordozza magában. Az ilyen személyek imája nem fogadtatik el így nem tudják megvédeni magukat az istenkáromlástól! A Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" ezt mondta: **(Ahol tudás van, ott van az iszlám. Ahol nincs tudás ott az iszlám nincs jelen.)** Ahogy ennünk és innunk kell, hogy életben maradjunk, ugyanúgy meg kell tanulnunk a vallásunkat, hogy a hitetlenek ne csaphassanak be, ne tévelyíthessenek el bennünket. Az elődeink mindig összegyűltek és tanulmányozták, olvasták a tudományos könyveket, tanulták a vallásukat. Így maradtak muzulmánok, élvezettel tanulták az iszlámot és örömet okozott nekik az iszlám és ezt az örömöt nekünk is átadták.

Nekünk is, hogy muszlimok maradjunk és gyermekeinket megvédjük a belső és külső hitetlenek befolyásától a legfontosabb feladatunk a vallási könyvek olvasása és tanulmányozása. Ha a szülők azt akarják, hogy a gyerekük muszlim legyen, akkor meg kell tanítaniuk nekik a Koránt. Olvassuk, tanulmányozzuk és a gyerekeinknek és az érdeklődőknek tanítsuk meg azt! Miután iskolába kerülnek nehéz lesz megtanulniuk, sőt szinte lehetetlen. Ha már megtörtént a baj, hiába sopánkodunk, késő bánat. Ne hagyjuk, hogy az iszlám ellenségeinek, a hitetleneknek a vonzó könyvei, újságjai, televízió és rádió programjai, filmjei becsapjanak minket! İbni Âbidîn "rahime-hullahü teâlâ" harmadik kötetében ezt írja: (azokat az alattomos hitetleneket, akik magukat muszlimnak mutatják, de valójában nem hisznek, és az istenkáromáshoz vezető dolgokat iszlámnak megfelelőnek tüntetik fel, hogy emiatt a muzulmánok elhagyják a hitüket **(Zındık)** - nek hívjuk).

Kérdés: Az iszlám négy fő csoportján kívüliek lefordított könyveit olvasó személy azt mondja, hogy: A Korán magyarázatait kell olvasni, mert a vallásunk azt tanítja, hogy olvassuk a Koránt. Vallásunkkal és a Korán értelmezésével kapcsolatban a vallástudósokra hagyatkozni veszélyes. A Koránban nem az van írva, hogy (Ej, vallástudósok!) hanem (Ej, hívek!) és (Ej, emberek!) így hát minden muzulmánnak magának kell értenie és értelmeznie a Koránt, más ember közbenjárása nélkül) Vagyis ez a személy azt akarja, hogy mindenki maga értelmezze a Koránt és a hádiszokat. Nem ajánlja az iszlám tudósainak, az Ehl-i sünnet nagyjainak magyarázatának, elméleteinek az olvasását. A vallásügyi minisztérium által az egyiptomi Reşîd Rızâ[18] 1394 {Kr. u. 1974} -ben kiadott és 157-es számú **(İslâmda Birlik ve Fıkh Mezhebleri)** könyve nagy meglepetést okozott olvasói körében. A könyv több helyen, például a hatodik beszédben ezt írja: (*A*

(18) Reşîd Rızâ, Muhammed Abduh tanítványa. 1354 {[Kr.u. 1935} - ben halt meg.

legszorgalmasabb imámjaikat a próféták "salevâtullahi teâlâ aleyhim ecma'în" szintjére emelték. Sőt egyiküK, - aki nem követte a próféták "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" hádiszait - szavait, a próféféták hádisza fölé helyezték és elhagyták a hádisz követését. Azt mondták az érvényességét vesztette és valószínű, hogy az imámunk másik hádiszt talált e helyett.

Ezek a követők,akik hallgatnak a hibát elkövető imámok szavára, a próféta hádiszának nem követésével a vallástudósok követésétől is elválnak, sőt a Korán követésétől is. Azt mondják, hogy a vallást ismerő imámon kívül senki más nem érti a Koránt. Bizonyos elméleteket képviselők ezen szavaikat a kerszténységből és a zsidó vallásból vették. Pedig a Koránt és a hádiszokat sokkal könnyebb értelmezni, mint a valláselméleti könyveket. Aki tud arabul, az könnyedén megérti a Korán és a hádiszok jelentését. Ki kérdőjelezné meg, hogy Allahü teâlâ egyértelműen meg tudja magyarázni a követendő hitet? Vagy azt, hogy a Küldött Allahü teâlâ célját mindenkinél jobban megérti és jobban elmagyarázza? Azt jelentené ez, hogy a nagytiszteletű próféta magyarázata nem elegendő a híveinek vagyis azt, hogy nem tudta elég jól elmagyarázni az üzenetet nekik. Ha az emberek többsége nem értette volna a Koránt és a szunnákat, akkor Allah nem kötelezte volna az összes embert a Koránban és a szunnában lévő parancsok betartására. Az embernek ismernie kell, amiben hisz, és annak bizonyítékait.

Allah nem szereti az utánzást, tudatta, hogy nem fogja elnézni azt, ha valaki az apját és a nagyapját követi, vagyis nem fogadja el kifogásnak. Az áják is alátámasztják, hogy az utánzás Allah által nem elfogadott. A vallás parancsokra vonatkozó részét bizonyítékok által könnyebb megérteni, mint a hitre vonatkozó részét. Ha Allah a nehezet csak felajánlja, akkor hogy ne parancsolja meg a könnyűt? Ha egy néhány történetet nehezen lehet is értelmezni, ezek nem ismerése nem betartása megbocsátható. A vallási elméleteket gyártók kitaláltak néhány dolgot. Majd azt mondták, hogy ezek parancsok. Majd ezeket, a re'y-t, kıyâs-ı celît, kıyâs-ı hafî-it bizonyítékokkal próbálták alátámasztani és az ésszel nem megismerhető istenszolgálat területébe is belesződték, ezáltal mintegy kiszélesítették a vallást, nehézséget okozva ezzel a muzulmánok. Én híve vagyok a Korán és a hádiszok összehasonlításának (kıyâs) (de az istenszolgálat területén ez nem megengedett, alkalmazása nem helyes.) Mivel a hit és az istenszolgálat, Allah dicsőítésének módjának megtanítása a nagytiszteletű prófétánk idejében befejeződött, senki nem egészítheti ki ezeket. A vallástudó imámok az utánzást megtiltották az embereknek.)

A csoporton kívüli Reşîd Rızânın (İslâmda Birlik ve Fıkh Mezhebleri) (Iszlámban az egység és a Fikh csoportok) könyvéből idézett fenti írás, mint az iszlám négy csoportján kívüli összes felekezet könyve megtiltja az iszlám négy fő csoportjának imámjainak utánzását. Mindenkinek a Korán magyarázatok és hádiszok tanulmányozását parancsolják. Erre mi a helyes válasz?

Válasz: Ha figyelmesen olvassuk az iszlám négy fő csoportján kívül eső tudósok írásait nyilvánvaló, hogy téves eszméikkel és megosztó véleményükkel, romlott eszmefuttatásaikkal a muzulmánok megtévesztése a céljuk. A tudatlanok azt hiszik, hogy ezeknek az írásoknak van tudományos alapja és elhiszik azokat, követik az általuk mondottakat, de a tudással és egyértelmű elméletekkel rendelkezők nem esnek a csapdájukba.

Az iszlám tudósok "rahime-hümullahü teâlâ", már 14 évszázada a könyveikben felhívták az iszlám fő négy csoportjába nem tartozás veszélyére a fiatalok figyelmét, mert ez romba döntheti az iszlámot. A fenti kérdésre választ adva hasznosnak találjuk Yûsüf Nebhânî[19] **(Huccet-ullahi alel-âlemîn)** könyvéből a 771. oldal egy részének magyarázatának idézetét.

A Koránban lévő parancsok szabályainak értelmezésére nem mindenki képes, még az imámok sem értik az összeset, ebből az okból kifolyólag a Korán parancsait a Küldött "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" a hádiszokban magyarázta el.

A Küldött hádiszokban történő magyarázatait is csak az Eshâb-ı kirâm és a vallásudós imámok értették, s hogy megérthessék, Allahü teâlâ éles észt és kiváló felfogóképességet adott nekik és más felsőbbrendű tulajdonsággal ruházta fel őket. Ezekből az egyik legfontosabb a takvâ, vagyis Allah parancsainak betartása, majd pedig az, hogy a szívükben isteni fény árad. Ezek az imámok a Küldött és Allahü teâlâ szavaiból megértették, amit mondani és közvetíteni szeretett volna, amit nem értettek meg **(Kıyâs)** azt útján tudatták az emberekkel.

A négy fő csoport imámjainak mindegyike tudatta, hogy nem a saját re'y- üket, vagyis saját véleményüket közvetítik és tanítványaiknak azt tanították: (ha megbízható hádiszra leltek, akkor az én tanításaimat hagyjátok el és a próféta hádiszát kövessétek!) A négy fő csoporthoz tartozó vallást ismerő imámok ezt a többi vallástudósnak is ezt javasolták. Ők a négy csoportból kiválasztottak, akik ismerték a bizonyítékokat.és a hádiszokat értelmezni tudták. A vallástudósok a négy fő csoport imámjai

(19) Yûsüf Nebhânî, 1350 {Kr.u. 1932} - ben Bejrûtban halt meg.

által újonnan megismert, bizonyítékokkal alátámasztott megbízható hádiszait különböző szemszögekből vizsgálták, pl. származásukat, hogy melyik keletkezett később. Ezek alapján eldöntötték, hogy a hádiszok közül melyik legyen választva. Egy vallástudós imám egy dologra vonatkozó hádisszal kapcsolatban, mivel nem közvetlenül hozzá küldetett, összehasonlítás után jutott végső döntésre. A tanítványaik megtanulták az adott dologra vonatkozó megbízható hádiszt és más döntéseket, parancsokat hoztak. De ha a tanítványaik ezt tették is, a csoportjuk imámjának szabályait nem szegték meg. Később az iszlám joggyakorlat müftijei is támogatták ezt. Összefoglalásként a négy csoport imámjait és az ő csoportjaikban nevelkedett vallástudósokat követő muzulmánok Allahü teâlâ és a Küldött parancsait követik. Ezek a tudósok megértették a mások által nem érthető Koránban és a hádiszokban lévő üzenetet és továbbadták azt. A muzulmánok pedig az általuk írt könyvekben leírtakat és a próféta szavait követték. Mert a Méh szúra negyvenharmadik ájája ezt írja: **Kérdezzétek hát meg az Emlékeztető népét, ha nem tudjátok!**

Ez az ája rámutat arra, hogy lesznek, akik nem értik majd meg a Koránt és a próféta szavait vagy nem helyesen értelmezik majd azt. Akik pedig nem értik azoknak nem saját maguknak kell a Koránt és a hádiszokat értelmezniük, hanem az ahhoz értőkre kell hagyatkozniuk. Ez a parancs. Ha mindenki helyesen értelmezné a Koránt, akkor nem lenne hetvenkettő eltévelyedett felekezet. És ezeket a felekezeteket komoly vallástudósok hozták létre. De egyikük sem értelmezte jól a Koránt és a hádiszokat. Téves értelmezésükkel eltértek a helyes úttól, ezzel több millió muzulmánt sodortak veszélybe. Közülük néhányan olyan túlzásokba estek, hogy a helyes úton járó muzulmánokat istentagadónak, hitetlennek kiáltották ki. A török nyelvre lefordított, országunkban nem hivatalosan terjesztett **(Keşf-üş-şübühât)** című vehhâbî könyv szerint az Ehl-i sünnet közé tartozó muzulmánok megölése és vagyonuk elosztogatása is engedélyezett.

Allahü teâlâ szabályalkotó imámokat és a négy csoportban való tömörülést csak a muzulmán hívek, szeretett prófétájának "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" követői részére, tette elérhetővé, a négy fő csoport imámjaival Allah célja a felekezetek, tévelygők, hitetlenek, és a gonosz emberek vallás tönkretételére irányuló törekvéseinek a megakadályozása volt. Ily módon megvédte a vallást a tönkremeneteltől. Mivel a keresztény és zsidó vallásban ez a lehetőség nem adatott meg ezek a vallások eltértek az eredeti mivoltuktól és mintegy játékszerekké váltak.

A Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" halála után négyszáz évvel nem maradt már több jogalkotó vallástudós, ezt a vallástudósok egyöntetűen elfogadják. Aki azt mondja, hogy még jogalkotásra van szükség vagy nem épelméjű vagy egyáltalán nem ért a valláshoz. A nagy vallástudós Celâleddîn-i Süyûtî "rahime-hullahü teâlâ"[20][1], azt állította magáról, hogy ő jogalkotó. A kortárs vallástudósok feltettek neki egy kérdést, amire kétféle válasz adható és tudni akarták, hogy melyik a megfelelőbb a kettő közül. Nem válaszolt rá, azt mondta, hogy nincs ideje ezzel foglalkozni. Pedig csak arra kérték, hogy a fetvában alkosson egy szabályt, ami a szabályalkotás legalsóbb szintje. Ha egy olyan nagy tudású vallástudós, mint İmâm-ı Süyûtî sem vállalkozott a fetvában való jogalkotásra, akkor mi mást mondjunk azokra, akik a muzulmánokat erre akarják kényszeríteni, minthogy azok bolondok vagy tudatlanok. İmâm-ı Gazâlî "rahime-hullahü teâlâ"[21][2], **(İhyâ-ül-ulûm)** című könyvében azt írta, hogy az ő korában nem maradt iszlám jogalkotó.

Ha egy muzulmán, aki nem jogalkotó tudós, tudomást szerez egy megbízható hádiszról, és a saját vallási csoportjának az imámjának az adott témára vonatkozó parancsa ezzel nem egyezik, akkor annak a csoportnak az imámjának a parancsát kell e vonatkozásban figyelembe vennie, amelyik az adott hádisszal leginkább megegyezik. A nagy vallástudós İmâm-ı Nevevî "rahimehullahü teâlâ[22][3] **(Ravdat-üt-tâlibîn)** című könyvében erről részletesen ír. Mert azok akik nem jogalkotók nem alkothatnak parancsokat a Koránt és a próféta cselekedeteit figyelembe véve. Néhány tudatlan azt állítja, hogy ők képesek értelmezni a Koránt és a szunnákat és az ezekre épülő parancsokat és ilyenformán nincs szükség az iszlám négy fő csoportjának követésére. Tönkre akarják tenni a csoportjukat a téves elgondolásaikkal. Ostoba módon azt tartják, hogy a vallástudósok is csak olyanok, mint mi, nem kell követnünk őket. A sátán sugallatára magukat felsőbbrendűnek tartják. Nem veszik észre, hogy e szavaikban csak a butaságuk és alsóbbrendűségük nyilvánul meg. Van aki olyan butaságot és helytelen elvet hirdet közülük, hogy mindenki olvasson Korán magyarázatot és Buhârî magyarázatait és az alapján alkosson parancsokat. Kedves testvéreim a hitben, óvakodjatok az ilyen magukat vallástudósnak képzelő emberek barátságától, kitalációkat tartalmazó könyveitől! Az imámotok csoportját kövessétek! A négy fő

(20) Süyûtî Abdürrahmân, 911 {Kr.u.. 1505} - ben Egyiptomban halt meg.

(21) İmâm-ı Muhammed Gazâlî, 505 [Kr. u. 1111] - ben Tûs városában halt meg.

(22) Yahyâ Nevevî, 676 [Kr. u. 1277] - ben Damaszkuszban halt meg.

csoportból azt követitek, akit akartok, amelyik a kedvetekre való. De az nem helyes, ha az alapján választatok csoportot, amelyikben a legkönnyebbek a szabályok. {**(Telfîk)** Ez a szó azt jelenti, hogy valaki összegyűjti az összes legkönnyebben követhető szabályt és ez alapján különböző mezhebeket (csoportokat) követ. Ha egy csoportot kiválasztva követi annak parancsait, és ezen felül még a másik 3 csoport által elfogadott helyesnek tartott dolgokat is betartja, az nagyon jó a számára **(Takvâ)}**.

Egy hádiszokat olvasó és értő muzulmánnak először a saját csoportjának a bizonyítottan megbízható hádiszait kell ismernie, majd követnie az azokban leírt dolgokat, az általuk tiltott dolgoktól távol kell maradnia. Ismernie kell az iszlám vallást, Allahü teâlâ és a Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" neveit, szavait, tulajdonságait, jótetteit, életét, csodáit, az e világgal, túlvilággal, pokollal, mennyországgal, angyalokkal, dzsinnekkel, a régen élt hívekkel, a prófétákkal és könyveikkel, a Korán és a Küldött felsőbbrendűségével, nagyságával, szahábikkal, "rıdvânullahi teâlâ aleyhim ecma'în", a világvége jeleivel és még sok más világgal és túlvilággal kapcsolatos dolgot. A Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" a hádiszokban az összes e világra és túlvilágra vonatkozó tudást összegyűjtött.

Az általunk leírtakból kiderül, hogy milyen tudatlan, aki azt állítja, hogy a vallási jogalkotók által a hádiszok alapján alkotott parancsok nem hasznosak. A hádiszok nagyon sok ismeretet közvetítenek, de az istenszolgálatra és az egymással való viselkedésre vonatkozó hádiszok száma kevés. Néhány tudós szerint ezek száma ötszáz. {De ha az egymást ismétlőket is beszámítjuk, akkor sem több 3000-nél.} Kizárt dolog, hogy ennyire kevés megbízható hádiszból a négy fő csoport imámjai közül egyik se hallott volna legalább egyet. A négy fő csoport imámjai közül legalább egy bizonyítottnak tekintette a megbízható hádiszokat. Egy muszlim, ha észreveszi, hogy a saját csoportjának a parancsa nem egyezik az ezzel kapcsolatos megbízható paranccsal, akkor egy másik csoport erre vonatkozó parancsát kell követnie. Lehet, hogy az ő csoportjának az imámja a szóban forgó hádiszt így hallotta, vagy talált egy saját elgondolása szerint ennél megbízhatóbbat így az előzőt elvetette, vagy az iszlám jogalkotók más okból kifolyólag ezt a hádiszt nem tartották megbízhatónak. Ha a muszlim hívő tudja, hogy ez egy megbízható hádisz a csoportjának ehhez a parancshoz nem igazodó részét akkor is hagyja el, ne kövesse, ha könnyű lenne ehhez igazodnia, és inkább kövesse egy másik csoport erre a témára vonatkozó parancsát. Mert az az imám a hádisz hitelességének bizonyítékaiból tudta, amit ő nem, amikor előírt egy

követendő parancsot, és a hádisz alkalmazásának nem látta akadályát. De ugyanakkor, követheti a saját csoportja imámjának az előírását is, mert biztos, hogy ő is szilárd bizonyítékokra támaszkodott a hádisz követésének előírásakor, mert a négy fő csoport imámjainak mindegyike a Koránt és a hádiszokat vette alapul a jogalkotás során. A mezhebek, csoportok a Korán és a hádiszok bővebb magyarázatára szolgálnak. Megmagyarázzák a muszlim hívek számára a Korán szavait és a szunnákat, az általuk érthető nyelven könyvekbe foglalják ezeket. A csoportok imámjai "rahimehümullahü teâlâ" részéről ez egy olyan nagy feladat, az iszlám vallásnak olyan nagy szolgálatára válik, hogy Allah segítsége nélkül nem tudták volna véghezvinni, mert az emberi erő ezt nem tette volna lehetővé. Ezek a csoportok a fő bizonyítékai annak, hogy a Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" tényleg próféta volt és az iszlám az igaz vallás.

Az imámok jogalkotása megegyezik, általában csak a fikh dolgában (vagyis az istenszolgálat mikéntje, a vallás gyakorlásának módja, az egymás közötti kapcsolatok, a tilalom és megengedett dolgok mértéke) térnek el. A vallás alapkérdéseiben, a hittel kapcsolatos kérdésekben nem. A vallási kötelezettségek és a szilárd alapokon álló hádiszok tekintetében sincs eltérés. Néhány vallási parancsban térnek el, mert azokat nem tartották elég megalapozottnak. Ezek az apró eltérések is a hívek javát szolgálják, választhatják azt a csoportot, ami nekik jobban tetszik, aminek az előírásait könnyebben tudják követni. A Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" tudatta a hívekkel, hogy lesznek ilyen eltérések és azt, hogy ezek elfogadottak.

A Koránban és a hádiszokban egyértelműen ismertetett hittételektől nem lehet eltérni, mert az tévelygésbe visz és az iszlámtól való eltávolodáshoz vezet, ez pedig nagy bűnnek számít. A hit kérdésében egyetlen helyes út létezik, az pedig a **(Ehl-i sünnet vel-cemâ'at)** közösségének követése. A hádiszban hirdetett eltérés csakis bizonyos parancsokra vonatkozik.

A négy fő csoport vallásgyakorlására vonatkozó eltérő parancsai közül csak egy a helyes. Annak a hívőnek a tettét, aki ezt követi, Allah kettő jótettnek számítja, aki a nem helyes parancsot követi annak a tette egy jótettnek számít. A hívők számára az ebben a kegyelem, hogy a hívő elhagyhatja a csoportját és választhat egy másikat. De a négy csoporton kívüli csoportot vagy Ehl-i sünnetből származó csoportokat vagy Eshâb-ı kirâmot követni nem elfogadott, mert ezek elfelejtődtek, nem születtek könyveik sem. Nem maradt lehetőség arra, hogy a négy mezheben kívül más csoport követhető legyen. Az iszlám vallástudósok egyöntetűen

egyetértettek abban, hogy Eshâb-ı kirâmot követni nem elfogadott İmâm-ı Ebû Bekr-i Râzî "rahime-hullahü teâlâ"[23] is erről adott hírt. A csoportok és a jogalkotók valamint a négy fő csoport imámjai és követőik sem különültek el a Korántól és a szunnáktól, és az icmâ (amikor egy parancsot a vallástudósok közös megegyezéssel hoznak) kıyas (a Korán és a hádiszok összehasonlításával való parancsalkotás) által hoztak nem saját maguk által kitalált, hanem a Koránra és a szunnákra alapozott parancsokat. Ez iránt a téma iránt érdeklődők figyelmébe ajánlom İmâm-ı Abdülvehhâb-ı Şa'rânî "rahime-hullahü teâlâ" **(Mîzân-ül-kübrâ)** és **(Mîzân-ül-hıdriyye)** könyveit. **(Huccetullahi alel'âlemîn)** könyve is lefordításra került. A fenti írások mind arab nyelvről lette lefordítva. Az összes könyvünkhöz hasonlóan itt is a más könyvekből vett kiegészítéseket zárójellel jelöltük, így össze lehet vetni a könyv tartalmát a kiegészítéssel. **(Huccetullahi alel'âlemîn)** arab nyelvű eredetije 1394 {Kr.u. 1974} - ben Isztambulban lett kinyomtatva.

Nem helyes azt állítani, hogy a *(Koránban nem használható a vallástudós szó.)* Több ájában is megtalálható a tudósok dicsérete. Nagytiszteletű Abdülganî Nablüsî **(Hadîka)** könyvében így ír:

A Próféták szúra hetedik ájája azt írja: **"És nem küldtünk előtted mást, csak férfiakat, akiknek kinyilatkoztatást adtunk. Kérdezzétek meg az Emlékeztető birtokosait, ha nem tudjátok!"**. Ez a szúra azt parancsolja azoknak, akik nem tudnak valamit, hogy a vallásról tudással rendelkezőket kérdezzék. Példák: az İmrân családja szúra hetedik ájájában: **"Pedig senki nem ismeri ezek rejtett jelentését csak Allah. És azok, akik szilárdak a tudásban,"** tizennyolcadik ájájában: **"nincs más istenség csak Ő, és az angyalok, és azok, akinek tudásuk van,"** és a A történet szúra nyolcvanadik ájájában: **"De azok, akiknek tudás adatott azt mondták: "Jaj nektek! Allah jutalma jobb annak, aki hisz és jótetteket cselekszik!"** A rómaiak szúra ötvenhatodik ájájában: **"De azok, akiknek a tudás és hit adatott, azt mondják majd: "Bizony, Allah rendelésére a Feltámadás napjáig időztetek!"** az Éjszakai utazás szúra százhetvenkilencedik ájájában: **"És azt mondják: "Magasztaltassék Urunk! Bizony, Urunk ígérete beteljesedik!"**

A zarándoklat szúra 54. ájájában:**" És hogy azok, akiknek a tudás adatott, tudhassák, hogy ez (a Korán) az igazság Uradtól,"** a Pók szúra negyvenkilencedik ájájában: **" Ez a Korán nyilvánvaló ájják (jelek, vagy a Korán szavai) azoknak a szívében,akiknek tudás adatott."**, a Szaba szúra hatodik ájájában: **"És azok, akiknek tudás adatott, látják, hogy**

(23) Ebû Bekr Ahmed Râzî, 370 - ben, {Kr.u. 980} - ban halt meg.

ami leküldetett hozzád Uradtól, az az igazság, és a Mindenható, a dicséret jogos Birtokosa útjára vezet.", A vitatkozó nő szúra tizenegyedik ájájában: **" Allah fokozatokkal felemeli azokat, akik hisznek és azokat, akiknek tudás adatott."**

Az angyalok szúra huszonhetedik ájájában:**" Szolgái közül csak azok félik Allahot, akiknek tudásuk van."** és A szobák szúra tizenharmadik ájájában: **"Bizony a legnemesebbek Allah előtt közületek azok, akik a legistenfélőbbek."**

A **(Hadîka)** háromszázhatvanötödik oldalán található hádiszban ez áll:**(Allahü teâlâ és az angyalok és minden élő imádkozik azokért, akik az embereknek jót tanítanak.) (Az utolsó ítéletkor először a próféták, majd a vallástudósok, aztán a hit útján hősi halált haltak bűnei lesznek megbocsátva.) (Ej, emberek, tudjátok, hogy a vallástudósoktól kell megszereznetek a tudást!) (Szerezzetek tudást! A tudás megszerzése istenszolgálat!) (Aki tudást szerez vagy tudást nyújt, az azzal egyenrangú, mintha a hit útján halna meg!) (Tudást szerezni olyan, mint az adományozás!) (A vallás tanulása a vallástudósoktól olyan, mint a tahajjud ima.) A (Hülâsa)** fetvâ könyv írója Tâhir Buhârî "rahime-hullahü teâlâ"[24] szerint: (Valláselméleti (Fıkh) könyv olvasásáért több jutalom jár, mint az éjszakai imádkozásért.) Mert a tiltásokat és a kötelezettségeket {vallástudósoktól vagy az ő könyveikből} kell megtanulni. Ha ezt tesszük vagy másoknak megtanítjuk, akkor több jutalmat kapunk, mintha tesbîh imát imádkoznánk. A hádisz szerint: **(Tudást szerezni minden nem kötelező istenszolgálatnál többet ér, mert ha ezt megtanuljuk és ha másoknak is megtanítjuk, akkor az ő javukra is válik.)** és **(Ha valaki másoknak is megtanítja, amit megtanult, akkor a tiszta szívűeknek járó jutalmat ad.)** Az iszlámmal kapcsolatos ismereteket csak egy mestertől és könyvekből szerezhetjük meg. Aki azt állítja, hogy nincs szükség iszlám könyvekre és útmutatóra az hazug és hitetlen, és becsapja ezáltal a muszlimokat, veszélybe sodorja őket. A vallási könyvekben leírtak a Koránból és a hádiszokból származnak. A **(Hadîka)**[25] egésze le lett fordítva. Allahü teâlâ a Koránt és a Küldöttet "sallallahü aleyhi ve sellem" a tudás közvetítése miatt küldte. Eshâb-ı kirâm a Koránban lévő tudást a próféta közvetítésével tanulta meg. A vallástudósok pedig Eshâb-ı kirâmtól tanulták. Az összes többi muszlim pedig a vallástudósoktól és az ő könyveikből. A hádiszok ezt írják: **(A**

(24) Tâhir Buhârî, 542 {Kr.u. 1147} -ben halt meg.

(25) Hadîka szerzője Abdülganî Nablüsî, 1143 - ban {Kr.u. 1731} - ben halt meg.

tudás kincsesláda. A kulcsa pedig a tanulás.) (Tanuljatok és tanítsatok!) (Mindennek van forrása. A takva forrása a tudással rendelkezők szíve.) (A tudásszerzés eltörli a bűnöket.)

İmâm-ı Rabbânî "rahmetullahi aleyh" **(Mektûbât)** című könyvének első fejezetének százkilencvenharmadik [193] levelében így ír:

(Mükellif, vagyis az épelméjű, értelmes embereknek a hitét tökéletesítenie kell. Vagyis az Ehl-i sünnet vallástudósai által leírt magas szintű tudást kell megtanulniuk és az általuk leírtak alapján kell a hitet gyakorolniuk. Jutalmazza meg bőségesen Allahü teâlâ ezeket a vallástudósokat! Ámen. Az utolsó ítéletkor a pokol szenvedésétől való megszabadulás attól függ, hogy hiszünk-e az általuk hirdetettekben. Csak azok menekülnek meg a pokoltól, akik az ő útjukon járnak. {Az ő útjukon járókat hívjuk **(Sünnî) - nak Szunnitának.)** Csak ők járnak a Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" és Eshâbı "rıdvânullahi aleyhim ecma'în" útján. A könyvből vagyis a Koránból és a szunnákból, vagyis a hádiszokból származó tudás közül a leghelyesebb, legértékesebb az ő értelmezésük. Az összes újító, eretnek, tévelygő, felekezet alapító, téves elméleteket valló azt állítja, hogy tudását a Koránból és a szunnákból szerezte. Az Ehl-i sünnet tudósait próbálja lealacsonyítani, beárnyékolni ezzel. Vagyis minden szót, és magyarázatot, írást, amiről azt állítja valaki, hogy a Koránból és a szunnából szerezte nem kell elhinnünk, nem kell a propagandájuk áldozatává esnünk.

Ehl-i sünnet vel-cemâ'at vallástudósai által ismertetett vallási kérdések magyarázata témájában, a nagy vallástudós, a nagytiszteletű Türpüştî perzsa nyelvű **(El-mu'temed)** könyve fontos szerepet foglal el, helytálló ismereteket nyújt és könnyen érthető. A [**(Hakîkat Kitâbevi)** által 1410 {Kr.u. 1989} - ben lett kinyomtatva. Fadlullah bin Hasen Türpüştî, Hanefî fıkh vallástudós. Hatszázhatvanegy 661 {Kr.u. 1263} - ben halt meg.]

Miután a hit alappilléreit elsajátítottuk, meg kell ismernünk, hogy melyek a **(Halâl), (Megengedett) (Harâm), (Tiltott) (Farz), (Hangsúlyozottan kötelező) (Vâcib), (Kötelező) (Sünnet), (Ajánlott) (Mendûb) (Allahnak tetsző)** és **(Mekrûh) (Utálatos)** dolgok az Ehl-i sünnet vallástudósainak könyveiből és be kell építeni azokat az életünkbe. Azoknak a tudatlanoknak a könyveit ne olvassuk, akik nem fogadják el ezeknek a tudósoknak a felsőbbrendűségét! Allah óvjon ettől! Vallási kérdésekben azok a muzulmánok, akik nem az Ehl-i sünnet elveit követik nem menekülnek meg a pokolba kerüléstől. De ha valakinek igaz, őszinte a hite és a helyes utat követi, ha az istenszolgálatában vannak is hibák, lazaságok, megbocsátódhatnak a bűnei,

akkor is, ha nem tart bűnbánatot. Ha nem bocsátódnak meg bűnei, egy bizonyos idő pokolban való eltöltése után kikerül majd onnan. A lényeg, hogy a hite erős legyen. Hâce Ubeydullah-i Ahrâr "kaddesallahü teâlâ sirrehul'azîz[26]" így ír erről: (Ha nekem adnák az összes tudást, de az Ehl-i sünnet hitét nem, vesztesnek érezném magam, de ha nem lenne tudásom és sok hibát követnék el, de az enyém lenne az Ehl-i sünnet hite, cseppet se szomorkodnék.)

Ma az indiai muzulmánok magukra vannak hagyva. Minden oldalról támadják őket a vallás ellenségei. Ma ha az iszlámért egy lírát adunk, ennek a jótettnek az értéke többet ér egy más időben adott ezer líra adományozásával. Az iszlámért tett legnagyobb szolgálat az Ehl-i sünnet könyveinek a fiatalokhoz és a falvakba való eljuttatása. Aki olyan szerencsés, hogy kap erre lehetőséget nagyon örüljön neki! Adjon hálát! Mindig nagy jótettnek számít az iszlámot szolgálni. De a mai világban amikor az iszlám gyenge, rágalommal hazugságokkal le akarják rombolni sokan az Ehl-i sünnet hitét terjeszteni még sokkal nagyobb jótettnek számít.

A Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem" ezt mondta az Eshâb-ı kirâmnak: **(Ti olyan korban éltek, hogyha Allah parancsai közül 10-ből kilencet betartatok, de egyet nem, vesztesek lesztek. Büntetést kaptok. De lesz utánatok olyan kor, amikor ha az aki tíz parancsból egyet betart megmenekül.)** {**(Mişkât-ül-mesâbih)** 1-179 oldal, és Tirmizî, Kitâb-ül-fiten 79. oldal} Az istentagadókkal harcolni kell, meg kell ismerni a muszlimok ellenségeit, nem szabad kedvelnünk őket. {Az állam döntése, ha az állami hadsereggel harcot indít ellenük. A muzulmánok ily módon az állam parancsára harcolhatnak, de az írás és szavak felhasználásával folytatott harc a gyakorlatban folytatott tényleges háborúnál hatásosabb. Ezt a hatvanötödik levélben olvashatjuk.} Az Ehl-i sünnet tudósainak könyveinek, szavainak terjesztéséhez nem kell tudósnak lennünk. Elég, ha egy muzulmán törekszik erre. Ki kell használnia az adódó alkalmakat, hogy ezt tegye. Az utolsó ítéletkor minden muszlimnak fel lesz téve a kérdés, hogy miért nem szolgálta az iszlámot. Aki nem törekszik a vallást ismertető, a vallási ismereteket magába foglaló könyvek terjesztésére, nem segít másokat, az büntetést kap. A kifogásaik nem lesznek elfogadva. A próféta "aleyhimüsselâm" az emberek legkiválóbbja volt, de folyamatosan a vallást terjesztette, jót cselekedett. Éjt nappallá téve Allahü teâlâ vallásának terjesztésén és az örök boldogsághoz vezető út megtanításán fáradozott. Akik pedig csodát várt tőle, annak azt mondták: **(A csodát Allahü teâlâ teremti meg, az én feladatom Allahü**

(26) Ubeydüllâh-i Ahrâr, 895 {Kr.u. 1490} -ben Szamarkandban halt meg.

teâlâ vallásának hirdetése.) De miközben ők szorgalmasan tevékenykedtek Allahü teâlâ csodákkal segítette őket. Nekünk is kötelességünk, hogy az Ehl-i sünnet tudósainak könyveit, szavait terjesszük a fiatalokkal megismertessük, az istentagadók, az iszlámot rágalmazók, támadók hazug, gonosz kilétét felfedjük. {Nem számít pletykának, ha ezt tesszük. Általánosan elfogadott előírás.} Azok, akik a vagyonukkal, erejükkel, képzettségükkel nem szolgálják ezt az utat, büntetést fognak kapni. Akinek nehézségeket, esetleg kínzást kell elszenvednie miközben ezt a tevékenységet végzi, arra nagy jutalom vár. A próféták, "aleyhimüssalevât" amikor ismertették az emberekkel Allahü teâlâ parancsait, a rosszindulatúak és a tudatlanok támadásainak voltak kitéve. Sok nehézséggel kellett szembenézniük. Ezen kiváló emberek legkiválóbbja Allahü teâlâ szeretett prófétája, Mohammed aleyhisselâm ezt mondta: **(Egy próféta sem szenvedett el annyi nehézséget amennyit én.)** Ez a **(Mektûbât)** könyvből vett idézet.

{Minden muzulmánnak meg kell ismernie az Ehl-i sünnet által gyakorolt iszlám hitet és terjesztenie kell azt. Meg kell vennie és a fiatalokkal megismertetnie az Ehl-i sünnet vallástudósainak könyveit, a tanításukkal foglalkozó újságokat, ismeretségi körében népszerűsítenie kell azokat. Szorgalmaznia kell, hogy olvassák ezeket. Valamint az iszlám ellenségeinek igazi arcát felfedő könyveket is terjesztenie kell.}

Az **(Ehl-i sünnet vallástudósai)** a világ összes muzulmánjának a helyes utat megmutató, Mohammed aleyhisselâm vallásának tökéletes megismeréséhez útmutatóként szolgáltak és a négy fő iszlám csoport tagjainak legkiválóbbjai voltak. Közülük négy kiemelkedőt tartunk számon. Az első **İmâm-ı a'zam Ebû Hanîfe Nu'mân bin Sâbit,** "rahime-hullahü teâlâ", az iszlám vallástudósok egyik legnagyobbja, az Ehl-i sünnet vezetője. Az **(Se'âdet-i Ebediyye)** és a **(Fâideli Bilgiler)** könyvekből sokat megtudhatunk róla. A hicret {80}. évében született és {150} {Kr.u. 767} évében Bagdadban mártírhalált halt.

A második **İmâm-ı Mâlik bin Enes** "rahime-hullahü teâlâ" szintén jelentős vallástudós. A hicret {90}. évében Medinában született és {179} {Kr.u. 795} évében Medinában is halt meg. Az İbni Âbidîn szerint nyolcvankilenc éves koráig élt, nagyapja Mâlik bin Ebî Âmir volt.

A harmadik **İmâm-ı Muhammed bin İdrîs Şâfi'î** "rahime-hullahü teâlâ", akinek kiemelt helye van az iszlám vallástudósai között. Palesztinában, százötven {150} - ben Gázában született, kétszáznégy {204} - ben {Kr.u. 820} - ban Egyiptomban halt meg.

A negyedik **İmâm-ı Ahmed bin Hanbel** "rahime-hullahü teâlâ" százhatvannégy {164} - ben Bagdadban született, {241}, {Kr.u. 855} - ben Bagdadban halt meg. Az iszlám vallás oszlopa "rahmetullahi aleyhim ecma'în".

Aki ma nem követi ezen négy tudós valamelyikét, az nagy veszélynek van kitéve, mert eltér a helyes úttól. Sok hozzájuk hasonló Ehl-i sünnet vallástudós van még. Az ő csoportjaik is a helyes utat követték, de a tanításaik nem lettek könyvekbe foglalva és idővel elfelejtődtek. Például a **(Fükahâ-i seb'a) -** nek nevezett hét nagy medinei vallástudós.

Ömer bin Abdül'azîz, Süfyân bin Uyeyne[27], İshak bin Râheveyh, Dâvüd-i Tâî, Âmir bin Şerâhil-i Şa'bî, Leys bin Sa'd, A'meş, Muhammed bin Cerîr Taberî, Süfyân-ı Sevrî[28] és **Abdürrahmân Evzâî** "rahimehümullahü teâlâ"

Az Eshâb-ı kirâm minden tagja "radıyallahü teâlâ anhüm ecma'în", helyes úton járó csillag volt. Bármelyikük képes lett volna az egész világot a helyes útra terelni. Ismerték az iszlám jogot. Mindegyiknek volt saját csoportja. A legtöbb csoport hasonlított egymásra, de mivel a tanításuk nem foglaltatott könyvbe nem tudjuk őket követni. De a négy fő imám csoportjai, maguk és tanítványai könyveikben tudatták, hogy miben kell hinni és mit kell tenni. A ma élő muzulmánoknak a négy fő imám csoportjai egyikét kell követniük és az ő előírásaik szerint kell élniük, istenszolgálatukat végezniük. {Aki a négy csoport egyikét sem akarja követni az nem tartozik az Ehl-i sünnet közé.}

A fent említett négy imám tanítványai közül kettő a hit terjesztésében nagyon előkelő helyre tett szert. Általuk a hitben két csoport alakult ki. A Koránban hirdetett és a hádiszok által ismertetett helyes hit az ő általuk terjesztett hit. Az Ehl-i sünnet vagyis Fırka-i nâciyye hittel kapcsolatos ismereteit az egész világon ők ketten terjesztették el. Egyikük **Ebül-Hasen Eş'arî** "rahime-hullahü teâlâ" hicret {266} - ban Basrában született, háromszázharminc {Kr.u. 941} - ben Bagdadban halt meg. A második **Ebû Mensûr-i Mâtürîdî** "rahime-hullahü teâlâ" {333} - ban {Kr.u. 944} - ben Szamarkandban halt meg. Minden muzulmánnak a hit kérdéseiben ezt a két nagy imámot kell követnie.

A szent életű emberek (Evliya) útja helyes, semmiben nem tér el az iszlámtól. {Minden korban voltak olyan emberek, akik magukról

(27) Süfyân bin Uyeyne, 198 {Kr.u. 813} - ban Mekkában halt meg.

(28) Süfyân-ı Sevrî, 161-ben, {Kr.u. 778} - ban Basrában halt meg.

azt állították, hogy vallástudósok, tanítók, a vallás ismerői, pedig csak vagyonhoz akartak így jutni, állításuk nem volt igaz. Ma is vannak sarlatánok minden művészeti ágban, foglalkozásban. Ha ezek a bizonyos emberek a saját előhaladásuk, profitjuk érdekében ártottak is másoknak, miattuk nem szólhatjuk le az adott foglalkozást vagy művészeti ágat, mert ez butaság és igazságtalanság lenne.

Csak kárt okoznánk ezzel. Így azért, mert a vallástudósok között is voltak ilyen tévelygő vezetők, hamis felekezetek, nem mondhatunk rosszat az iszlám tudósok összességére, az igaz hit terjesztésén fáradozó kiváló személyiségekre. Tudnunk kell, hogy aki így tesz helytelenül cselekszik.} Az Evliyák képesek voltak csodát tenni, és zek valódi csodák voltak. İmâm-ı Yâfi'î[29] szerint: (Gavsüs-sekaleyn mevlânâ Abdülkâdir-i Geylânî "kaddesallahü teâlâ sirrehül' azîz"[30] csodái, szájról-szájra terjedtek, nem szabad gyanakodni azok valódiságában, hinnünk kell bennük, mert, ha mindenhol elterjedt, **[Tevâtür],** akkor bizonyos, hogy megtörtént.

Ha valaki imádkozik, arra nem mondható, hogy hitetlen, amíg nem lesz bizonyítva hitetlensége és nem mondhatjuk rá akkor sem, ha mások így tesznek. Nem átkozhatjuk meg, ha nem tudjuk biztosan, hogy istentagadóként halt meg. De még akkor sem helyes valakit megátkozni, ha hitetlen. Így jobb, ha a Yezîdikre sem mondunk átkot.}

5- Az ötödik dolog a hat dolog közül, amiben hinnünk kell, **(az a világvégében való hit.)** Ez pedig az ember halálával kezdődik. Az e világon az utolsó nap, amit több nap nem követ. A hádiszban hirdetett világvége alatt nem a mi általunk ismert napot vagy éjszakát kell értenünk. Ez egy bizonyos időtartamot jelent. Senki nem tudja, hogy pontosan mikor fog bekövetkezni. De a prófétánk "sallallahü aleyhi ve sellem" ismertetett velünk néhányat a világvége közeledtére utaló jelekből. Ezek: Nagytiszteletű Mehdi eljövetele, Nagytiszteletű Jézus elhagyja az egeket és Damaszkuszban eljön a Földre újra, megjelenik Deccal. Móg és Magóg mindenhol zűrzavart okoznak, a Nap nyugaton kel majd fel, nagy földrengések lesznek, a vallási ismeretek elfelejtődnek, a bűn és a gonoszság nagyon elterjed. Erkölcstelen, hitetlen emberek lesznek a vezetők, az emberek nem követik Allahü teâlâ parancsait. Mindenhol tiltott dolgokat követnek el, Jemenben egy nagy tűz keletkezik. Az egek és hegyek feldarabolódnak. A Nap és a Hold befeketül. A tengerek összefolynak, majd felforrósodnak és kiszáradnak.

(29) Abdüllah Yâfi'î, 768 - ban, {Kr.u. 1367} - ben Mekkában halt meg.

(30) Abdülkâdir Geylânî, 561 {Kr.u. 1161} - ben Bagdadban halt meg.

A bűnös muszlimokat **(Fâsık)** - (Fászik) nak hívjuk. Rájuk és az összes hitetlenre a sírban büntetés vár. Ebben mindenképp hinnünk kell. Miután a holttestet a sírba teszik, egy ismeretlen formában létezése folytatódik, vagy szenved vagy jól érzi magát. A hádiszok egyértelműen tudatták, hogy miután meghalunk két angyal, **Münker** és **Nekîr** félelmetes emberi formában megjelennek és kérdéseket tesznek majd fel nekünk. Néhány vallástudós szerint a kérdések az egész hitet felölelik, mások szerint csak néhány kérdést tesznek fel. {Ezért kell megtanítanunk a gyerekeinknek a következő kérdésekre a válaszokat. Ki az Urad? Mi a vallásod? Kinek a követője vagy? Mi a szent könyved? Merre van a kiblád? (Mekka) Melyik csoporthoz tartozol a hitedben? A **(Tezkire-i Kurtubî)**(31) könyv azt írja, hogy aki nem tartozik az Ehl-i sünnetbe, az nem tud helyesen válaszolni ezekre a kérdésekre.} Aki jól válaszol, annak a sírja kiszélesedik és a mennyország egyik ablaka megnyílik felé. Innen reggel és este láthatóvá válnak a mennyország helyei, az angyalok segítenek a halottnak és jóhíreket hoznak neki. A helytelen válaszadók vaskalapács által ütlegelést kapnak, a kiabálásukat minden teremtmény hallja majd az embereken és a dzsinneken kívül. A sírjuk úgy összeszűkül, hogy a csontjaik egymáshoz nyomódnak. A pokolból egy ablak nyílik rájuk. Reggel este a poklot látják és az utolsó ítéletig szenvednek.

Hinni kell a halál utáni feltámadásban. Miután a földben a csontok és a hús lebomlottak, földdé és gázzá váltak, újra teremtődnek, a lélek visszatér a testbe és mindenki felkel a sírjából. Ez az **utolsó ítéletkor (Kıyâmet günü)** történik majd.

{A növények a levegőből kivonják a széndioxidot, a földből a vizet és a sót, a föld alkotóelemeit egyesítik és új organikus szerves anyagokat hoznak létre megteremtve az élethez szükséges körülményeket. Régebben évekig tartó kémiai reakció **katalizátor** használatával ma már másodpercnél rövidebb idő alatt létrejöhet. Ehhez hasonlóan Allahü teâlâ a sírban, víz, széndioxid, és a föld összetevőiből organikus anyagokat és élő testeket teremt majd. Muhbir-i sâdıktól vagyis a prófétáktól tudjuk, hogy így támadunk majd fel. A természettudomány is alátámasztja, hogy ezek a folyamatok a világon így történnek.}

Minden élő a **(Mahşer)** terén gyűlik majd össze. Minden embernek a kezébe kerül majd a cselekedeteit tartalmazó füzete, s mindezt az összes

(31) Tezkirenin szerzője Muhammed Kurtubî mâlikî, 671 [Kr.u. 1272] -ben halt meg. (Muhtasar-ı Tezkire-i Kurtubî) Hakîkat Kitâbevi által 1421 [Kr.u. 2000] újra ki lett nyomtatva.

dolog tulajdonosa, az eget, Földet, csillagokat, atomokat teremtő Allahü teâlâ fogja irányítani. Mindezt Allahü teâlâ Küldötte "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" tudatta velünk. Ő mindig igazat mond, úgyhogy ez biztosan meg fog történni.

A helyes úton járók, a jó emberek füzete jobbról, a rossz dolgokat cselekvőké balról vagy a hátuk mögül lesz nekik adva. Jó, rossz, nagy és kis bűn, nyílt és titkos, minden cselekedet fel lesz jegyezve abban a füzetben. Amiről a **(Kirâmen kâtibîn)** angyalok nem tudnak, azt a testrészek jelzik vagy Allahü teâlâ tudatja, mindenről el leszünk számoltatva. Minden titkos dologra fény derül, és ez Allahü teâlâ engedélyével történik majd. Az angyaloktól megkérdezik mit tettek a Földön és az égen. A prófétáktól "salevâtullahi teâlâ ve teslîmâtühü aleyhim ecma'în" pedig azt, hogy Allahü teâlâ parancsait hogy közvetítették az embereknek. Az emberektől azt, hogy követték-e a próféták előírásait, teljesítették-e a kötelezettségeiket, milyen módon bántak embertársaikkal. Azok akiknek igaz volt a hitük, jók voltak a tetteik és erkölcsösen éltek jutalmat kapnak, akik gonoszak voltak és rosszat cselekedtek, azoknak komoly büntetésben lesz részük.

Allahü teâlâ megbocsátja azon híveinek kis és nagy bűneit, akinek akarja. Az istentagadáson és a társításon kívül megbocsátja a bűnöket, amelyeket akar és a kis bűnökért büntetést is ad, ha így kívánja. Azoknak, akik hitetlenként, istentagadóként halnak meg nem bocsát meg, ezt tudatta velünk. A könyv nélküli és könyvvel rendelkező istentagadók, azok, akik nem fogadják el, hogy Mohammed aleyhisselâm az egész emberiség prófétája, a parancsai és tilalmai közül akár egyetlen egy is nem tetszik nekik, és ebben a felfogásban halnak meg a pokolba kerülnek és örökké ott maradnak.

Az utolsó ítéletkor egy mérlegen a **(Mîzân)** - on, egy jelenleg általunk ismeretlen mérőeszközön mérettetnek meg a jó és rossz tetteink. A mérleg egy szemében elfér az ég és a Föld. Az egyik szem fényes, a Föld jobb oldalához van közel és a mennyországra néz, ez méri a jótetteket. A másik szem a Föld bal oldalához van közel, sötét és a rossz tetteket méri. Minden Földön elkövetett tett, gondolat, nézés formát ölt és vagy fényesen (jó tettek) vagy sötét és undorító módon (rossz tettek) jelenik meg és mérettetik meg általa. Nem hasonlik a világ mérlegeihez. A nehéz része felemelkedik, a könnyű pedig leereszkedik, így jellemezték. Néhány vallástudós "rahime-hümullahü teâlâ" szerint többféle mérleg lesz. Néhány pedig azt állítja, hogy nincs róla információ, hogy ezek milyenek lesznek és nem is szükséges tudnunk.

Lesz egy **(Sırât híd)**, ami Allahü teâlâ parancsára a pokol felett fog elhelyezkedni. Mindenkinek át kell mennie ezen a hídon. A próféták aznap ekként fognak Urukhoz könyörögni: (Uram, mentsd meg őket!) A mennyország népe könnyen jut át a hídon, mint a villám, vagy egy ügető ló vagy mint a szél, és a mennyországba kerülnek. A Sırât híd vékonyabb, mint a szőr és élesebb, mint a kard. Ilyen az iszlám betartása is az e világon. Az iszlám parancsainak betartása olyan, mint átjutni a Sırât hídon. Akik a Földön a túlzott vágyaik ellen erősen küzenek, azok könnyen jutnak majd át a hídon. Akik nem tartják be az iszlám parancsait és követik túlzott vágyaikat, azok nehezen mennek át rajta. Ezért adta Allahü teâlâ az iszlám által megmutatott helyes útnak a **(Sırât-ı müstakîm)** nevet. Azért ez a hasonlóság, mert az iszlám útján haladás, olyan, mint a Sırât hídon haladás. A pokolra jutók nem tudnak átmenni a hídon, leesnek arról egyenesen a pokolba.

A **(Kevser medence)** a prófétánké Mohammed Mustafáé "sallallahü aleyhi ve sellem". Olyan nagy, hogy egy hónap alatt lehet körbejárni, a vize fehérebb, mint a tej, az illata finomabb, mint a pézsma. Több kehely van körülötte, ezek olyanok, mint a csillagok. Ha valaki egy kehellyel inna belőle, akkor sem szomjazna meg, ha a pokolban lenne.

Létezik **(Şefâ'at).** Ez a fogalom azt jelenti, hogy néhányan, akiknek Allahü teâlâ megengedte, a bűnbánás nélkül meghalt hívek kis és nagy bűneinek megbocsátásáért közbenjárnak, (Angyalok, próféták, szentéletű emberek, ájtatosak) és kérésük elfogadtatik. A prófétánk "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem", ezt mondta: **(Közben fogok járni követőim nagy bűneinek a megbocsátásáért!)** Mahşer téren ötféle Şefâ'at lehetséges:

Első: Az utolsó ítéletkor Mahşer téren azoknak a bűnösöknek a megmérettetése, akiknek elege lesz a tömegből és a hosszú várakozásból minél előbb megtörténik. Értük közbenjárnak.

Második: A kérdések és a számadás könnyűségéért lesz közbenjárás.

Harmadik: A bűnös hívek Sırât hídról való pokolba esésének elkerüléséért és pokolba kerülésük elkerüléséért lesz közbenjárás.

Negyedik: a sok bűnt elkövetett hívek pokolból való kikerüléséért lesz közbenjárás.

Ötödik: A mennyországban rengeteg a jutalom, és örökké tart, de nyolc szintje van. Mindenki a hite és a cselekedetei alapján lesz ezekbe besorolva. A mennyország lakóinak feljebb szintre kerüléséért is lesz közbenjárás.

A pokol és mennyország már létezik. A mennyország az egek hetedik

rétege felett van. A pokol mindenek alatt van. Nyolc mennyország és hét pokol van. A mennyország a Földnél, a Napnál és az egeknél is nagyobb.

6- A hat dolog közül, amiben hinnünk kell a hatodik **(a sorsban való hit, vagyis az abban való hit, hogy a jó és a rossz is Allahü teâlâtól származik.)** A jó, a rossz, a haszon, a hátrány, a nyereség, a hiány mind Allahü teâlâ utasítására történik. A **(Kader) (Sors)** szó a szótárban parancsot, sokaság megmérettetését, sokaságot, nagyságot jelent. Ha Allahü teâlâ valamit mindig is akart, azt sorsnak hívjuk. A sorsnak vagyis valaminek a megvalósulását **(Kazâ)** - nak hívjuk. A **(Kader)** és **(Kazâ)** szavakat felcserélhetjük. Vagyis a Kazâ szó jelentése a valaha megteremtődött dolgok teremtését Allahü teâlâ már korábban eldöntötte. Minden dolognak a Kazâ szerinti létrejötte se nem kevesebbként, se nem többként, a kader. (sors) Allahü teâlâ mindig is tudta, hogy ezek létezni fognak. Ezt a tudást nevezzük **(Kazâ és kader)** - nek. A régi görög filozófusok ezt (inâyet-i ezeliyye) - nek hívják. Minden létező ez által a Kazâ által jött létre. A mindig létezett tudás alapján a tárgyak létrejöttét is (Kazâ és kader) - nek hívjuk. Oly módon kell hinnünk a sorsban, hogy tudnunk kell, Allahü teâlâ, aminek a megteremtését eltervezte, azt meg is teremtette, pontosan ugyanúgy, mint ahogy eltervezte. Az a dolog úgy fog létrejönni, ahogy Ő megtervezte. Nem lehetséges, hogy ne létezzen valami, aminek Ő a létezést tervezte és az sem, hogy létezzen valami, aminek a létezését Ő nem akarta.

Az összes növény, állat, {élettelen, szilárd, folyékony, gáz halmazállapotú anyag, elektron, elektromágneses hullám, röviden minden létező mozgásáról, fizikai és kémiai atommagban lévő reakcióiról, energiai kölcsönhatásairól, az élőlények fiziológiai történéseiről, minden létező létrejöttéről vagy létre nem jöttéről, a hívek jó és rossz tetteiről, a világon és túvilágon, az azokért kapott jutalmakról, büntetésükről Allah öröktől fogva tudott. A saját tervezése és tudása alapján öröktől fogva és örökké teremti a tárgyak jellemzőit, funkcióit. Tudomása van az emberek jó és rossz tetteiről, arról, hogy muzulmánok lesznek-e vagy hitetlenek, a szándékos vagy nem szándékos cselekedeteiknek a jóváhagyója is Ő. Mindennek egyedül Ő a megteremtője. Valaminek a létrejöttének az okát is ő hozza létre. **(Mert minden valami kiváltó oknál fogva jön létre.)**

Például a tűz éget. De valójában Allahü teâlâ teszi lehetővé, hogy égjen. A tűz máskülönben nem tudna égetni. Csak akkor jön létre az égés, ha a tűz más valamivel érintkezik. {Amíg a tűz nem éri el a lobbanáspontot addig csak melegít. Az organikus testekben a szén, hidrogén, oxigén

egyesülési törekvését, elektron kölcsönhatásait nem a tűz okozza. Helytelenül néhányan ezt magával a tűzzel magyarázzák. Pedig nem a tűz égeti őket és az égési reakciót sem a tűz okozza. nem is az oxigén, nem is a hő, nem is az elektron kölcsönhatás. Az égés létrejöttét Allahü teâlâ okozza. Mindezek azért teremtődtek, hogy az égés kiváltó okai legyenek. Aki tudatlan az azt hiszi, hogy a tűz okozza mindezt. Egy alsó tagozatot végzett személynek nem tetszik a „tűz éget" kifejezés, azt mondja, hogy a levegő éget. Egy felső tagozatot végzett személy erre azt mondja, hogy a levegőben lévő oxigén éget. Egy középiskolát végzett valaki szerint az égés nem az oxigéntől függ, mert minden elektront vonzó elem éget. Egy egyetemet végzett a kérdés megválaszolásakor az energiát is figyelembe veszi. Ebből látszik, hogy minél szélesebb a tudás, kiderül, hogy az okok mögött további okok rejlenek. A legkiválóbb tudományos ismeretekkel rendelkező, minden igazságot ismerő Próféták, "aleyhimüsselâm" és ezeknek az igen nagy jelentőségű embereknek a nyomdokaiban járó, a tudás óceánjának a cseppjeiből részesülő vallástudósok "rahime-hümullahü teâlâ" megfejtették, hogy az égetni képes, teremteni képes anyagok csak eszközök, amelyek Allahü teâlâ célját szolgálják, önmagukban tehetetlenek, nem képesek ilyesmire.} Az égést Allahü teâlâ okozza. Tűz nélkül is képes lenne erre. De általában a tüzet használja erre a célra. Ha nem akarná, hogy égjen, akkor a tűz sem égetne. Nagytiszteletű Ábrahámot se égette a tűz. Mivel nagyon szerette őt, megváltoztatta a tűz tulajdonságát. {A tűz égését megakadályozó anyagot is teremtett, ezt a kémikusok fedezték fel.}

Ha Allahü teâlâ úgy akarta volna kiváltó ok, közvetítő eszköz nélkül is megteremtett volna mindent. Tűz nélkül égetett volna, minket pedig úgy teremtett volna, hogy nem kellene ennünk ahhoz, jól lakjunk, repülő nélkül is tudnánk repülni. Rádió nélkül is hallanánk egymást messziről is. De szívességből hívei számára, hogy nekünk jó legyen, ok-okozati összefüggésben teremtett mindent, mert így kívánta. A saját erejét, saját részét ezekbe az okokba rejtette. Ha valaki el akar jutni az okozathoz, akkor előbb a kiváltó okot, feltételt kell megteremtenie. {Ha valaki lámpát akar gyújtani, ahhoz előbb gyufa kell. Az olajbogyóból való olaj kinyeréséhez megfelelő préselő eszközre van szükség. Ha fáj a fejünk, aszpirint kell bevennünk, hogy elnyerhessük a mennyország jutalmait az iszlám szabályait kell követnünk. Ha valaki lelövi magát egy pisztollyal, az meghal. Ha valaki mérget iszik, az meghal. Ha valaki izzadtan hideg vizet iszik az beteg lesz. Ha valaki bűnt követ el és elveszíti a hitét az a pokolba kerül. Az okból

következő okozat lesz az osztályrészünk. Az iszlámról szóló könyveket olvasók megismerik az iszlámot, megszeretik azt és muzulmánok lesznek. A hitetlenek között és a felekezetben élőknek, ha az ő szavaikra hallgatnak nem lesznek hitbéli ismereteik. Az ember, amit követ oda jut. A hitről ismeretekkel nem rendelkezők többsége hitetlenné válik.

Aminek Allah a létezését akarja, Követői kedvére tesz
és egy szempillantás alatt megvalósítja azt.

Ha minden magától létrejött volna, kiváltó ok nélkül, akkor senkinek nem lenne senkire szüksége. Akkor senki nem tenne semmit, csak Allahtól kérne dolgokat. Így felborulna a világ és a túlvilág rendszere, nem lennének parancsnokok, munkások, hivatalnokok, művészek, tanárok, diákok, az emberek ilyen jellegű egymás közötti kapcsolatai. Ha Allahü teâlâ akarta volna másféle rendszert teremtett volna, és mindent ahhoz a rendszerhez igazodva hozott volna létre. Például, ha akarta volna a hitetleneket, az e világon kicsapongó életet élőket, a világ által nyújtott örömöket habzsolókat, a másoknak szenvedést okozókat, csalókat is a mennyországba küldhette volna. A hittel rendelkezőket, istent szolgálókat, jótetteket cselekvőket meg a pokolba juttahatta volna. De az ájákból és a hádiszokból tudjuk, hogy nem így kívánta.

Az emberek szándékosan vagy nem szándékosan elkövetett jó és rossz tetteinek a megvalósulását is ő teszi lehetővé. A híveiben megteremtette a kívánságot, szándékot, valaminek a megvalósulására, megvalósítására. **(İhtiyâr)** és **(İrâde)** Ezek lettek a kiváltó okok bizonyos dolgok megvalósulásához. Ha egy hívő szeretne valamit megtenni Allahü teâlâ lehetővé teszi annak megtörténését. Ha a hívő nem kéri és Allahü teâlâ sem akarja, akkor az a dolog nem valósul meg. Ha csak a hívő akarja sem valósul meg. Ha Allah is akarja akkor valósulhat csak meg. Az emberek által kívánt dolgok létrejötte a tűzhöz hasonlít, ha a tűz valamihez ér azt elégeti, ha nem ér a tűzhöz, akkor nem. Ha a kés valamihez ér, akkor vágni képes. De nem a kés az, ami vág. A kés a vágásnak az eszköze, a vágást Ő hozza létre. Vagyis a hívek szándékai szerinti, óhajtott cselekedeteit a kiváltó okkal együtt teremtette. De a természeti események nem a hívek kívánságaitól függnek, ezek más okokból egyedül Allahü teâlâ jóváhagyásával, kívánságára jönnek létre. Mindennek egyedül Ő a teremtője; a Napok, az atomok, cseppek, sejtek, baktériumok anyagának, jellemzőinek, tevékenységének létrehozója egyedül Ő. Nincs más teremtő rajta kívül. Az élettelen anyagok tevékenysége, és az állatok és az emberek szándékos cselekedetei között

van különbség, és az az, hogyha a híve valamit megtenni kíván és azt Ő is akarja, támogatja, akkor a cél felé tereli őt és megvalósítja, amit kívánt. A hívő tevékenysége ilyenkor nem a saját kezében van. Lehet, hogy nincs is tisztában vele, hogy miért teszi azt amit. {Az ember mozgása, tevékenysége nagyon sok kémiai, fizikai reakció hatására jön létre.} Az élettelenek tevékenységében nincs szándék. **(İhtiyâr)** Az, hogy a tűz hatására égés jön létre, nem azért van, mert a tűz így kívánja. A szeretett híveinek a jó, hasznos kívánságait Ő is meg akarja valósítani. A haszontalan és ártalmas, rossz kívánságokat nem akarja megvalósítani. Így a kért dolgokból csak a számukra jók és hasznosak valósulnak meg, és a hívek szomorúak lehetnek, a nem teljesült kívánságaik miatt. De ha tudnák, hogy azok azért nem valósultak meg, mert később ártalmat okoznának nekik, akkor nem bánnák ezt, hanem örülnének és hálásak lennének Allahü teâlânak. Allahü teâlâ az emberek kívánságait, - amelyek teljesülése számukra nem ártalmas - nem a kívánság szívükben való megszületése után teljesíti, hanem öröktől fogva eldöntötte, hogy az adott kívánság teljesítve lesz. De ha nem így lett volna, akkor is megvalósítaná azokat a kérésünk nélkül is. A kívánságaink kérés utáni megvalósulása azt jelenti, hogy öröktől fogva eldöntötte, azok megvalósulnak. Vagyis az ő szándéka mindent felülír.}

Az ember kívánsága két összetevő által teljesül. Az első, hogy a hívő szívében megszületik a kívánság, szándék. A hívőnek ezt a tevékenységét **(Kesb etmek)** - elnyerési, megszerzési szándéknak nevezzük. Ez egy emberekre jellemző dolog. A második a kívánság, szándék Allahü teâlânak általi megvalósulása. Az embernek e tulajdonsága miatt hozta létre Allahü teâlâ a parancsokat, tilalmakat, jutalmakat és büntetéseket. A **(Saffât),** A felsorakozottak szúra kilencvenhatodik ájájában: **(Pedig Allah teremtett benneteket és azt is, amit csináltok?)** Ebből az ájából tudhatjuk, hogy minden emberek tevékenységeinek kiváltója a szívében megtalálható szándék és kívánság. **(İrâde-i cüz'iyye).** Nem kényszer hatására van ez, hanem belülről fakad, ösztönösen. **Emberi dolognak** hívjuk. Például: Ali tört zúzott. Vagyis a szándéka megvalósítása miatt tette ezt. (Szándék és sors által jött létre.)

Mielőtt egy ember megvalósít valamit először kívánnia, szándékoznia kell azt. Olyan dolgot kíván a hívő, amit meg is tud valósítani. Ezt a szándékot, **(Kesb)** - nek hívjuk. A megboldogult Âmidî szerint ez a (Kesb) volt az oka a tevékenységek létrejöttének. De nem ártunk azzal sem, ha azt mondjuk, hogy ez a Kesb nincs hatással a tevékenységek megvalósulására. Mert a hívő által kívánt dolog és a megvalósult dolog ugyanaz. Ezek szerint

egy hívő nem képes megvalósítani, mindent, amit szeretne. Lehet, hogy azok a dolgok valósulnak meg, amiket nem akar. A hívőség nem azt jelenti, hogy valakinek minden kívánsága teljesül és semmi olyan nem történik vele, amit nem szeretne. Az már isteni létforma lenne. Allahü teâlâ hívei iránti jósága, kegyelme, szánalma miatt annyi erőt, energiát adott az embereknek, amivel a parancsoknak engedelmeskedni tudnak és a tilalmakat betartani képesek. Például, ha valakinek van elég pénze és egészsége is megfelelő, akkor egy évben egyszer zarándoklatra mehet. Minden évben ha az égen meglátja a Ramazan (Hilal) csillagot akkor böjtbe kezdhet. A nap 24 órája alatt ötször imádkozhat. Minden évben, ha megfelelő mértékben gazdag a vagyonának negyvened részét ezüst és arany formájában muzulmánoknak adományozhatja. Az ember bizonyos dolgokat vagy megtesz vagy nem tesz meg. Ebből is látszik Allahü teâlâ nagysága. A tudatlanok, mivel nem értik a szándék és a sors értelmét, összefüggését nem hisznek az Ehl-i sünnet vallástudósainak szavaiban, kétségeik vannak a hívek erejének és önálló szándékuk létezésében, azt hiszik, hogy az emberek kénytelenek így vagy úgy cselekedni. Mivel a hívek néhány dolgot nem képesek úgy alakítani, ahogy szeretnének kritizálják az Ehl-i sünnetet. Ez a téves beszéd is megmutatja, hogy az embernek van szándéka, amit megvalósít.

A **(Kudret)** az az erő, amivel valami létrejön, vagy nem. Ha nem elegendő, akkor nem jön létre aza dott dolog. Az, hogy megteszünk valamit vagy nem, az a kívánság, vagyis az **(İhtiyâr).** A kívánság megvalósulásának az akarása a szándék **(İrâde)** A megvalósulás elfogadása, a beleegyezés, tetszéssel fogadás a **(Rızâ).** A dolog megvalósulására irányuló erő és a szándék egyesülése után jön létre a megvalósulás a **(Halk).** Ha nem jön létre az **Kesb.** Nem kell, hogy minden kívánság teljesüljön. Allahü teâlât hâlıknak, teremtőnek, és muhtârnak, szabadon döntőnek, a híveket pedig kâsibnak valami elnyerésére törekvőknek és muhtârnak nevezzük. Allahü teâlâ hívei istenszolgálatának és bűneik elkövetésének megvalósulását is engedi. Az istenszolgálat kedvére való. A bűnöket nem kedveli, a bűnök elkövetése nem kedvére való cselekedet. Minden az ő szándéka által valósul meg. A jószágok szúra százkettedik ájája szerint: **„Ez Allah, a ti Uratok, nincs más isten csak Ő, minden dolog teremtője, szolgáljátok hát Őt!"**

A **(Mu'tezile)** felekezet tagjai a szándék és a tetszés közötti különbséget nem érzékelték, nagyon eltévelyedtek. Azt mondták, hogy az ember képes megvalósítani, amit akar. Tagadták a (Kazâ) -t és a (Kader)-t. A **(Cebriyye)** felekezet még ennél is jobban eltévelyedett. Nem értették, hogy megvalósulás

nélkül is létezik kívánság. Azt állították, hogy az embereknek nincsenek szándékaik, így a kövekhez és a fákhoz hasonlították azokat. Vagyis bűnöket sem követnek el. Valamint az összes rossz dolgot Allahü teâlâ csináltatja velünk. Ha úgy lenne, ahogy a (Cebriyye) felekezet tagjai állítják, vagyis nem lenne az emberekben kívánság és szándék, és a bűnöket, rossz tetteket Allahü teâlâ csináltatná velük, akkor egy keze-lába gúzsba kötött, hegyről legurított és egy hegyről lefelé sétáló, közben nézelődő ember tevékenysége között semmi különbség sem lenne. Pedig az első legurulása egy külső erő hatására (cebr), a második pedig a szabad akarat, szándék hatására valósul meg. A kettő közötti különbséget nem látók szűk látókörüek és nem hisznek a Korán ájáiban sem. Feleslegesnek tartják Allah parancsait és tilalmait. A Mu'tezile vagy kaderiyye nevű felekezet tana az, hogy az ember bármit megvalósít, amit akar, így hát nem hisznek **(A mindent Allahü teâlâ teremtett)** ájában. Az által, hogy azt állítják az ember mindent megvalósítani képes, elkövetik az Allah mellé társítás bűnét.

A sííták is a Mu'tezilekhez hasonlóan azt mondják, hogy az ember bármire képes. Erre azt a példát hozzák fel, hogy a szamár akkor sem megy a vízbe, ha veréssel kényszerítik. Nem gondolnak arra, hogy ha egy ember valamit meg akar tenni, de Allahü teâlâ nem akarja annak a megvalósulását, akkor Allahü teâlâ kívánsága teljesül. Egyértelmű, hogy nincs igaza a Mu'tezileknek. Az ember nem tudja megvalósítani minden kívánságát. Ha igaz lenne, amit állítanak, az azt jelentené, hogy Allahü teâlâ gyenge. Pedig a gyengeség és a tehetetlenség távol áll Allahü teâlâtól. Csak az jön létre, aminek a létrejöttét Ő is kívánja. Mindent Ő teremt meg, Ő hív életre. Ezért Allah. Emberrel kapcsolatban nem szép azt mondani, hogy létrehoz, megteremt, létrehozunk, megteremtünk, létrehoznak megteremtenek). Illetlenség lenne Allahü teâlâval szemben. Istenkáromláshoz vezet.

{A hívek szándékos cselekedetei rengeteg öntudatlanul létrejött fizikai, kémiai, fizológiai történés által jönnek létre. Egy ezzel a ténnyel tisztában lévő természettudós a szándéka nyomán létrejött végeredményre nem mond olyat, hogy (létrehoztam), de még azt sem szívesen mondja, hogy ezt csináltam. Allahü teâlâval szemben érzett szégyenlőssége, tisztelete miatt nem tesz így. Egy tudással, megértéssel és szégyenérzettel rendelkező személy mindenhol mindenről nem beszél.

Allahü teâlâval a világ összes részén élő emberek iránt könyörületeet érez. Megteremti amire szükségük van, és eljuttatja hozzájuk. Tudatja velük, hogy mit kell tenniük ahhoz, hogy ezen a világon boldogok legyenek és a

túlvilág örömeit örökre élvezhessék majd. A túlzott vágyaikra hallgatókat, rossz emberekkel barátkozókat, a káros könyvek és rádió programok által félrevezetett tévelygés és istenkáromlás útjára kerülőket, ha kívánja visszavezeti a helyes útra. A haragos embereket és kegyetleneket nem részesíti jutalomban. Őket az általuk vágyott, nekik tetsző helyzetben hagyja.}

Az **(İ'tikâdnâme)** könyv is lefordításra került. A fordítója Feyzullah efendi, Erzincan Kemâh városából való. Sok évig Sökében tanította a vallást 1323 {Kr.u. 1905} - ben halt meg. A könyv írója Mevlânâ Hâlid-i Bağdâdî Osmânî "kuddise sirruh", 1192 hicrî évben Bagdadtól északra Şehrezûr városában született és 1242 {Kr.u.1826} - ban Damaszkuszban halt meg. Mivel Osmân-ı Zinnûreyn "radıyallahü anh" -tól származik Osmânînak nevezzük. Miután testvére, a nagytiszteletű Mevlânâ Mahmûd Sâhib imâm-ı Nevevî **(Hadîs-i erba'în)** könyvének második hádiszát és a híres **(Hadîs-i Cibrîl)** nevű hádiszt felolvasta neki a másik testvérét kérte meg azok magyarázattal bővített formában való feljegyzésére. Mevlânâ Hâlid "rahmetullahi aleyh" teljesítette testvére kérését és perzsa nyelven feljegyezte a hádiszt.

Ébredj, nyisd ki a szemed, könyörögj a magasságos Allahnak!

Könyörögj neki, hogy ne válj el a helyes úttól!

Minden nap ötször imádkozz és Ramadankor böjtölj!

Ha gazdag vagy fizesszekátot és könyörögj a magasságos Allahnak!

Lehet, hogy egy nap nem látsz és nem hallasz majd,

hát tedd most, és könyörögj a magasságos Allahnak!

Végy jutalomnak az egészséged és minden órát!

Ne fecséreld el az életed, ne engedj a rosszra való hajlamodnak,

ébredj! Ne légy közömbös, könyörögj a magasságos Allahnak!

Ha sok a bűnöd, akkor se veszítsd el a reményt!

Mert Ő nagyon könyörületes és megbocsátó, könyörögj a magasságos Allahnak!

Hajnal szétteríti kegyelmét a világon,

megtisztul a szíved ilyenkor, könyörögj a magasságos Allahnak!

Ismételgesd Allah nevét, hogy örüljön a lelked és szíved,

Kérd hangosan a segítségét, úgy mint egy csalogány, könyörögj a magasságos Allahnak!

- 5 -
ŞEREFÜDDÎN MÜNÎRÎN "rahime-hullahü teâlâ" LEVELE: (Ragaszkodnunk kell az okokhoz)

Az Indiában nevelkedett nagy iszlám vallástudósok közül való Şerefüddîn Ahmed bin Yahyâ Münîrî "rahmetullahi aleyh", perzsa nyelvű (**Mektûbât) könyvének tizennyolcadik** levelében így ír:

Az emberek többsége a kételkedés és a képzelgés által csapódik be. Az ilyen téves elképzeléseket vallók egy része azt állítja, hogy: *{Allahü teâlânak nincs szüksége a mi szolgálatunkra, imádatunkra, mert ez egyáltalán nem válik hasznára. Mindegy neki, hogy az emberek szolgálják Őt vagy lázadnak ellene. Az istenszolgálattal az emberek csak felesleges nehézségeket okoznak magunknak.}* Ez a gondolkodás helytelen. Csak azért mondják ezt, mert nem ismerik az iszlámot. Vannak, akik azt hiszik, hogy Allahnak szüksége van a mi istenszolgálatunkra, arra, hogy dicsőítsük őt és ezért írt elő számunkra parancsokat. Ez is téves elképzelés. Valami olyat állítanak, ami nem valós. Az emberek által elvégzett istenszolgálat csakis a saját hasznukra válik. Ezt Allahü teâlâ az Angyalok szúra tizennyolcadik ájájában tudatja velünk. Az ilyen tévesen gondolkodók olyanok, mint egy beteg, aki nem diétázik.„Nem ártok vele az orvosnak, ha nem diétázom." Hát nem teszi. Abban igaza is van, hogy nem árt ezzel az orvosnak, de magának árt. De eleve az orvos is azért ajánlotta neki a diétát, mert az számára hasznos, mert így tudja legyőzni a betegséget. Ha betartja az orvos utasítását, meggyógyul, ha nem akkor meghal. Az orvosnak ebből semmi haszna nem származik.

A téves gondolatokkal rendelkezők egy része nem végez istenszolgálatot, nem tartja magát távol a tiltott dolgoktól, vagyis nem követik az iszlámot. Azt mondják: *(Allah kegyelmes és irgalmas, megszánja a híveit, végtelenül megbocsátó, nem fog senkit sem megbüntetni.)* Ebből az első szavak igazak, de az utolsók nem. Ezzel a sátán becsapja, lázadásra buzdítja őket. Ha valakinek van esze, az nem hallgat a sátánra. Amennyire kegyelmes és irgalmas Allah, olyan nagy és fájdalmas a büntetése is. Látjuk, hogy a világon sok embert tart szegénységben és nehézségben. Sok hívének hezitálás nélkül engedi, hogy kínokat szenvedjen el. Szeret bőségesen adni, nagylelkű, de mégis a földműves csak kemény munka árán termeli ki a termést. Ha nem dolgozik keményen Allah nem ad neki semmit. Mindent Ő tart életben, de ha egy ember nem eszik, nem iszik akkor meghal. Ha

egy beteg nem szed gyógyszert nem gyógyul meg. Az élethez, az élet adományaihoz, az egészség eléréséhez megteremtette a feltételeket, az okokat, de aki ezeket nem tartja be, azt megbünteti, nem ad nekik adományt, áldást. Kétféle gyógyszer létezik, szellemi és anyagi. A minden betegséget meggyógyító szellemi gyógyszer az adakozás és a fohászkodás. Híres hádiszok: **(Gyógyítsátok a betegségeiteket adománnyal!)** és **(Az istigfâr ismételgetése minden gondra gyógyír!)** Anyagi gyógyszer sok van. Tapasztalattal rájuk lehet lelni. A szellemi gyógyszerek segítenek azok gyakorlati megtalálásában. A túlvilág adományainak meglelése is ehhez hasonló. A hitetlenséget a szívre és lélekre tapadó méreg okozza. A lustaság is megbetegíti a lelket. Ha nem gyógyítják meg elhal a lélek. Az istenkáromlásnak és a tudatlanságnak is a gyógyszere a tudás és az ismeretszerzés. A lustaság gyógyszere az imádkozás és minden istenszolgálat elvégzése. Ha valaki mérget eszik és azt mondja, hogy Allah kegyelmes és majd megvéd a méreg ártalmától az meghal. Ha valakinek hasmenése van és ricinus olajat iszik {vagy ha cukorbeteg édességet és tésztákat eszik} rosszabbodik a betegsége. Mivel az emberek teste gyenge, sok mindenre van szükségük. {élelem, öltözet, lakás} Nagyon nehéz mindezeket megtalálni, megteremteni és az iszlámnak megfelelő módon felhasználni. De mindennek megkönnyítésére Allah megteremtette a **(Nefs)** - et, egy különálló erőt. Az állatokban ennek megteremtésére nem volt szükség. A nefs igényli mindennek a megteremtését, amire a testnek szüksége van. Ha több van, mint amennyire szükség van, az a nefs kedvére való. A nefs kívánságait **(Şehvet)** - nek, valaminek a túlzott akarásának nevezzük. Ha az ésszerűséghez ez a vágy nem illeszkedik, és a szükségesnél sokkal több, akkor árt a testnek és a léleknek és másoknak, bűnhöz vezet. Erről a **(Se'âdet-i Ebediyye)** 32. oldalán olvashatnak.

Néhány téves elgondolást követő a nefset, éhezéssel próbálja fékezni, az iszlám által nem kedvelt, túlzott vágyon, szórakozásra irányuló vágyon és a dühön ily módon próbálnak felülkerekedni. Úgy gondolják, hogy ezeknek a késztetéseknek a megszüntetését várja el tőlük az iszlám. Majd ráébrednek, hogy még hosszú éhezéssel sem szabadulnak meg ezektől, akkor pedig azt mondják, hogy az iszlám olyat kíván tőlük, amit nem lehet teljesíteni. Azt mondják: *(Az iszlámnak ez a parancsa nem teljesíthető. Az ember nem szabadulhat meg azon tulajdonságaitól, amivel teremtődött. Ez olyan lenne, mintha egy fehér bőrű valakiből fekete bőrűt szeretnénk csinálni. Ha pedig egy megvalósíthatatlan dolgot tűzünk ki*

célul, akkor elvesztegetjük az életünket.) Tévesen gondolkodnak és tévesen cselekszenek. Azt állítaniuk, hogy az iszlám ilyet parancsolt pedig óriási butaság, mert a düh, a túlzott vágy emberi tulajdonságok és az iszlám nem akarja, hogy az emberek ezektől megszabaduljanak. Aki ilyet mond az rágalmazza az iszlámot. Ha az iszlám ilyet parancsolt volna, akkor a vallás hirdetőjében, Mohammed aleyhisselâmban nem lettek volna megtalálhatók ezek a tulajdonságok. Pedig Ő azt mondta: **(Én is ember vagyok és dühös tudok lenni, mint bárki más.)** Néhányan látták Őt haragosnak. De mindig Allahü teâlâ miatt volt dühös. Allahü teâlâ a Koránban az Imrán családja szúrában, százharmincnegyedik ájájában dicséri azokat, akik **(akik visszafogják haragjukat),** azokat pedig nem, akik nem fogják vissza. Helytelen a tévesen gondolkodók azon elgondolása, hogy az embernek meg kellene szabadulnia a túlzott vágyakozás tulajdonságától. Az is ezt támasztja alá, hogy a Küldött, "sallallahü aleyhi ve sellem" kilenc nővel "radıyallahü teâlâ anhünne" házasodott. Ha valaki elveszti a nemi vágyát azt gyógyszerrel meg lehet gyógyítani. A harag, düh is ehhez hasonló, ennek a következménye, hogy az ember megvédi a gyerekét, feleségét. Ez a tulajdonság teszi lehetővé, hogy harcoljunk az iszlám ellenségei ellen. A nemi vágynak köszönhető, hogy gyerekeink lesznek és halálunk után tisztelettel emlékeznek meg rólunk, amit az iszlám is támogat.

Az iszlám nem a dühtől és a túlzott vágytól a nemi vágytól való megszabadulást parancsolja meg, hanem annak az iszlámnak megfelelően való féken tartását. Úgy, ahogy a lovas megzabolázza a lovát és a vadász kiképzi a kutyáját, ezáltal a saját szolgálatára megfelelő állapotba hozza őket. Ha nem lennének, nem lehetne elérni a mennyország adományait, de ahhoz, hogy a hasznunkra váljanak meg kell zabolháznunk és az iszlámnak megfelelően alkalmaznunk őket. Ha nem így történik, és túllépjük az iszlám által megadott határt, az tragédiához vezet. A koplalás ne ezeknek a tulajdonságoknak a kiirtása céljából történjen, hanem azért, hogy az iszlám által előírt módon kordában tartsuk ezen tulajdonságainkat. Erre mindenki képes. A civilizáció nemcsak az atom erejének felhasználását és a jet-hez hasonló innovációk felfedezését jelenti. Mindezek emberek szolgálatába állítását jelenti, ami úgy valósítható meg, hogy az iszlám szerint tesszük ezt.

A tévesen gondolkodók negyedik csoportja önámító. Szerintük: *(Minden elrendeltetett előre. Mielőtt egy gyerek megszületik már tudni levő, hogy* ***(Sa'îd)*** *vagy* ***(Şakî)*** *lesz. Később ez nem változhat, tehát az istenszolgálat felesleges.)* Amikor a Küldött "sallallahü aleyhi ve sellem",

arról magyarázott, hogy minden előre elrendeltetett, és a kazâ és a Kader nem változik az Eshâb-ı kirâm is így értette ezt. (Bízzunk Allah eleve elrendelésében, ne végezzünk istenszolgálatot!) - ezt mondták. Erre a Küldött: **(Végezzetek istenszolgálatot! Könnyű megelégedni azzal, ami eleve elrendeltetett!) Vagyis attól függetlenül, hogy** Allahü teâlâ eleve tudta, hogy valaki sa'îd lesz (Allahhoz közel álló, az Ő útján járó személy, akkor is tennie kell a dolgát ezen a Földön a legjobb tudása szerint. Ebből is látszik, hogy a sa'îdoknak is kell istenszolgálatot végezniük és a şakîknak, a lázadóknak lázadniuk. Példa erre, hogy a jó életet élőknek is kell enniük és gyógyszert szedniük, és az sem helyes ha azok akikre betegség vagy a halál vár nem szednek gyógyszert. Az akinek az van elrendelve, hogy éhségtől vagy betegségtől fog meghalni, az nem jut élelemhez vagy nem segít rajta a gyógyszer. Ha valakinek az van elrendelve, hogy gazdag lesz, annak meg lesznek nyitva a pénzkeresés útjai. Akinek az van megírva, hogy Keleten fog meghalni, annak a Nyugat felé vezető út el van zárva. Tudomásunk szerint amikor Azrâîl aleyhisselâm Szulejmán aleyhisselâmhoz lépett valakit az ott ülők közül nagyon megnézett. Az a személy pedig megijedt az angyal kemény tekintetétől. Amikor Azrâîl aleyhisselâm elment, könyörögni kezdett Szulejmán aleyhisselâmnak, hogy parancsolja meg a szélnek, hogy vigye el őt messze nyugatra, hogy megmeneküljön Azrâîl aleyhisselâmtól. Amikor újra eljött Azrâîl aleyhisselâm Szulejmán aleyhisselâm megkérdezte tőle, hogy miért nézett úgy arra az emberre. Azrâîl aleyhisselâm így válaszolt: (Azt a parancsot kaptam, hogy egy óra múlva, a nyugati városok egyikében elmenjek ennek a férfinak a lelkéért. Azért néztem úgy rá, mert nagyon meglepődtem, hogy itt van veled. Majd elmentem nyugatra és elvettem a lelkét, ahogy megparancsolták.) {Ez a történet Celâlüddîn-i Rûmî "rahimehullahü teâlâ"[32] **(Mesnevî)** könyvében részletesen le van írva.}

Ebből is látszik, hogy öröktől létező elrendelés nem egy parancs, hanem tudás. Nézzék meg a hatvanharmadik oldalt! Hogy megvalósuljon az öröktől elrendelt sorsa ez az ember megijedt Azrâîl aleyhisselâmtól. Szulejmán aleyhisselâm teljesítette a kérését. Az örökké elrendelt sors, ok-okozatok következményeként valósult meg. Ehhez hasonlóan, akiről elrendeltetett, hogy Sa'îd lesz, az is istent szolgálja és koplalással próbálja kordában tartani a túlzott vágyait, így valósítja meg az elrendelt célt. **A jószágok** szúra százhuszonötödik ájája így ír erről: **(És akit Allah vezetni akar, annak a keblét kitárja az Iszlámnak,)** Az a Şakî, ki tudja, hogy eleve elrendeltetett a

(32) Celâlüddîn-i Rûmî, 672 - ben {Kr.u. 1273} - ban Konyában halt meg

végzete és a pokolba került azt mondja: (Nincs szükség istenszolgálatra, mert eleve elrendeltetett, hogy valakiből Sa'îd vagy Şakî lesz.) Ez okból kifolyólag nem végez istenszolgálatot. Emiatt a gondolkodása és az istenszolgálat nem végzése miatt lesz belőle Şakî. Ugyanígy ha valaki számára elrendeltetett a tudatlanság, az azt mondja, hogy: (A tudatlanság eleve elrendeltetett, ezért az adott személynek a tanulás nem válik hasznára.) Így hát nem szorgalmazza a tanulást és tudatlan marad. Ha valakinek az lett elrendelve, hogy bő termést fog hozni a földje, el kell vetnie a magokat és gondoznia kell a földjét. Ugyanez a helyzet a Sa'îdok hitével és istenszolgálatával, vagy Şakîk hitetlenségével, lázadásával..

Egy tudással nem rendelkező mindezt nem érti meg. Azt mondja: A Sa'îdok esetében miért kell a hit és az istenszolgálat, amikor eleve el van rendelve, hogy Sa'îdok, és miért miért kell hitetlen felfogás és lázadás a Şakîknak, amikor az is eleve el van rendelve, hogy ők azok lesznek?) A korlátolt tudásával próbálja megérteni a kérdést. Mindent a saját tudására alapozva próbál megérteni, pedig az ember tudása korlátozott. Vannak ésszel fel nem fogható dolgok és butaság lenne azokat megpróbálni ésszel megérteni. Az így gondolkozók egyértelmű, hogy buták. Jézus aleyhisselâm ezt mondta: (Nem rendelkeztem az erővel, hogy a születésüktől fogva vak embereket látóvá tegyem és a halottakat feltámasszam. De a butáknak nem tudtam elmagyarázni az igazat.) Allahü teâlâ végtelen tudásával és bölcsességével néhány embert angyali fokozatra emel. Sőt még az angyaloknál feljebb szintre is. Néhányat pedig a kutyák, disznó szintjére fokoz le. Itt befejeződik a tizennyolcadik levél fordítása.

A nagytiszteletű Şerefüddîn Ahmed bin Yahyâ Münîrî **(Mektûbât)** könyvében száz levél van. 741 {Kr.u.1339} évben írta és 1329 {Kr.u.1911} évben Indiában nyomtatták ki. Kézzel írott változata Isztambulban a Süleymâniyye könyvtárban található meg.

(Se'âdet), a mennyországhoz tartozást a **(Şekâvet),** a pokolhoz tartozást jelenti. A **(Se'âdet)** és a **(Şekâvet),** olyan mint Allah két kincsesládája. Az elsőnek a kulcsa a hit és az istenszolgálat. A másodiké az engedetlenség és a bűnök. Allahü teâlâ minden emberről eleve tudja, hogy Sa'îd vagy Şakî lesz-e. Ezt a tudást nevezzük **(Kader)** - nek. (Másképp eleve elrendelésnek.) Akiről el van rendelve, hogy Sa'îd lesz, az engedelmeskedik Allahü teâlânak. Akiről pedig az van elrendelve, hogy Şakî lesz, az bűnöket követ el. A világon a cselekedetei alapján tudható egy emberről, hogy Sa'îd vagy Şakî. A túlvilágnak fontosságot tulajdonító vallástudósok is meg tudják

ezt állapítani. De egy olyan vallástudós, akinek túl fontos az evilág ezt nem veszi észre. Minden érték és ajándék Allah szolgálata és követése által érhető el. Minden gond és baj a bűnelkövetésből ered. Allahnak való engedelmességgel érhetjük el a boldogságot és nyugalmat. {Allahü teâlâ így rendelkezett és ezt senki sem változtathatja meg. Nem szabad azt hinni, hogy ami könnyű és kellemes az Se'âdet, amit nehéz megtenni az gond és a fájdalom, vagyis Şekâvet. Jeruzsálemben egy személy egész életét a Mescid-i Aksâban, Allah dicséretével, fohászkodással, imádkozással és dicsőítésével töltötte, de mivel nem tanulta meg az istenszolgálat szabályait, feltételeit, az ihlast és kihagyott egy leborulást elvesztett mindent és a vesztesek közé került. Eshâb-ı Kehf kutyája, bár tisztátalan volt, de néhány lépéssel követte a Sıddîkokat, vagyis az Allahhoz közel állókat, magas fokozatra emeltetett és ott is maradt. Az ember ezeken a dolgokon nagyon elcsodálkozik. Erre a titokra évszázadok óta a vallástudósok sem tudják a választ. Az emberi értelem nem fogja fel az ebben rejlő bölcsességet. Allah megtiltotta Ádám aleyhisselâmnak, hogy búzát egyen, de mindig is tudta, hogy enni fog belőle és így is lett. A sátán megparancsolta Ádám aleyhisselâmnak, hogy boruljon le előtte, de Ő azt akarta, hogy ne tegye. Azt kívánta, hogy keressük Őt.

De azt nem akarta, hogy olyanok is megtalálják, akikben nincs ihlas. Az Allah útján járók bizonyos dolgokra azt mondják: Nem értjük ezt, és nem mondanak mást. Neki nincs szüksége az emberek szolgálatára, imádatára, hitére. Nincsenek Rá hatással a bűnt elkövetők tettei és hitetlenségük sem. Nincs szüksége a teremtményeire. A tudást a sötétség eloszlatására, a butaságot pedig a bűnelkövetés okaként rendelte el. A tudásból istenszolgálat és hit, a tudatlanságból bűnelkövetés és istenkáromlás születik. A legapróbb istenszolgálatot is vigyük véghez, ha van rá lehetőségünk! Ne közelítsünk a legapróbbnak tűnő bűnhöz se! A vallástudósok azt mondták három dolog három dolgot okoz: ha istenszolgálatot végzünk Allahü teâlâ kedvére teszünk. Ha bűnt követünk el kivívjuk Allahü teâlâ haragját. A hit által tiszteletre méltók és értékesek leszünk. Ezért oda kell figyelnünk, hogy kis bűnt se kövessünk el, mert ezzel lehet, hogy kivívjuk Allahü teâlâ haragját. Minden hívőről azt kell feltételeznünk, hogy jobb, mint mi vagyunk, mert lehet, hogy az az adott hívő Allahü teâlâ egyik nagyon szeretett híve. Az, amit Allah valakinek öröktől fogva elrendelt nem változtatható meg. Egy folyamatosan bűnöket elkövető, Allah parancsait nem teljesítő muzulmánnak, ha úgy kívánja megbocsát. Amikor a Tehén szúra harmincadik ájája szerint az angyalok azt mondták: **„Olyat helyezel**

oda, aki romlást terjeszt, és vért ont," Nem mondta nekik válaszként Allah, hogy nem fogják ezt tenni, hanem azt mondta: **„Bizony Én tudom, amit ti nem tudtok."** (A nem megérdemlőket, megérdemlőkké teszem, a tőlem távol lévőket a közelembe hozom, a tévelygőket szent életűvé teszem.) Ti a tetteiket nézitek, én a szívükben lévő hitet. Ti azt mondjátok, hogy bűntelenek vagytok, ők a kegyelmemben bíznak. Ahogy a kedvemre való az, hogy ti bűntelenek vagytok, az is kedvemre való, hogy a muzulmánok bűneit megbocsáthatom. Nem tudjátok, amit én tudok. A hittel rendelkezőket örök kegyelmemben részesítem, mindegyiküket öröktől való kegyelmemben fürösztöm. Ezennel befejeztük a hetvenhatodik levél fordítását.

Şerefüddîn Ahmed bin Yahyâ Münîrî "rahmetullahi teâlâ aleyh", 782 - ben {Kr.u. 1380} - ban halt meg. India Bihar városában élt, a sírja is ott van. Münir, a Bihar város környékén lévő egyik falunak a neve. Şâh Abdülhak Dehlevî "rahmetullahi teâlâ aleyh" **(Ahbâr-ül-ahyâr)** könyvében, hosszan ír erről. Ez a perzsa nyelvű könyv , 1332 {Kr.u.1914} évben Indiában, Diyobend városában és később Pakisztán Lahore városában lett kinyomtatva. Más fontos könyvei még a **(İrşâdüs-sâlikîn), (Ma'din-ül-me'ânî)** és a **(Mektûbât)**.

[İmâm-ı Rabbânî "rahmetullahi aleyh" több könyvében olvasható, hogy (Allahü teâlâ parancsait **(Farz) - nak (kötelesség)** - nek hívjuk. A tilalmaira **(Harâm) (Tilos)** szót használjuk. Az, ami nem farz és nem harâm, az **(Mubâh)** vagyis megengedett. A kötelezettségek betartása, a tiltott dolgoktól való távolmaradás és a mubâh dolgok Allahért való betartása, Allah dicsőítése, Allah szolgálata, **(İbâdet etmek)**. Hogy az istenszolgálat helyes és elfogadott legyen, vagyis Allah tetszését elnyerje, meg kell tanulni, hogy hogy kell helyesen végezni azt, az Ő dicsőítésének feltételeit ismerni kell és azt az **(Ilm)** (tudás), feltételeit betartva kell megvalósítani **(Amel)** (cselekedet), és tiszta szívből kell elvégezni. (**İhlâs**). Az ihlâs azt jelenti, hogy nem előnyért, pénzért, tisztségért, hírnévért végezzük, hanem csakis azért, mert Allah így parancsolta, mert el akarjuk nyerni az Ő szeretetét és a kedvére akarunk tenni. A tudást a vallást magyarázó könyvekből egy hozzáértővel együtt való olvasással szerezhetjük meg, az ihlâst pedig egy szent életű ember szavait, cselekedeteit példának véve és az Allah megismeréséről és a túlvilágról írt filozofikus könyvekből lehet elérni. Az iszlám tudomány két csoportra osztható: vallási ismeretek és természettudományi ismeretek. Ebből legalább annyit kell megismerünk,

amennyire szükségünk van. Például, ha egy gyógyszert használunk valamennyi ismeretünk kell, hogy legyen róla, legalább annyi, hogy mennyit és hogy szedjük, vagy, ha egy elektromos lámpát használunk, valamennyi ismeretünk kell, hogy legyen a villamosságról, mert, ha nem rendelkezünk ezzel meghalhatunk.

Ha egy muzulmán hisz a kötelességekben és a tilalmakban, de lustaságból vagy a rossz baráti társasága miatt nem tartja be Allah parancsait, és úgy hal meg, hogy nem bánja meg a bűneit, a bűnei mértékével arányosan egy ideig a pokolban fog szenvedni. Aki pedig nem tanulja meg, hogy mik a kötelességei vagy egyszerűen csak nem tulajdonít fontosságot azoknak, és ezt nem bánja meg, nem tart Allahtól és elhagyja Őt, muzulmánból hitetlenné válik. Örökre a pokolban marad, ugyanígy az is, aki tiltott dolgokat művel.

Ha valaki nem tanulja meg, hogy hogy kell Allahot dicsőíteni, nem tudja anank feltételeit, istenszolgálata nem lesz helyes, akkor sem, ha tiszta szívvel végzi azt. A pokolban fog égni, úgy mintha semmit sem tett volna. Annak az istenszolgálata lesz elfogadott és helyes, aki megtanulja annak elvégzésének feltételeit és alkalmazza azokat. Így megmenekül a pokol szenvedésétől. De ha mindezt nem tiszta szívvel végzi, akkor az istenszolgálata és jótettei nem lesznek elfogadottak és nem kap értük jutalmat. Allahü teâlâ tudatta, hogy az ilyen jótett nem fog a tetszésére válni. A tudás nélküli és nem tiszta szívvel végzett istenszolgálatnak nincs haszna. Nem menti meg az embert az istenkáromlástól, bűnöktől és a szenvedéstől. Nagyon sok ilyen ember volt, aki egész életében Allahot szolgálta látszólag, de csak képmutató volt és hittelenként halt meg. A helyes ismerettel, tiszta szívvel végzett istenszolgálat az embert az evilágon az istenkáromlástól és a bűnöktől távol tartja és szent életűvé teszi. A túlvilágon pedig megmenti a pokoltól, ahogy az Allahü teâlâ Az asztal szúra kilencedik ájájában és a Vel'asr szúrában tudatta velünk:

Allah bosszúja is a híve által jön el, akinek nincs tudása
(ilm-i ledünnî) az azt hiszi, hogy ez egyedül csak a hívő tette,
Minden dolog Allahé, a hívő csak használja azt,
Allah parancsa nélkül még a falevél sem mozdul el.

- 6 -
ALLAHÜ TEÂLÂ LÉTEZIK ÉS EGYEDÜLI A RAJTA KÍVÜLI ÖSSZES LÉTEZŐ NEM LÉTEZETT ÉS ÚJRA MEGSEMMISÜL

A körülöttünk lévő létezőket az érzékeink által ismerjük fel. Az érzékszerveinkkel érzékelt dolgokat **(Varlık) - nak** vagy **(Mevcûd) - nak,** (Létező) - nek nevezzük. A létezők öt érzékszervünkre gyakorolt hatását **(Özellik)** (Jellemző) - nek vagy **(Sıfat)** (Tulajdonság) - nak nevezzük. A létezőket a tulajdonságaik alapján különböztetjük meg egymástól. Tehát a hang, a víz, a levegő az üveg létező dolgok. **(Mevcûd)** A súllyal és térfogattal rendelkező dolgokat, vagyis a térben helyet foglaló létezőket (Cevher) vagy (Madde) (Anyag) - nak hívjuk. Az anyagokat a jellemzőik alapján különböztetjük meg egymástól. A levegő, a kő, a víz, az üveg mind más anyag. A hang az nem anyag, mert a fény és a hang nem foglal helyet, nincs térfogatuk és súlyuk. Minden létező energiát **(Enerji)** és erőt **(Kudret)** hordoz, vagyis cselekvőképes. Minden anyag szilárd, folyékony vagy gáz halmazállapotú lehet. A szilárd anyagoknak formája van. A folyékony és gáz halmazállapotúaknak nincs meghatározott formája. Ezek annak az edénynek a formáját veszik fel, amiben találhatók. Amikor az anyag formát ölt, azt **(Cism)** - (Tárgy, test) nek hívjuk. Anyagok tárgyak, testek formájában találhatók meg. A kulcs, a tű, az asztal, a lapát, a szeg, mind különböző tárgy. De megegyeznek abban, hogy mind vasból készült. A tárgyak két csoportra oszthatók: egyszerű tárgyak és összetett tárgyak. (testek)

(Âlem mütegayyirdir), vagyis a tárgyak, testek folyamatosan változnak. Például, mozgással helyet változtatnak, kisebbek-nagyobbak lesznek. Megváltozik a színük. Ha élők, betegek lehetnek és meghalhatnak. Erre a változásra azt mondjuk, hogy **(Olay)** (Történés) vagy **(Hâdise)** (Esemény)**.** Ha nem éri valamilyen külső hatás őket, akkor nem történik bennük semmilyen változás. Egy esemény során, ha a test, tárgy felépítése és sajátossága nem változik, akkor ezt **(Fizik olayı)** (fizikai történésnek) hívjuk. Például ilyen, ha széttépjük a papírt. Ahhoz, hogy egy fizikai történés létrejöjjön egy külső hatásra van szükség. Az anyag felépítését, lényegét megváltoztató történést **(Kimyâ olayı)** (kémiai történés) - nek hívjuk. Kémiai történés, ha a papír elég és hamuvá válik. Ahhoz, hogy ennél a tárgynál a kémiai történés létrejöjjön, egy másik anyagra van szükség. Ha kettő vagy több anyag érintkezik, és mindegyikben lezajlik egy történés, azt **(Kimyâsal tepkime)** vagy **(Kimyâ reaksiyonu)** (kémiai reakciónak) nevezzük.

Az anyagok egymással való érintkezése, vagyis kémiai reakciója a legkisebb összetevőjükön keresztül valósul meg. Az anyagok ezen összetevőjét **(Cevher-ül-ferd)** vagy **(Atom)** - nak hívjuk. Minden test atomokból áll, több atomból. A felépítésük hasonló, de a súlyuk és a nagyságuk különböző. Ma százöt különböző atomot ismerünk. A legnagyobb atom is olyan kicsi, hogy a legfejlettebb mikroszkóppal sem lehet látni. Ha egymáshoz hasonló atomok érintkeznek, akkor egyszerű test, vagy **(Basît cism)** vagy **(Element) (**elem) jön létre. Mivel százöt atom van, százöt egyszerű test van. A vas, a kén, a higany, az oxigén, a gáz, a szén, mind ilyen elemek. Különböző atomok vegyületéből **(Bileşik cism)** vagy **(Mürekkeb cism)** (Összetett test, anyag) lesz. Több százezer összetett test van. A víz, a szesz, a só, a mész összetett anyagok. Az összetett anyagok, kettő vagy több egyszerű anyag egyesülésével jönnek létre. Az egyszerű anyagok egyesülése az atomjaik egyesüléséből jön létre.

Az összes létező test, tárgy, a hegyek, a tengerek, a növények és az állatok ebből a százöt elemből jött létre. Minden élő és élettelen dolog létezésének alapja az a százöt elem, vagy egyetlen vagy több elem atomjának vegyüléséből jött létre. A levegő, a föld, a víz, a hő, a fény, az áram, a baktériumok összetett testek széthullását vagy testek egyesülését okozzák. **(Kiváltó ok nélkül nem történik változás.)** Ezen változások során az elemek, vagyis ezeknek a létezőknek az alkotóelemei testről testre vándorolnak, vagy leválnak egy testről és felszabadulnak. Tanúi lehetünk egy test vagy tárgy megszűnésének, de amit látunk, az becsap minket. Azt hisszük, hogy megszűnik, pedig csak átalakul. Például egy sírban lévő test megszűnése, azt jelenti, hogy vízzé, földdé és gázzá alakul. Ha a változás során olyan dolog történik, amit az érzékszerveikkel nem tudunk érzékelni, akkor nem tudunk arról, hogy megtörtént, ezért azt mondjuk, hogy az anyag, amivel a változás történt megsemmisült.

A százöt elem mindegyike képes formájának megváltoztatására és mindegyikben kémiai és fizikai történés zajlik. Ha egy elem, egy összetett alkotóeleméhez kapcsolódik létrejön az ion, vagyis az atomjai elektront **(Elektron)** adnak le vagy vesznek el. Így az adott elem kémiai és fizikai tulajdonságai megváltoznak. Minden elem atomja egy atommagból és többféle számú elekrotonból, kis részecskéből jött létre. Az atommag az atom közepén van. A hidrogén kivételével minden atommag **(Proton) (Proton)** és **(Nötron) (Neutron)** részecskékből áll. A proton pozitív töltésű, a neutronnak nincs töltése. A negatív töltésű elektronok az atommag körül forognak. Az elektronoknak van egy keringési pályája, de ez folyamatosan változik.

A radioaktív **(Radyoaktif)** elemek által tudjuk, hogy az atommagban is változások, osztódások mennek végbe. Tudjuk, hogy az atommagnak ezen osztódása által az elemből más elem jön létre, egyes anyagok megszűnnek és erővé, **(Kudret)** - té alakulnak át, mindezt **(Aynştayn)** Einstein[33] {1} számításaival is bizonyította. Az összetett anyagokhoz hasonlóan az elemek is folyton változnak, állapotot változtatnak. (Az élő és élettelen anyagok is folyamatosan változnak, a régi megszűnik és egy új jön létre.) A ma létező összes (növény és állat) korábban nem létezett. Más élők léteztek. Bizonyos idő eltelte után a most létezők is megszűnnek majd létezni és más létezők lépnek majd a helyükbe. Ez ugyanígy igaz az élettelen létezőkre is. Minden élő és élettelen létező, például a vas, ami egy kémiai elem, vagy a több alkotórészből létrejött kő vagy a csont atomjai folyamatos változásban vannak. Ha egy létező és egy nem létező anyag jellemzői hasonlítanak, akkor az ember nem érti meg ezt a változást, azt hiszi, hogy egy anyag örökre létezik. Például, a nézők a moziban filmet néznek, nem érzékelik, hogy filmkockák váltogatják egymást, azt hiszik, hogy egy kép van mozgásban előttük a vásznon. Ugyanígy a papír elégetésénél, mivel nem értjük pontosan a végbemenő változást azt mondjuk, hogy a papír megsemmisült, a hamu pedig létrejött, vagy ha a jég elolvad azt mondjuk, hogy a jég megsemmisült a víz pedig létrejött. A modern anyagismeretről szóló **(Se'âdet-i ebediyye)** könyv, 546, 971 és 1041. oldalán bővebben olvashatnak erről a témáról.

A **(Şerh-i akâid)** könyv elején ez olvasható: (Minden létező létezése Allah létezésének jele, s mivel az Ő létezésére utalnak, a teremtmények összességét **(Âlem)** - nek, teremtett világnak hívjuk. Ezek közül az azonos fajtájúak csoportját, külön is âlemnek nevezzük. Például: az emberek világa, az angyalok világa, állatok világa, élettelen anyagok világa. Minden anyag vagy dolog is egy külön világ.

A **(Şerh-i mevâkıf)**[34]{2} könyv négyszáznegyvenegyedik oldalán ez olvasható: A világban minden később jött létre, vagyis teremtett. Nem léteztek, később jöttek létre. {Fent említettük, hogy egymás által is keletkeztek.) A tárgyak anyaga, jellemzői is később keletkeztek. Ezzel kapcsolatban négy dologra lehet gondolni:

1) A muzulmánok, zsidók, nasârâk (keresztények) és a mecûsîk (tűzimádók) szerint az anyagok jellemzői és anyaga is később jött létre.

2) Arisztotelész és a vele egyetértő filozófusok szerint az anyagok

(33) Einstein zsidó fizikus, 1375 {Kr.u. 1955} - ben halt meg.

(34) (Şerh-i mevâkıf) szerzője Seyyid Şerîf Alî Cürcânî, 816 [Kr.u. 1413] - ban Şirâzban halt meg.

összetevői és jellemzői is kezdettől fogva, mindig léteztek. Ezt az elméletet a modern kémia tudomány egyértelműen elveti.

Aki ebben hisz az nem muszlim többé, hitetlennek számít. İbni Sînâ[35] és Fârâbî[36] szerint is öröktől valók.

3) Az Arisztotelész előtti filozófusok szerint az anyagok öröktől fogva léteztek, de a jellemzőik később keletkeztek. A mai természettudósok nagy része ezzel a téves elgondolással egyetért.

4) Senki nem állította azt, hogy az anyagok később jöttek létre, de a jellemzőik öröktől fogva léteztek. Galénosz a négy elgondolás közül egyiket sem tartotta helyesnek.

A muzulmánok többféle módon bizonyítják, hogy az anyagok és jellemzőik is később teremtődtek. Az első, hogy az anyagok és az atomok is folyton változnak. Ha valami folyton változik, akkor nem lehet öröktől való. Később létrejött kell, hogy legyen. Mert ha azt állítjuk, hogy egy anyag egy előző anyagból jön létre, az nem mehet a végtelenségig visszafelé. Kell, hogy legyen egy kezdete ezeknek a változásoknak, vagyis az anyagnak létre kellett jönnie a semmiből. **(Vâcib-ül-vücûd)** Ha ezekre a kezdeti, első anyagokra nem bukkantak volna, vagyis az egyik anyagnak az előtte létező anyagból való keletkezése a végtelenségig visszavezethető lenne, ennek a folyamatnak nem lenne kezdete, akkor ma semmilyen anyag sem létezne. Az anyagok létezése és egymásból való keletkezése, a semmiből létrejött első anyagokból való teremtődésüket mutatja.

Ha az égből leesik egy kő, arra nem mondjuk, hogy a végtelenségből jött. Mert a végtelenség azt jelenti, hogy nincs kezdete. Ha a végtelenségből jönne azt jelentené, hogy a semmiből jön. Nem jöhet valami a végtelenségből. A természettudomány és az ésszerűség ellen szólna, és butaság lenne, ha valamire azt mondanánk, hogy a végtelenségből jön. Az emberek is egymás által jönnek létre, teremtődnek, de ezt sem lehet a végtelenségig visszavezetni. Az emberiség kezdete is egy semmiből megteremtett emberhez vezethető vissza. Ha azt mondanánk, hogy nincs ennek kezdete, vagyis a végtelenségbe nyúlik vissza, akkor nem lenne egyetlen ember sem. Ez minden létező esetében így van. Ha azt mondjuk az anyagok és a testek létrejöttével kapcsolatban, hogy egymás által keletkeznek, mindig is így volt és nincs egy kezdeti anyag, amiből ez a folyamat indult, az nagyon ésszerűtlen és a tudománynak ellentmondó lenne. A változás arra mutat,

(35) İbni Sînâ Hüseyn, 428 - ban {Kr.u. 1037} - ben halt meg.

(36) Muhammed Fârâbî, 339 {Kr.u. 950} - ben Damaszkuszban halt meg.

hogy nem végtelenségig vezethető vissza a dolgok keletkezése, hanem a semmiből teremtődés által keletkeztek, vagyis a folyamat nem **(Vâcib-ül-vücûd),** hanem **(Mümkin-ül-vücûd).**

Kérdés: Ha az, aki megteremtette a világot és jellemzői öröktől valók és örökké lesznek, akkor a világmindenségnek is nem kellene ilyennek lennie?

Válasz: Mindig tanúja lehetünk, hogy az örök Teremtő az anyagokat, az atomokat különböző okok miatt megváltoztatja, vagyis megsemmisíti, majd másokat hoz létre helyettük. Az örökké létező Teremtő, ha úgy kívánja mindig tud egymásból anyagokat létrehozni.

A világokat és minden atomot, minden anyagot okkal teremtette, ha kívánja minden ok nélkül, közvetlenül a semmiből is képes bármit létrehozni. Aki hisz abban, hogy a világok később jöttek létre, abban is hisz, hogy azok múlandók és ismét meg fognak szűnni. Az is nyilvánvaló, hogy a semmiből megteremtett létezők újra megsemmisülnek majd. Most is tanúja vagyunk létezők megszűnésének.

Ahhoz, hogy muzulmánok legyünk minden anyag és dolog, vagyis minden létező semmiből való teremtésében, majd újbóli megsemmisülésében hinnünk kell. A semmiből létrejött dolgok megsemmisülésekor látható, hogy jellemzőik és formájuk elveszik. Ha egy dolog megszűnik, lehet, hogy az anyaga megmarad, de ezek az anyagok sem öröktől léteznek, csak nagyon régről, így Allahü teâlâ teremtette őket, s a világ végekor mind újra megsemmisül majd, ahogy azt fentebb is írtuk. A mai kor természettudományos ismeretei nem akadályai annak, hogy ebben higgyünk. Ha nem hiszünk ebben, azzal a természettudományban kételkedünk, és ez olyan, mintha az iszlám ellenségei lennénk. Az iszlám a természettudományos ismereteket nem utasítja el, csak a vallási ismeretek nem megtanulását, és istenszolgálat nem végzését utasítja el. A természettudományos ismeretek sem szólnak az iszlám ellen. Sőt megerősítik és alátámasztják azt.

A világ létrejötte azt mutatja, hogy van egy Teremtő, aki azt a semmiből létrehozta. Már fent is említettük, hogy egy történés sem történik meg magától. Ma a gyárakban ezerszámra készítik a műszaki cikkeket, bútorokat, gyógyszereket, kereskedelmi termékeket, háborús eszközöket. Ezek precíz tervezés után, tapasztalatokra alapozva kerülnek gyártásra. Vajon mondaná-e azt valaki, hogy ezek maguktól jönnek létre? Mindenki azt állítja, hogy ezeket tudatosan hozzák létre és mindegyiknek van egy létrehozója, készítője, de az élők és élettelenek tekintetében, amelyek közül minden században újabbat és

fejlettebbet fedeznek fel, s köztük számos, működése egyelőre még nem ismert anyagról és folyamatról pedig azt mondják, hogy magától keletkezett? Ez a kettős mérce mi más lehet, mint butaság és makacsság? Látszik, hogy minden anyagot és folyamatot egy Teremtő teremtett. Ez a teremtő **(Vâcib-ül-vücûd),** vagyis Rá nem igaz, hogy nem létezett csak később keletkezett. Mindig léteznie kell. Létezéséhez semmire sincs szüksége. Ha szüksége lenne bármire a létezéséhez, akkor **(Mümkin-ül-vücûd),** vagyis a világokhoz hasonlóan később keletkezett vagyis teremtmény lenne. A teremtmények pedig egy másik teremtmény megváltozása által, vagy pedig a semmiből lévő teremtés által jönnek létre, ehhez pedig teremtő kell. Egy végtelenül létező teremtő. Ha elgondolkodunk azon, hogy a teremtményekben lezajló változások nem végtelenek, a létrehozók sem végtelenek, akkor nyilvánvaló, hogy a teremtésnek egy első, kezdeti teremtőtől kell kiindulnia. Mert ha azt állítjuk, hogy az egymásból teremtődés a végtelenségig folytatódik, akkor nem lehetne egyetlen teremtő sem. A nem teremtett legelső teremtő az összes teremtmény egyetlen teremtője. Előtte és utána nincs más teremtő. Teremtőt nem lehet teremteni. Mindig is létezett. Ha egy pillanatra is megszűnne létezni, akkor minden megszűnne. (Vâcib-ül-vücûd) - nek semmilyen szempontból sincs szüksége semmire. A helyeket, az egeket, az atomokat, az élőket egy rendszer szerint megteremtő erőnek, nagy erővel és tudással kell rendelkeznie, végtelen kell legyen, ha kívánja egy pillanat alatt képes kell legyen a teremtésre, és változatlannak kell lennie. Ha nem rendelkezne végtelen erővel és hatalmas tudással, akkor szabályok által, bizonyos rendszer szerint működő teremtményeket sem tudott volna létrehozni. Ha ez a teremtő nem egy lenne, hanem több, és a teremtés során valamiben nem egyeznének meg, akkor egy zűrzavaros rendszer, teremtés alakulna ki. Erről bővebben Alî Ûşînin[37] **(Emâlî Kasîdesi)** arab és török nyelvű könyvében olvashatnak.

A teremtő mindig változatlan. Amilyen most olyan volt a világok megteremtése előtt is. Ahogy korábban mindent a semmiből teremtett, most is mindent Ő teremt. Mert a változás arra utal, hogy valami, vagy valaki teremtmény, a semmiből teremtődött. Fent ismertettük, hogy Ő mindig létezett és nem fog megszűnni létezni, ezért soha nem is változik. A teremtmények a megteremtésükkor és később is rá vannak szorulva. Mindent Ő teremt és minden változást egyedül ő hoz létre. Megteremti a rendet és azt, hogy az emberek élni tudjanak és civilizáltak legyenek, mindennek, amit teremtett oka van. Ahogy mindent okkal teremtett, a kiváltó okok hatását, működésüket, megvalósulásukat is Ő teszi lehetővé.

(37) Alî Ûşî, 575 - ben { Kr.u. 1180} - ban halt meg.

Elrendelte, hogy ha éhesek vagyunk az a megoldás, ha eszünk, ha betegek vagyunk akkor gyógyszert kell szednünk, hogy jobban legyünk, ha gyertyát akarunk gyújtani, ahhoz gyufa kell, a hidrogén létrehozásához cinkre savat kell öntenünk, cement készítéshez mészkövet és agyagot kell melegítenünk, ha tejet akarunk, akkor tehenet kell tartanunk. A hidroelektronikai központok révén villanyhoz a gyárak révén pedig különböző új termékekhez juthatunk. Ezeket mind Allahü teâlâ tette lehetővé a számunkra, és ezek azért teremtődtek, mert az emberek léteznek és szükségük van ezekre. Allahü teâlâ akarta ezeket megteremteni, tehát ebből is látszik, hogy az a kifejezés, hogy az ember valamit megteremt téves, hit ellen szóló ésszerűtlen és buta dolog.

Az embereknek ezt az őket teremtő, életben tartó és őket mindennel ellátó Teremtőt szeretniük, szolgálniuk kell. A teremtményeknek engedelmeskedniük kell Neki, imádniuk, tisztelniük, dicsőíteniük kell Őt. Erről a hetedik oldal elején, a harmadik fejezet, tizenhetedik levelében részletesen olvashatnak.

Ez a Vâcib-ül-vücûd, az egyetlen istenség maga tudatta velünk, hogy a neve **(Allah)**. A híveknek nincs joga megváltoztatni az Ő általa tudatott nevét. Minden jogtalanul végzett cselekedett kényszer és nem szép dolognak számít.

A keresztények és a papok, a teremtőt három személynek hiszik. A fentiekből látható, hogy a papok és a keresztények elgondolása téves

Ha nem lenne tudás, megszűnne a vallás,
hogy megelőzzük ezt, mint közösség meg kell szabadulni,
a szégyenletes butaságtól, hát nem lenne elég ez a tragédia leckének?
Gondoljunk bele, hogy mit okozna ez,
ha megtennénk az agy elolvadna és könnyként folyna ki a szemünkből.
Mit jelentene ez az esemény, mit jelentene?
Azt, hogy ha nem tér magához ez a közösség megsemmisülhet.
Még egy megrázkódtatást nem viselne el,
ha elaludna, az halál lenne, abból nem ébredhetne fel.
Erkölcsösen kell élni, és tanulmányozni a tudományt,
erősen kell hinni és harcolni a hit útján.
Vallási ismeret és felvilágosodott elme segíthet megnyerni a harcot
Ez biztosítja csak a közösség békéjét és nyugalmát.

"SALAFIYYA"

Már az elején tisztázzuk, hogy az Ahl as-Sunna 'rahmatullâhi ta'âlâ "alaihim ajma'în" tudósai által írt könyvek nem említik a "Salafiyya" nevet vagy a "Salafiyya madhhab"-et. (törökül: mezheb) Ezek a nevek később lettek elterjesztve a törökök között mezhebekhez, vallási csoportokhoz tartozó tudatlan emberek arabról törökre fordított könyvei által. Szerintük:

"A Salafiyya egy mezheb, egy csoport neve, amit a szunniták követtek az Ash'ariyya és a Mâturîdiyya csoportok megalakulása előtt. Ők a Sahâba és a Tâbi'în követői voltak. A Salafiyya csoport a Sahâba, a Tâbi'în és a Taba at-Tâbi'în csoportokból alakult. A négy nagy imám ehhez a csoporthoz tartozott. Az első könyv, ami a Salafiyya csoport védelmére kelt az al-Imâm al-a'zam által írt **Fiqh al-akbar** volt. Al-Imâm al-Ghazâlî azt írta az **Iljâm al-awâm 'ani-l-kalâm** könyvében, hogy a Salafiyya csoportnak hét alaptétele van. A "mutaakhirîn ilm al-kalâm", (a későbbi dialektikus vallásfilozófusok) közül al-Imâm al-Ghazâlî az első. A korai "ulamâ" kalâm (a muszlim dialektikus teológiai) csoportok és az iszlám filozófusok elveinek tanulmányozása után al-Imâm al-Ghazâlî megváltoztatta az "ilm al-kalâm" módszertanát. Filozófiai témákat vezetett az "ilm al-kalâm" - ba, és a témákat cáfolás útján közelítette meg. Ar-Râdî és al-Âmidî összekapcsolta a kalám - ot (muszlim dialektikus teológia) és a filozófiát és egy tudományágat hoztak létre belőle. Al-Beydâwî pedig elválaszthatatlanná tette a kalâm - ot és a filozófiát. A "mutakalim" - ok (szónokok) "ilm al-kalâm" - ja, megakadályozta a Salafiyya csoport elterjedését. Ibn Taymiyya (Ibn Tajmijja) és a tanítványa Ibn al-Qayyim al-Jawziyya megpróbálták megerősíteni a Salafiyya csoportot, ami később két részre szakadt. A korai Salafîk nem merültek a Allâhu ta'âlâ jellemzőinek a részletezésébe vagy a nem egyértelmű verseinek magyarázatába. A későbbi Salafî - k viszont belemerültek ezek részletezésébe. Mindez a későbbi Salafî - k, mint Ibn Taymiyya és Ibn al-Qayyim al-Jawziyya által vált közérthetővé. A korai és későbbi Salafî - kat együtt Ahl as-Sunnat al-khâssa - nak hívjuk. A dialektikus teológia Ahl as-Sunna - hoz tartozó képviselői megmagyaráztak néhány áját vagy hádiszt, de ezt a Salafiyya - k nem fogadták el, ellenezték, mondván Allah "arca" és eljövetele nem hasonlít az emberekéhez, így a Salafiyya eltér a Mushabbiha - tól. (antropomorfizmustól)"

Nem helyes azt állítani, hogy az **al-Ash'arî** és **al-Mâturîdî** csoportjai később alakultak ki. Ez a két kiváló imám elmagyarázta az i'tiqâd ismereteit és a Salaf as-sâlihîn (a muszlimok első három generációja) által közvetített hitelveket csoportokba rendezte és kinyomtatta, hogy a fiatalok számára is

érthető legyen. Al-Imâm al-Ash'arî al-Imâm ash-Shâfi'î elveit képviselte. Al-Imâm al-Mâturîdî al-Imâm al-a'zam Abû Hanîfa elveinek jeles képviselője volt. Al-Ash'arî és al-Mâturîdî nem hagyták el a mesterük csoportját; és nem alapítottak új csoportokat. Ők, a tanítóik és a négy fő csoport imámjai egy közös csoportba tartoztak, egy jól ismert hitközösségbe, amit **Ahl as-Sunnat wa-l-Jamâ'a - nak** hívtak. E csoport hitvallása megegyezett a Sahâbat al-kirâm - mal, a Tâbi'în és a Taba'at-Tâbi'îne - vel. A könyv, **Fiqh al-akbar,** amit al-Imâm al-a'zam Abû Hanîfa írt, az Ahl as-Sunna csoportot védi. A "Salafiyya" szót nem említi a könyv és al-Imâm al-Ghazâlî **Iljâm Al-awâm 'ani-l-kalâm** könyve sem. Ez a két könyv és a **Qawl al-fasl**, [1] a Fiqh al-akbar egyik magyarázata, oktatás az Ahl as-Sunna csoportnak és válasz az eretnek csoportoknak és a filozófusoknak. Al-Imâm al-Ghazâlî ezt írja az Iljâm al-awâm című könyvében: "Kijelentem ebben a könyvben, hogy a Salaf csoport a helyes és a hiteles csoport. Tudatom, hogy azok, akik eltérnek ettől azok eretnekek. A Salaf csoport alatt a Sahâbat al-kirâm és a Tâbi'în útján járókat érti. A csoportnak hét fő alaptétele van." Amint látjuk, az **Iljâm** könyv a "Salaf" csoport hét alaptételéről ír. Azt mondani, hogy ez a "Salafiyya" hét alaptétele eltorzítja a könyvben írtakat és ez al-Imâm al-Ghazâlî megrágalmazása is egyben. Mint az Ahl as-Sunna összes könyvében, a **Durr al-mukhtâr** könyv, - ami egy elismert Fiqh könyv - "Tanúskodás" fejezetében is megjelennek a "Salaf" és "Khalaf" kifejezések: "A Salaf a Sahâba és a Tâbi'în egyik epitézise, más néven ezt **Salaf as-sâlihîn** - nak nevezik. (igaz elődök) És az Ahl as-Sunna tudósai, akik Salaf as-sâlihîn-ek, ők a **"Khalaf - ok.**" Al-Imâm al-Ghazâlî, al-Imâm ar-Râdî és al-Imâm al-Beydâwî, a legnépszerűbb és legelismertebb tefszír magyarázók voltak és mind a Salaf as-sâlihîn - ek közé tartoztak. A korukban élő eretnek csoportok az ilm al-kalâm - ot a filozófiával ötvözték, hitüket a filozófiára alapították. **Az al-Milal wa-n-nihal** könyv bőséges információt ad ezen eretnek csoportok hitvallásáról. Az Ahl as-Sunna csoport három imámja részletes válaszokat adott ezen csoportok eretnek elveinek a megcáfolásaként. Ezek megválaszolása nem jelenti az Ahl as-Sunna és a filozófia összekeveredését. Épp ellenkezőleg ők megtisztitották a "kalâm" ismereteit azoktól a filozófiai gondolatoktól, amelyek belekeveredtek. Nincs filozófiai gondolat vagy filozófiai módszer említve al-Beydâwî munkáiban, vagy **Shaikh-zâda** tefszírjében - ami a legértékesebb írása. Súlyos rágalom azt mondani ezekre az imámokra, hogy filozófiát alkalmaztak. Ezt a stigmát először az Ahl as-Sunna tudósaira Ibn Taymiyya használta az **al-Wâsita** című könyvében. Valamint azt állítani, hogy Ibn Taymiyya és a tanítványa Ibn al-Qayyim al-Jawziyya a Salafiyya csoportot próbálták gazdagítani ezzel, egy

újabb fontos nehézséget okozna, mert így különbséget tennének azok között, akik a helyes úton járnak és akik eltévelyedtek. Ezen két ember megjelenése előtt nem létezett "Salafiyya," mezheb, csoport, és a "Salafiyya," név sem. Hogy mondhatnánk azt, hogy gazdagították azt? Előttük csak egy igaz csoport létezett a Salaf as-sâlihîn, és azt Ahl as-Sunna wa-l-Jamâ'a - nak nevezték. Ibn Taymiyya megpróbálta eltorzítani a helyes csoportot és sok eretnek csoportot hozott létre. A mai kor "**lâ-madhhabîs"** - ai, akik elutasítják az "al-Imam al-a'zam" - ot és a vallásújítók könyveire támaszkodnak, eretnekségük forrása és alapja az Ibn Taymiyya által bevezetett eretnek gondolatok. Hogy meggyőzzék a muszlimokat és félrevezessék a fiatalokat azzal kapcsolatban, hogy az ő eretnek útjuk az igaz út egy szörnyű csalást alkalmaztak. Megváltoztatták a Salaf as-sâlihîn"ó nevet Salafiyya - ra, hogy így jóváhagyják Ibn Taymiyya eretnek tanait és romlott elveit, és a fiatalok kövessék ezeket, filozofikus stigmákkal és eretnekséggel illették az iszlám tudósok nevét, akik a Salaf as-sâlihîn utódai voltak, és azzal vádolták őket, hogy ők nem csatlakoznak az új nevű általuk létrehozott Salafiyya-k közé. Ibn Taymiyya-t mujtahid-nak tartották, és hősnek, mivel létrehozta a Salafiyya - t. Az Ahl as-Sunna "rahmatullâhi ta'âlâ 'alaihim ajma'în" vallástudósai, akik a Salaf as-sâlihîn-nak nevezett vallástudósok utódai voltak és megőrizték a Ahl as-Sunna vagyis az Salaf as-sâlihîn csoport hitének tanításait, és a könyveket, amiket egészen a napjainkig íródtak és íródnak még ma is, tudatják velünk, hogy Ibn Taymiyya, ash-Shawkânî és a hozzájuk hasonlók eltértek a Salaf as-sâlihîn útjától és ezáltal a muszlimokat a pokoli kárhozat felé vezetik.

Azok, akik olvassák az **at-Tawassuli bi-n-Nabî wa bi-s- sâlihîn, Ulamâ' al-muslimîn wa 'l-mukhâlifûn, Shifâ' as-siqam** és annak bevezetését a Tathîr al-fu'âd min danasi-l-i'tiqâd - ot, tudják, hogy akik az "Új Salafiyya" téves hitét bevezették rombolják a muszlim hitet és a pokolra juttatják a muszlimokat.

Manapság a "Salafiyya" név gyakran használatos. Minden muszlimnak tudnia kellene, hogy az iszlámban nincs semmi a Salafiyya nevében, csak a Salaf as-sâlihîn nevében, akik az első két muszlim évszázad muszlimjai voltak és a hádiszok dicsérték őket. A harmadik és negyedik iszlám évszázadban élt iszlám vallástudósok neve a **Khalaf as-sâdiqîn**. Ezek a tiszteletre méltó emberek az **Ahl as-Sunnat wa-l-Jamâ'a** csoport hitét követték. Ez az igaz hitet, az iszlám tanát követők csoportja. Az Sahâbat al-kirâm és aTâbi'în - ek hite ugyanaz volt. A hitükben semmi eltérés sem volt. A mai korban a muszlimok többsége az Ahl as-Sunna vagyis a szunniták csoportjába tartozik.

A 72 eretnek csoport mindegyike az iszlám második százada után keletkezett. Néhány alapítójuk korábban élt, de könyveik a Tâbi'în után íródtak, csoportjaik utána alakultak és szálltak szembe az Ahl as-Sunna - val.

Rasûlullah "sall-Allâhu 'alaihi wa sallam" hozta el a szunnita hitet. A Sahâbat al-kirâm közvetlenül a forrásból eredeztette a hitét. A Tâbi'în Izâm pedig az ő idejükben a Sahâbat al-kirâmtól tanulta a hitet. Az utódok pedig tőlük vették át. Így jutott el hozzánk az ő közvetítésükkel az Ahl as-Sunna tanítása. Ezek a tanítások nem lettek volna elsajátíthatók gondolkodás, okfejtés útján. Az intellektus nem tudja megváltoztatni őket, csak segíteni tud megérteni őket. Szóval intelligenciára van szükség a megértésükhöz, hogy megértsük igazat és értékesek. A hádiszokat tanulmányozó vallástudósok mind a szunnita hitet követték. A négy fő iszlám vallási csoport imámjai közül kettő, ehhez a csoporthoz tartozott. A két jelentős imám al-Mâturîdî és al-Ash'arî is szunniták voltak, ezt a csoportot népszerűsítették. Sokszor megvédték a mezhebet a materialistákkal és az eretnekekkel szemben, akik az ősi görög filozófia ingoványos elveit követték. Bár kortársak voltak, az Ahl as-Sunna e két kiváló gondolkodója különböző helyeken élt, különböző módon gondolkodott és védte meg az elméletét, és bizonyos kérdésekre adott válaszaik sem voltak egyezőek. De ez nem jelenti azt, hogy különböző csoporthoz tartoztak volna.Több százezer alapos tudással rendelkező Evliya, aki ezután a két nagy tudású tudós után következett tanulmányozta az ő könyveiket és megállapították, hogy mindketten a szunnita csoporthoz tartoztak. A szunnita vallástudósok a parancsokat, ájákat és hádiszokat úgy magyarázták, aminek azok látszottak, nem magyarázták félre vagy nem változtatták meg azokat. Ugyanígy a saját tudásukon vagy véleményükön sem változtattak. De az eretnek csoportok tagjai, a csoporton kívüliek megváltoztatták a hit tanításait és az istenszolgálat mikéntjét, mivel a görög filozófusok hatottak rájuk. Néha ámító tudósokat követtek, akik az iszlám ellenségei voltak.

Amikor az Oszmán birodalom,- ami az iszlám őrzője és a szunnita tudósok követője volt - összeomlott, köszönhetően a szabadkőművesek, misszionáriusok alávaló mesterkedéseinek, - amit a Brit Birodalom nagy odaadással irányított, - az eretnek csoportok végre lehetőséghez jutottak. Ördögi hazugságokkal és stratégiával kezdték támadni a szunnitákat és belülről bomlasztották az iszlámot, különösen Szaúd Arábiában, ahol a szunnita tudósok nem beszélhettek szabadon. A Wahhabi - k (Vahábbiták) mérhetetlen mennyiségű aranyat fektettek szerte a világon e cél szolgálatába.

Pakisztán, India és afrikai országok jelentése szerint néhány kevés vallási tudással rendelkező embert le is fizettek, hogy segítsék elérni a céljukat, pozíciót és lakásokat ajándékoztak nekik. Különösen olyan esetekben, ha fiatalokat térítettek el a szunnita csoporttól. Az egyik könyvük írója, ami az iszlám iskolában tanuló fiatalok és a muzulmán gyerekek szunnita csoporttól való eltérítésének céljából íródott ezt írja: "Azért írtam ezt a könyvet, hogy megszüntessem a bigott csoportokat, és segítsek abban, hogy mindenki békében gyakorolhassa saját csoportjában a vallását." Eszerint az ember szerint úgy lehet elérni a bigottság megszüntetését, hogy támadja a szunnita csoportot és kevésre tartja annak tudósait. Tőrt döf az iszlámba majd azt mondja, hogy azért teszi, hogy a muszlimok békében élhessenek. A könyv egy másik helyén ezt írja: "Ha egy gondolkodó ember megérti a lényeget a gondolkodása során, az tízszeresen lesz megjutalmazva. Ha nem, akkor csak egy jutalmat kap.Tehát mindenki, akkor is, ha keresztény vagy többistenhívő meg lesz jutalmazva minden gondolatáért és amennyiben a gondolata helyes azért 10 jutalmat kap." Vegyük észre, hogy hogy megváltoztatta a prófétánk "sall-Allâhu ta'âlâ 'alaihi wa sallam", hádiszát! A hádiszban ez áll: **"Ha egy vallástudós egy ájából vagy egy hádiszból való szabályalkotás közben helyesen értelmezi azt és úgy alkotja meg a szabályt 10 jutalmat kap, ha tévesen, akkor csak egyet.**" Ebből a hádiszból is látható, hogy a jutalom nem minden gondolkodó embernek jár, hanem csak az iszlám vallástudósnak, aki egy bizonyos tudásszinten áll, és neki sem bármely gondolata ellenében fog járni ez, hanem az iszlám jogalkotás közbeni szabályalkotás folyamán végzett munkájáért. Mert ez a munka istenszolgálatnak számít. És mivel minden más istenszolgálatért is jutalom jár, ezért is járni fog.

A Salaf as-sâlihîn és az utódaik a mujtahid (jogalkotó) vallástudósok idejében, az iszlám negyedik évszázadának végéig, ha egy új dolog került a felszínre a megváltozott életkörülmények miatt, éjjel-nappal azon dolgoztak, hogy milyen döntést hozzanak a négy **al-adillat ash-Shar'iyya** forrásra alapozva és minden muszlim alkalmazkodott ezekhez, a saját csoportját imámjának következtetéseit, döntését követve. Ezeknek a vallástudósoknak volt 10, vagy egy jutalom adva ezért. A negyedik század után az emberek ezeknek a mujtahidok - nak a következtetéseit, döntéseit vették alapul. Ezalatt a hosszú idő alatt egy muszlim sem esett dilemmába, hogy hogy cselekedjen. Ez idő alatt egy mufti vagy vallástudós sem szerzett hét szintű képesítést a jogalkotásra vonatkozóan, így azt a muszlim személyt kell követnünk, aki el tudja olvasni és jól tudja értelmezni a négy fő csoport egyik csoportjának

valamely tudósának a könyveit és a napi életünket és istenszolgálatunkat az ő útmutatása alapján kell végeznünk. Allâhu ta'âlâ a Koránban minden szabályt kinyilatkoztatott. Az ő felsőbbrendű prófétája, Mohammed próféta "'alaihis-salâm'" mindet elmagyarázta. A szunnita vallástudósok pedig a Sahâbat al-kirâm által tanulták meg azokat és írtak róla könyveket. A világ minden részén elérhetőek ezek a könyvek. Minden új alkalmazandó dolog, ami a világ bármely részén feltűnik az utolsó ítéletig megtalálható témaként ezeknek a könyveknek a tanításaiban. Ez a lehetőség a Korán egyik **csodája** és egy az iszlám vallástudósai általi **áldás**. De ugyanilyen fontos, hogy egy szunnita muszlimtól való kérdezés által is tanuljunk. Ha egy a négy fő csoporton kívüli embertől kérdezünk a vallásról, az félrevezető választ adhat, olyat, ami nem egyezik a Fiqh könyvek tartalmával.

Már említettük, hogy ezek a csoporton kívüli tudatlanok, akik megtanultak arabul és több évig arab országokban éltek, ahol az idejüket szórakozással, örömök hajszolásával, bűnök elkövetésével töltötték hogyan csapták be a fiatalokat, majd egy a szunniták ellensége, egy csoporton kívüli személy hivatalos engedélyével Pakisztánba vagy Indiába mentek. A fiatalok a hamisított diplomájukat látva és arab beszédüket hallva azt gondolták róluk, hogy vallástudósok. Pedig ők még a Fiqh könyveket sem értették, nem tudtak semmit azok tanításairól, nem hittek azokban, fanatistának tartották azokat. Régen az iszlám tudósai a Fiqh könyvekre alapozva adtak választ a kérdezők kérdéseire, de a csoporton kívüli vallási emberek, mivel nem tudták olvasni és értelmezni a Fiqh könyveket hiányos tudásuk által a kérdezőket félrevezették, mivel olyan válaszokat adtak nekik, ami épp az eszükbe jutott, magukat a pokolba juttatva ezáltal. Ezzel kapcsolatban a Prófétánk "sall-Allâhu ta'âlâ 'alaihi wa sallam" ezt mondta: "Az emberek közül a legjobbak a jó tudósok, a legrosszabbak pedig a rossz tudósok." Ez a hádisz is mutatja, hogy a szunnita tudósok az emberiség legjobbjai, a csoporton kívüliek pedig a legrosszabbak, mert az előzők arra vezetik az embereket, hogy a küldöttet kövessék, pl. a mennyországba, az utóbbi pedig eretnek gondolatokra készteti őket és pl. a pokolba juttatja őket.

Jâmi' al-Azhar Iszlám Egyetemén végzett Ustâd Ibn Khalîfa Alîwî, azt írja az **Aqîdat as-Salafi wa-l-khalaf** - ban**:** "Mint ahogy Allâma Abû Zuhra írja a könyvében a **Târîkh al-madhâhibi-l-Islâmiyya** - ban, néhány ember Hegira után, a negyedik században elvált a Hanbalî csoportból magát **Salafiyyîn-**nak nevezve. Abu-l-Faraj ibn al-Jawzî és más tudósok a Hanbalî csoportból azt állították, hogy ezek a Salafi-k nem követik a

Salaf as-sâlihîn - t, így eretnekek és a Mujassima csoporthoz tartoznak, megakadályozták a fitna elterjedését. A hetedik században Ibn Taymiyya újra felélesztette a fitnát."{(38)}

A csoporton kívüliek felvették a "Salafiyya" nevet és Ibn Taymiyyát "A Salafî - k nagy imámjának" nevezték. Az elnevezés részben helytálló, mivel a Salafi nem létezett előtte. A Salaf as-sâlihîn létezett, akiknek a csoportja a szunnita volt. Ibn Taymiyya eretnek tanításai lettek a vahhábiták és más csoporton kívüliek hitének forrása. Ibn Taymiyya a Hanbalî csoport tanításain nevelkedett, vagyis szunnita volt. De ahogy egyre több tudásra tett szert és elérte a fatwâ szintjét, a saját útjára lépett és a szunnita tudósoknál felsőbb rendűbbnek érezte magát. Ez az elve vezette az eretnekséghez.

Nem volt már többé a Hanbalî csoport tagja, mert a négy csoport egyikébe tartozásnak a feltétele az, hogy a szunnita hitelveket kövesse valaki, aki nem követi ezeket, az nem mondhatja magáról, hogy a Hanbalî csoport tagja.

A csoporton kívüliek megragadtak minden lehetőséget, hogy becsméreljék a saját országaikban levő szunniták vallásos kötelezettségeit. Különböző stratégiákat alkalmaztak, hogy megakadályozzák az iszlám témájú könyvek olvasását és a szunnita tanítások elterjedését. Például egy csoporton kívüli egy létező tudós nevét említve: "Mi köze lenne egy gyógyszerésznek vagy egy vegyésznek a vallási tudáshoz? Ő maradjon a saját szakterületénél és ne avatkozzon a miénkbe!" Micsoda ostoba egy megállapítás! Azt hiszi, hogy egy tudósoknak nem lehet vallási tudása! Fogalma sincs arról, hogy a muszlim tudósok tanulmányozták a teremtés minden pillanatát, felismerték a Teremtő kiváló tulajdonságait és kiadtak egy könyvet a teremtésről, és látván a különbséget a teremtmények képességei és Allâhu ta'âlâ végtelen ereje között azt a következtetést vonták le, hogy Allâhu ta'âlâ semmihez sem hasonlítható és távol áll minden hibától. Max Planck a híres német nukleáris fizikus a Der Strom című munkájában nagyszerűen kifejezésre juttatja ezt. De ez a tudatlan csoporton kívüli, egy dokumentumra alapozva, amit egy másik hozzá hasonló eretnektől kapott és az eretnekek által felkínált katedra és a külföldiek által felkínált aranytól megbabonázva úgy érezte, hogy a vallási tudás egyedül az ő monopóliuma. Allahu ta'âlâ vezesse a helyes útra ezt az eltévelyedett személyt és mindnyájunkat! És védje meg az ártatlan fiatalokat ezeknek a vallást eltorzítóknak a csapdáitól! Ámen.

(38) Annak a könyvnek a 340 oldalán a Salaffi - k és a vahhábiták eretnekségéről a szunniták elleni rágalmak és az arra adott válaszok részletesen elemezve vannak. 1398-ban Anno Hegiare, (1978 Kr. u.) Damaszkuszban volt kiadva.

Valójában az említett tudós gyógyszerészként és vegyészmérnökként több, mint harminc évig alázattal szolgálta a nemzetét. Emelett vallási tanulmányokat is folytatott éjt nappallá téve hét évig, végül diplomát kapott egy híres iszlám vallástudóstól. A vallási és tudományos tudás hatalmasságát látván felismerte saját hiányosságát, jelentéktelenségét, inkompetenciáját. Szolga próbált maradni annak legjobb értelmében. Legnagyobb félelme az volt, hogy a diploma által, amit kapott feljogosítva érezze magát arra, hogy egy téma szakértője. Ez az óriási félelme megmutatkozott minden könyvében. Nem volt bátorsága leírni, megismertetni a saját véleményét és elveit a könyveiben. A fiatal testvéreknek mindig az emberek által csodált szunnita vallástudósok arabról perzsára fordított értékes műveit ajánlotta olvasásra. Félelme olyan nagymértékű volt, hogy sok évig nem írt könyveket. Amikor a **Sawâiq-ul Muhriqa** első oldalán meglátta a hádiszt, akkor kezdett el változni e témában. **"Amikor a romlás nagyon elterjed, akinek van helyes tudása meg kell osztania másokkal. Aki nem így tesz azt Allah és a legtöbb ember átka sújtja."** Másrészt amikor felismerte, hogy az Ahl as-Sunna tudósok a saját korukban milyen előrehaladott vallási és tudományos ismeretekkel, felfogó képességgel, szellemi kapacitással, kitartó istenszolgálattal, vallási vakbuzgósággal rendelkeztek, még alázatosabb lett. Azoknak a tudósoknak az óceán mértékű tudásához képest, az ő tudása csak cseppnyi volt. Másrészről azt látván, hogy egyre kevesebb ember érti meg az Ahl as-Sunna tudósainak könyveit, valamint tudatlan eretnekek is vegyültek a vallási kötelezettségüket teljesítőkkel és téves elvű eretnek könyveket írtak, nagyon elszomorodott. Mindezeken felül a hádiszban olvasottak az átokról megdöbbentették. Nagyon sajnálta és szerette a fiatalokat is és szerette volna szolgálni őket, így hát elkezdte fordítani és kiadni az Ahl as-Sunna tudósok néhány könyvét. A számtalan gratuláló és köszönő levél mellett rengeteg kritikát és becsmérlést is kapott a csoportokon kívüliektől. Mivel tudta, hogy őszinte és hűséges Urához, és tiszta a lelkiismerete, bízott Allâhu ta'âlâban és közel állt az ő áldott lelkű Hírhozójához "sall-Allâhu ta'âlâ 'alaihi wa sallam" - hez és az Ő elkötelezett szolgáihoz, folytatta szolgálatát. Allâhu ta'âlâ tartson meg mindnyájunkat a helyes úton és legyen elégedett velünk! Ámen.

A nagy Hanafî tudós Muhammad Bahît al-Mutî'î, az egyiptomi Jâmi' al-Azhar Egyetem professzora, így írt a **Tat'hîr al-fu'âd min danisi-l-i'tiqâd** című könyvében:

"Az összes ember közül a Prófétáknak ''alaihimu-s-salâtu wa 's-salâm" volt a legérettebb és a legfenköltebb lelke. Nem hibáztak, nem voltak

figyelmetlenek, nem tévedtek, nem szegték meg a hitüket, nem voltak bigottak, makacsok, nem követték a rosszra való hajlamukat, túlzott vágyukat, nem tartottak haragot, nem gyűlöltek. Ők csak azt mondták és magyarázták el az embereknek, amit Allâhu ta'âlâ kinyilatkoztatott nekik. Az iszlám tanítások, parancsok és tiltások, amit továbbítottak mind helyénvalók. Egyetlenegy sincs köztük, ami téves vagy hibás. A próféták után a közvetlen környezetükben lévők a legérettebb, legkiválóbb emberek (szahabik) a prófétáktól tanultak és az Ő fényességük által tisztultak meg. Mindig ismételték és magyarázták a Prófétától tanultakat. Minden igaz, amit mondtak és távol álltak a fentebb felsorolt bűnöktől. Makacsságból vagy fanatizmusból nem mondtak ellent egymásnak, nem követték a rosszra való hajlamukat, túlzott vágyaikat. Az as Sahâbat al-kirâm ája és hádisz-magyarázataikkal az iszlám jog tudósai lettek és Allâhu ta'âlâ vallását megismertették a szolgáival, ami Allah egy nagy áldása a muszlimok közösségének és kegyelem szeretett Prófétája, Mohammed ''alaihis-salâm" iránt. A Korán kijelenti, hogy a Sahâbat al-kirâm szigorú volt a hitetlenekkel szemben, de egymással kedvesen és nyájasan viselkedtek, kitartóan imádkoztak, mindent Allâhu ta'âlától vártak, a mennyországot is. Minden egyetértésben született jogalkotásuk helyénvaló volt. Mindegyik megkapta a jutalmát tetteiért, mert egyetlen igazság létezik.

"A legjobb emberek a Sahâbat al-kirâm után azok a muszlimok, akik látták őket és az ő fényes közegükben nevelkedtek. Őket Tâbi'în - nek nevezzük. Ők a vallási ismereteiket a Sahâbat al-kirâmtól szerzték. A Tâbi'în utáni legjobb emberek azok, akik látták Tâbi'înokat és az ő fényük közelében nevelkedtek. Ők a **Taba'-at-Tâbi'în**. Az utánuk következő emberek egészen a világvégéig azok, akik tanulnak a tanításaikból és követik őket. A Salaf as-sâlihîn utáni vallási elöljárók között lesz majd intelligens és bölcs személy, akinek a tanításai megegyeznek majd a Küldöttével és a Salaf as-sâlihîn-ével, aki nem tér el a hittől és a hit előírásaitól, nem lép túl az iszlám által megengedett határon, és nem fél attól, hogy mások elítélik őt. Nem lehet őt megtéveszteni, nem fog hallgatni a tudatlanok beszédére. Az eszére támaszkodik és nem lép túl a négy fő csoport mujtahid imámjainak a tanításán. A muszlimoknak meg kell találniuk ezt a személyt és megkérdezniük tőle, amit nem tudnak, minden dolgukban az ő tanácsaira kell hallgatniuk, mert egy ilyen kaliberű tudós tudja a válaszokat és meg tudja mutatni nekik a gyógyírt a lelkükre, amiket Allâhu ta'âlâ teremtett, hogy megvédje a szolgáit hibák elkövetésétől és hogy segítse őket abban, hogy mindig helyesen cselekedjenek. Ez a

személy képes a lélek meggyógyítására. Meggyógyítja majd a pszichopatákat és a tudatlanokat. Az ilyen tudós hitében, beszédében, tetteiben is az iszlámot követi majd. Mindig helyesen értelmezi a dolgokat. Minden kérdésre helyes választ ad. Minden cselekedete Allâhu ta'âlâ kedvére való. Allâhu ta'âlâ vezeti azokat az embereket, akik keresik az Ő szeretete felé vezető utat. Allâhu ta'âlâ megvédi azokat az embereket, akiknek van hite, és teljesítik a hitük kívánalmait még elnyomás és gond esetén is. Fény, boldogság, megváltás lesz az ő osztályrészük. Kényelmet és könnyebbséget lesz mindenben, amit tesznek. A feltámadás napján a Prófétákkal, Siddîq (igazakkal), a mártírokkal és a jó, elkötelezett muszlimokkal lesznek majd.

"Mindegy hogy melyik században, de ha egy vallási pozícióval rendelkező személy nem követi a Próféta és a szahabik állításait, ha a hite, tettei és szavai nem egyezik meg az ő tanításukkal, ha a saját gondolatai után megy és túllépi az iszlám határait, vagy eltér a négy fő csoport tudományától, mert nem érti azokat, egy tévelygő embernek számít, aki vallási pozícióval rendelkezett, de akinek Allâhu ta'âlâ megpecsételte a szívét, mert a szeme nem látja a helyes utat. A füle nem hallja a helyes szót. Keserű gyötrelemben lesz része a túlvilágon. Allâhu ta'âlâ nem szereti őt. Az ilyen emberek a próféták ellenségei. Azt hiszik magukról, hogy a helyes úton járnak. Meg vannak elégedve magukkal. Pedig valójában a sátánt követik. Csak nagyon kevés tér észhez közülük és lép a helyes útra. Minden, amit mondanak udvarias, hasznosnak és ragyogónak tűnik, de minden gondolatuk és a dolgok, amiket szeretnek ördögiek. Sok idiótát becsapnak, eretnekségbe és kárhozatba visznek így. A szavaik okosak, hibátlanok, mint a frissen hullott hó, de az igazság napfényétől azonnal elolvadnak. A vallási pozícióval rendelkező gonosz emberek szíve fekete, meg van pecsételve Allâhu ta'âlâ által. Vallási pozícióval rendelkező **ahl al-bid'a** vagy **lâ-madhhabî** - nak nevezzük őket. A hitük és a tetteik nincsenek összhangban a Koránnal, a hádiszokkal vagy a muszlim közösség által egységesen elfogadott iszlám joggal. Mivel ők eltértek a helyes úttól, megpróbálják eltéríteni a többi muszlimot is, ezzel a kárhozatba juttatják őket. Azok, akik követik őket a pokolba jutnak majd. Sok ilyen eretnek volt a vallási vezetők között a Salaf as-sâlihîn idején és később is. A muszlimok közötti jelenlétük olyan, mint a test valamely részében jelen lévő rák. Hacsak nem szűnik meg teljesen a betegség megfertőzi a környező egészséges területeket is. Olyanok ők, mint a fertőző betegséget terjesztő emberek. Kárt okoznak azoknak, akik kapcsolatba lépnek velük. Távol kell maradnunk tőlük, különben ártanak nekünk."

A vallási pozícióval rendelkező tévelygő, eretnekek közül Ibn Taymiyya volt a legártalmasabb. Könyveiben, különösen az **al-Wâsita** - ban, nem értett egyet a muszlim jogalkotással, ellent mondott a Korán egyértelmű kinyilatkoztatásainak, a hádiszoknak, és nem követte a Salaf as-sâlihîn útját. Hiányos tudását és téves gondolatait követve az eretnekség útjára lépett. Pedig széleskörű tudással rendelkezett. Allâhu ta'âlâ a tudását arra használta, hogy eretnek legyen és elkárhozzon. Megadta magát rosszra való hajlamának, és túlzott vágyának. Igazságként próbálta terjeszteni a téves elméleteit, eretnek gondolatait.

A híres tudós Ibn Hajar al-Makkî 'rahmatullâhi ta'âlâ'alaih' így írt a **Fatâwâ al-hadîthiyya** című könyvében:

"Allâhu ta'âlâ elbuktatta Ibn Taymiyya - t, vakká és süketté tette őt. Sok tudós kijelentette, hogy a nézetei romlottak, az állításai pedig tévesek, és ezeket iratokkal bizonyították is. Az emberek, akik olvasták a nagy iszlámtudósok Abû Hasan as-Subkî, a fia Tâj-ad-dîn as-Subkî és Imâm al-'Izz ibn Jamâ'a könyveit, tanulmányozták az állításait, szóban és írásban válaszoltak neki a korabeli Shafi'î Mâlikî és Hanafî csoportokba tartozó tudósoktól idézve, amiből egyértelműen látszik, hogy nekik volt igazunk.

"Ibn Taymiyya megrágalmazta, aljas módon megvádolta a Tasawwuf tudósait. Sőt még Nagytiszteletű "Umar" és Nagytiszteletű "Alî" megrágalmazásától sem riadt vissza, akik az iszlám fő embereinek számítottak. Megszegett minden lehetséges illemszabályt és nem érdekelte, hogy kit választ célpontnak. Megbélyegezte a helyes út tudósait, eretnekséggel, tudatlansággal és fanatizmussal vádolta őket.

"Ezt mondta: "A görög filozófusok romlott és az iszlámmal nem összeegyeztethető elméletei bekerültek a Tasawwuf nagyjainak a könyveibe" és ő megpróbálta bizonyítani ezt a téves, eretnek gondolataival. Heves, megtévesztő beszédével képes volt becsapni azokat a fiatalokat, akik nem ismerik az igazságot. Például ezt mondta:

"A Tasawwuf emberei azt mondják, hogy ők látják a Lawh al-mahfûz - t.{(39)} Néhány filozófus, például Ibn Sînâ (Avicenna) ezt an-nafs al-falakiyya-nak nevezi. Azt állítják, hogy amikor egy ember lelke eléri a tökéletességet, a lélek egyesül az an-nafs al-falakiyya-val (csillagok és bolygóknak is van lelke egyfajta mennyei lélek) vagy az al-'aql al-fa'âl-lal (ember és isten közötti kapcsolat) éber állapotban vagy alvás közben, és amikor egy ember

(39) A **Lawh al-mahfûz**-ról részletesen az **Endless Bliss**, III. (Végtelen boldogság III.) 36. fejezetében olvashatnak.

lelke eggyé válik ezekkel, amelyek mindennek a megtörténtét okozzák a világon, akkor az az ember értesülést szerez ezeknek a történéseiről. Ezt nem a görög filozófusok mondták. Ezt Ibn Sînâ és az utána következők állították. Rajtuk kívül Imâm Abû Hâmid al-Ghazâlî, Muhyiddîn ibn al-'Arabî és az andalúziai filozófus Qutb ad-dîn Muhammad ibn Sa'bîn is állítottak hasonlót. Ezek mind filozófusok állításai. Az iszlámban ilyesmi nem létezik. Ezzel az állításukkal eltértek a helyes úttól és a Shî'a, (sííták) Ismâ'îliyya, Qarâmitîk és a Bâtinîkhoz hasonlóan hitüket elhagyók lettek. Elhagyták az Ahl as-Sunna tudósai által követett helyes utat és a Hadîszok és a Tasawwuf szunnita embereinek követését, mint Fudayl ibn 'Iyâd. Egyrészt belemélyedtek a filozófiába, másrészt küzdöttek a Mu'tazila és a Kurâmiyya csoportok ellen. Három csoport van a Tasawwufban: az első ragaszkodik a hádiszokhoz és a szunnához. A második a Kurâmiyya-hoz hasonlóan eretnek. A harmadik csoport az **Ikhwan as-safâ** könyvet és Abu-l-Hayyân tanítását követi. Ibn al-'Arabî és Ibn Sa'bîn átvették néhány filozófus állítását és a Tasawwuf embereinek állításaként mutatták be azokat. Ibn Sînâ könyvében az **Âkhir al-ishârât 'alâ maqâmi-l-'ârifîn** - ben is találhatók ilyen állítások.

Al-Imâm al-Ghazâlî-nak is voltak hasonló kijelentései az **al-Kitâb al-madnûn** és a **Mishkât al-anwâr** könyveiben. Bár a barátja Abû Bakr ibn al-'Arabî megpróbálta lebeszélni őt erről, arra hivatkozva, hogy filozófiát alkalmazott, de nem sikerült neki. Al-Imâm al-Ghazâlî azt állította, hogy a filozófusok is hitetlenek. Élete vége felé elolvasta al-Bukhârî **Sahîh** művét. Néhányan azt állítják, hogy ez távolította el azoktól a gondolatoktól, amiket leírt. Mások szerint ezek az al-Imâm al-Ghazâlî - nak tulajdonított gondolatok azt a célt szolgálták, hogy kevésbé legyen népszerű. Sokan hozzászóltak ehhez az al-Imâm al-Ghazâlî - hoz kapcsolódó témához, többek között a Mâlikî csoporthoz tartozó és Szicíliában tanult tudós Muhammad Mâzarî, Turtûshî, egy Andalúziai tudós Ibn al-Jâwî, Ibn 'Uqail és mások."

"Taymiyya fentebb idézett kijelentései megmutatják, hogy mit gondolt valójában az Ahl as-Sunna tudósairól. Még a Sahâbat al-kirâm legkiválóbbjait is megrágalmazta. A legtöbb Ahl as-Sunna tudóst eretneknek nyilvánította. Miközben ő súlyos vádakkal illette a nagy Walî-t és **qutb al-'ârifîn** - t, az igen tisztelt Abu 'l-Hasan ash-Shâdhilî - t a **Hizb al-kebîr** és **Hizb al-bakhr** könyvei miatt, valamint a Tasawwuf jeles képviselőit, mint Muhyiddîn Ibn al-'Arabî, 'Umar ibn al-Fârid, Ibn Sab'în és Hallâj Husain ibn Mansûr, a korabeli tudósok egyhangúlag őt tartották bűnösnek és eretneknek. Voltak tudósok, akik az ő hitetlenségét választották a fatwa-

juk témájául.(40) Egy Ibn Taymiyya - hoz 705 Anno Hegiare (1305 Kr. u.) írt levélben ez olvasható: “Kedves muszlim testvéremnek, aki magát nagy tudósnak és kora imámjának tartja. Allahért szeretem magát. Nem értettem egyet azokkal a tudósokkal, akik ön ellen voltak. De hallván a szavait, amiket nem helyénvaló kedvelni, bevallom meglepődtem. Gondolhatja egy bölcs ember, hogy az éjszaka nem a naplementével kezdődik? Azt mondta, hogy a helyes úton jár és az al-amr-u-bi-l-ma’rûf wa-n-nahyi ’ani-l-munkar-t követi. Allâhu ta’âlâ ismeri a célját és a szándékát. De egy ember hite a tetteiben nyilvánul meg. A tettei nem egyeznek a szavaival.

Nem megbízható emberek és a rosszra való hajlamukra, túlzott vágyaikra hallgatók ámítására hallgatva ön nemcsak a kortársai népszerűségének ártott, de halottakat is hitetlennek nevezett. A Salaf as-sâlihîn utódainak megtámadása nem volt elég önnek, ezért megrágalmazta a Sahâbat al-kirâm - ot, annak jeles képviselőit. El tudja képzelni milyen lesz, amikor a feltámadás napján szembe kell majd néznie ezekkel a személyekkel? Sâlihiyya város Jâmi’ al-jabal-jának szószékéről azt prédikálta, hogy nagytiszteletű “Umar “radiy-Allâhu ta’âlâ ’anh” -nak voltak téves állításai és sikertelenségei. Milyen sikertelenségről beszél? Hány ilyenről hallottunk a Salaf as-sâlihîn által? Ön azt állítja, hogy nagytiszteletű “Alî ‘radiy-Allâhu ta’âlâ ‘anh” több, mint 300-szor hibázott. Ha így lenne nagytiszteletű Ali esetében, akkor legalább egyetlen egyszer önnek is igaza lenne. Mostantól beállok az önt ellenzők táborába. Megpróbálom megvédeni a muszlimokat az ön ördögi tevékenysége ellen, mert ön már minden határt túllépett. Mert maga már nemcsak az élőket, hanem a halottakat is rágalmazza. A muszlimoknak távol kell maradnia az ön gonoszságától.”

“Taj ad-dîn as-Subkî felsorolta azokat a dolgokat, amiben Ibn Taymiyya nem értett egyet a Salaf as-sâlihînnel, ezek a következők:

1 - Azt állította, hogy a válás, Talâq (iszlám szerinti válás) nem elfogadható, érvényes (amennyiben megtörténik) csak akkor, ha kaffarah-t is fizettek, (annyit, amennyi korábban fizetve lett, adományként, ha valaki ígéretet tett ennek megtételére). Előtte egy iszlám tudós sem mondta, hogy ez fizetéssel, kaffara - val járna.(41)

(40) A jeles iszlám tudós Abd al-Ghanî an-Nablûsî az **al-Hadîqat an-nadiyya** könyvének 363. és 373. oldalán felsorolja ezeknek a Tasawwuf kiemelkedő képviselőinek (misztikusok) a neveit és hozzátette, hogy ők Awliyâ’ - k voltak, (szent életű emberek), és akik rosszat mondanak róluk, azok tudatlanok.

(41) “Talâq” meghatározása megtalálható az Endless Bliss, (Végtelen boldogság) könyv hatodik részének tizenötödik fejezetében és az ötödik rész hatodik fejezetében.

2 - Azt állította: "A Talâq, ha azt egy menstruáló nőnek mondták nem érvényes."

3 - Azt állította: "A szándékosan elmulasztott imát nem kell pótolni."

4 - Azt állította: " Egy menstruáló nő elvégezheti a Kába kő megkerülésének a rituáléját."

5 - Azt állította: "Egy Talâq, ha azt 3 Talâq értelmében használják is, csak egynek számít. (A válási szándékot háromszor kell kimondani, hogy a válás létrejöjjön az iszlám szerint.) De korábban évekig azt állította, hogy a muszlim jog nem így rendelkezik."

6 - Azt állította: "Az adók, amik összeegyezhetetlenek az iszlámmal megenegedhetőek, (helal) azok számára, akik adót akarnak szedni."

7 - Azt állította: "A kereskedőktől beszedett adó zekátnak (zekat=bizonyos vagyon feletti összegből vallási kötelezettség a szegényeknek juttatni) számít, akkor is, ha azt valójában nem zekát céljából fizetik."

8 - "A víz nem számít tisztátalannak, ha egy egér vagy valami hasonló meghalt benne."

9 - "Éjszaka lehetséges nem kötelező imát tisztátalan állapotban imádkozni, anélkül, hogy a teljes testet meg kellene mosni."

10 - Azt állította: "Ha valaki adományozni akar pl. egy alapítványnak (wakf. vákif, wâqif), megteheti függetlenül az anyagi lehetőségeitől."(42)

11 - Azt állította: "Ha valaki nem ért egyet a muszlim közösség jogalkotásával attól még nem számít bűnösnek vagy hitetlennek."

12 - Azt állította: "Allâhu ta'âlâ személye (mahall-i hawâdith) részecskékből tevődik össze."

13 - Azt állította: "A Koránt Allâhu ta'âlâ személye, lényege hozta létre."

14 - Azt állította: "hogy a világmindenség és a teremtmények mind örökké léteznek."

15 - Azt állította: "Allâhu ta'âlâ kénytelen jó dolgokat teremteni."

16 - Azt állította: "Allâhu ta'âlâ - nak van teste és kiterjedése, tud irányt változtatni."

17 - Azt állította: "A pokol nem örök, egy idő után vége lesz."

18 - Elutasította a próféták bűntelen mivoltát.

---

(42) Az Endless Bliss (Végtelen boldogság) ötödik részének a negyvennegyedik részében olvashatnak a "waqf", "wâqif" stb. szavakkal kapcsolatban.

19 - Azt állította: "Rasûlullah 'sall-Allâhu ta'âlâ 'alaihi wa sallam" nem különbözik más emberektől. Nem megengedett imában az ő közbenjárását kérni."

20 - Azt állította: "Medinába menni azzal a szándékkal, hogy a Küldöttet meglátogassuk bűn."

21 - Azt is állította: "Közbenjárásért elmenni hozzá haram"

22 - Azt állította: "A Tóra és a Biblia lexikálisan nem különböztek, csak jelentésükben."

"Néhány tudós azt állította, hogy a fenti kijelentések nem Ibn Taymiyya kijelentései, de azt egyik sem cáfolta, hogy állított olyat, hogy Allâhu ta'âlâ - nak van kiterjedése és részecskékből áll. Bár abban egyetértettek, hogy nagy tudással rendelkezett a tudomány és vallás területén. Egy fikh - kel, tudással, igazságérzettel rendelkező személynek mielőtt döntést hoz alaposan ki kell vizsgálnia az adott dolgot, amiről dönt. Különösen, ha muszlimok hitetlenségéről, eretnekségéről, hitelhagyásáról vagy meggyilkolásárnak szükségességéről nyilatkozik alaposan tanulmányoznia kell a helyzetet és nagyon óvatosnak, körültekintőnek kell lennie.

Napjainkban divatossá vált Ibn Taymiyya követése. A követői megvédik eretnek tanait és sokszorosítják könyveit, különösen az **al-Wâsita-t.** Az elejétől a végéig tele van a könyve a Koránnal, a hádiszokkal és a muszlim jogalkotással összeegyezhetetlen dolgokkal. Bomlást és széthúzást okoz az olvasóinak és viszályt szít a hívek között. Az indiai Vahhábiták és más országban élő sok buta de vallásos ember a csapdájukba esett és Ibn Taymiyya-t egyfajta példaképnek tekintik és "NagyMujtahid" - nak vagy "Shaikh al-Islâm" - nak nevezték. (Iszlám sejk) Magukévá tették eretnek gondolatait és a hit nevében írt romlott írásait. Ennek a szörnyű áramlatnak, - ami megosztja a muszlimokat és belülről rombolja az iszlámot - a megállítása érdekében kell az Ahl as-Sunna tudósainak könyveit tanulmányoznunk, hogy hiteles írásokra támaszkodva tudjuk megcáfolni ezeket az eretnekeket. Ezen könyvek között a híres és nagy tudással rendelkező tudós és nagy imám Taqî ad-dîn as-Subkî 'rahmatullâhi arab nyelvű könyve a **Shifâ as-siqâm fî ziyârat-i-khayri-l-anâm** lerombolja Ibn Taymiyya eretnek tanait, felszámolja a széthúzást, amit szított és rávilágít pártoskodására, megelőzve ezzel az ördögi gondolatok és téves hitelméletek terjedését.

Szójegyzék

A **Tasavvuffal** kapcsolatos kérdésekre a válaszokat leginkább Hadrat Ahmad Al Faruqi as Sirhindi **Maktubat** könyvében találhatjuk meg.

-adillat ash-Shar'iyya: az iszlám négy forrása: **al-Qur'ân al-kerîm, hadîth-ash-sherîfs,** az **ijmâ' al-Umma** és a **qiyâs al-fuqahâ'.**

ahl: emberek, közösség; **Ahl al-Bayt,** a próféta közeli rokonai (a legtöbb **iszlám vallástudós** szerint) **'Alî** (első unokatestvére és veje), **Fâtima** (lánya), Hasan és Husain (unokái); **Ahl as-Sunna(t)wa-l-Jamâ'a, a** helyes utat követők közössége.

a'immat al-madhâhib: az **imâm al-madhhab** többes száma.

Allah: Allâhu akbar, Allâhu ta'âlâ, Allah, akit minden felsőbbrendűség megillet.

Âmin: (Allâhu ta'âlâ-hoz) "Fogadd el az imám!"

-amru bi-l-ma'rûf (wa-n-nahyu 'ani 'l-munkar): Allâhu ta'âlâ parancsainak meg tanításának kötelezettsége, hogy megakadályozzunk másokat, hogy parancsait megszegjék és tiltott dolgokat kövessenek el.

-Ansâr: Medineiek, akik már Mekka meghódítása előtt elfogadták az iszlámot.

'aqâ'id: hit, hitvallás, credo.

'Arafât: egy Észak Mekkától 24 kilométerre eső nyílt terület.

'ârif: egy **'âlim** aki értelmezni tudja a misztikus isteni valóságot **(ma'rifa)** és mély tudással rendelkezik.

-'Arsh: a világmindenség területe, amit a 7 ég határol, beleértve az egek 7 szintjét is a Kursî a világmindenség 7 ég nélküli része.

As-hâb al-kahf: a hét hívő (Tarsus egyik barlangjában) akik magas státuszt nyertek el azért, mert elvándoroltak egy másik helyre, hogy ne veszítsék el a hitüket, amikor a hitetlenek elfoglalták a földjüket.

-Basmala: az arab kifejezés: "Bismi-llâhi-r-Rahmân-ir-Rahîm" (Allah a kegyelmes és irgalmas nevében).

Bâtinî: Bâtiniyya eretnekek követője

-Fadîla, -Wasîla: a mennyország legfelsőbb szintje

faqîh: (tsz. fuqahâ') a Fiqh-ről mély ismerettel rendelkező tudós;

fuqahâ' as-sab'a.

fard: (cselekvés, viselkedés), amit **Allâhu ta'âlâ** az **al-Qur'ân al-kerîmben megparancsolt.**

fatwâ: i) ijtihad a **mujtahid,** iszlám jogmagyarázó érvelése): ii) egy **müftinek a Fiqh** könyvek általi következtetése, például olyan esetekben, amikor nem tudni, hogy valami megengedett vagy nem; vagyis az iszlám tudósok vallásos kérdésekre adott magyarázata.

Fiqh: ismeretek arról, hogy a muszlimoknak mit kellene tenni és mit nem, **'ibâdât,** (istenszolgálat) **a'mâl** (cselekedet).

fitna: olyan dolgok, vélemény és cselekedet terjesztése, ami árt a muszlimoknak és az iszlámnak.

ghusl: a teljes test lemosása a **Fiqh** által meghatározott módon.

hadîth (sherîf): i) Próféta által mondott dolgok; **al-Hadîth ash-sherîf,** az összes hádisz összessége ii) a hádiszokról szóló tudományos könyvek;

hadîth sahîh, a hitelesnek számító hádiszok, aamleyek hitelességét a vallástudósok állapították meg.

Hadrat: Jelentése igen tisztelt, nagytiszteletű, egy szó, amit tiszteletünk kifejezéseképpen a prófétáknak vagy vallástudósok neve előtt használunk.

halâl: az iszlám által megengedett (dolgok és cselekedetek)

Hanafî: Abû Hanîfa által alapított vallási csoport (tagja).

Hanbalî: Imâm Ahmad ibn Hanbal által alapított vallási csoport (tagja).

harâm: az iszlámban tiltott (dolog, cselekedet).

-Hijâz: Az Arab Félsziget egyik területe, a Vörös tenger partján, ahol Mekka és Medina található.

ijâza: egy diploma, ami bizonyítja, hogy a tulajdonosa iszlám tudással rendelkezik.

ijmâ' al-Umma, (a közösség) **al-Muslimîn** (a muszlimok): a **Sahâbat al-kirâm** (a próféta követőinek) és a **Tâbi'ûnok** (a próféta utódainak) egyhangú hozzáállása, nézete egy dologgal kapcsolatban.

ijtihâd: (egy értelmezés vagy magyarázat, amit egy **mujtahid** alkotott, egy **ája** vagy egy **hádisz** rejtett értelméről)

Ibâhatîs: emberek, például a Wahhâbîk, akik a muszlimok megölését vagy dolgok tőlük való elkobzását helalnak (megengedettnek tartják, ami valójában haram.

ikhlâs: (egy jó tulajdonság, jó szándék) hogy mindent egyedül Allâhu ta'âlâ tetszésének elnyerése miatt tegyünk.

'ilm: (egy tudományág) 'Ilm; **'ilm al-hâl:** (könyvek) az iszlám tanításról, tudás (amit egy vallási csoport (Madhhab, mezheb) írt elő, azokról a dolgokról, amit minden muszlimnak meg kell tanulnia. **'ilm al-kalâm:** a hittel kapcsolatos tudás; **al-'ilm al-ladunnî:** tudás, amit Allâhu ta'âlâ ispirált és az **Awliyâ'** szívében született meg.

imâm: i) egy nagy tudással rendelkező **âlim;** egy vallási csoport alapítója **Madhhab (imâm al-madhhab, mujtahid imâm), al-Imâm al-a'zam,** ii) közös imánál a imát vezető személy; iii) kalifa.

inshâ-Allah: "ha Allâhu ta'âlâ akarja, megengedi".

istighfâr: Allâhu ta'âlához való megbocsátásért való könyörgés.

jalâla: nagyság.

jamâ'a: közösség; a muszlimok közössége (kivéve az **imâm**) a mecsetben; a próféta környezetében lévők; unió; **namâz in jamâ'a,** közösségben végzett ima.

junub: a muszlimnak egy olyan állapota, amikor ghusl-mosakodást kell végeznie.

-Ka'ba: egy nagyméretű szent kő Mekka nagy mecsetjében.

kalimat: nyilatkozat.

karâma: (tsz. -ât) Allâhu ta'âlâ egy Walî által megvalósított csodája.

Karîm: Irgalmas, kegyelmes.

khutba: a pénteki imakor vagy iszlám ünnepekkor az imám által elmondott arab nyelvű prédikáció, (bűnnek számít nem arabul elmondani.)

-Kursî: nézzék meg az 'Arsh szónál!

-Madînat al-munawwara: Medina fényes városa.

-Mahshar: az utolsó ítélet.

-Makkat al-Mukarrama: a tisztelettel övezett Mekka városa.

makrûh: a próféta által elítélt vagy helytelennek tartott (cselekvés vagy dolog)

Mâlikî: Imâm Mâlik által alapított Madhhab tagja.

mandub: javasolt, de nem kötelezővé tett (cselekvés vagy dolog) amiért jutalom jár, de nem jelent bűnnek, vagy istentagadásnak, ha valaki

nem cselekszik így; adab, (jó viselkedés) mustahab (helyes cselekedet).

ma'rifa: Tudás Allâhu ta'âlâ személyéről és tulajdonságairól, ami az Awliyâ' szívéből származik.

Mîlâdî: a kereszténység kora; gergely-naptár.

minbar: egy emelvény a mecsetben, amihez lépcső vezet, ahol a **khutba** elhangzik.

mu'âmalât: a Fiqh egy csoportja.

mubâh: (cselekvés vagy dolog) nincs megparancsolva és megtiltva sem. Megengedett.

mudarris: professzor a madrasában (iszlám egyetem).

mufassir: szakértő 'a tafsîr ismerete'.

muftî: egy nagy 'âlim, aki meg van hatalmazva a fatwâ ismertetésével.

-Muhâjirûn: a mekkaiak, akik elfogadták az iszlámot Mekka elfoglalása előtt.

mu'jiza: Allâhu ta'âlâ próféta általi csodája.

mujtahid: egy olyan nagy tudós, **(alim)** aki képes elmagyarázni az **ijtihâdot; mujtahid imâm, mujtahid muftî.**

munâfiq: egy olyan személy, aki muszlimnak mutatja magát, de valójában ellenzi az iszlámot, csak képmutató.

murshid: vezető, irányító.

mutashâbih: (egy ájának vagy hádisznak) értelmezhetetlen, rejtett jelentése; mutashâbihât.

-Mushabbiha: olyan emberek, akik azt hiszik, hogy Allâhu ta'âlâ egy anyagi lény.

najs: vallási szempontból tisztátalan dolog.

nafs: egy emberi érzés, ami arra ösztönzi az embert, hogy vallásilag helytelen dolgot tegyen, rossz dolgokra való hajlam, rossz dolog iránti vágy.

nass: egy ájára vagy hádiszra vonatkozó (általános kifejezés); a Nass.

qadâ: az adott cselekvés pótlása más időben, ha egy cselekvésnek az előírt ideje már lejárt

quibla: az irány, amerre istenimádat közben fordulunk. (Az iszlám esetében a Ka'ba felé)

qiyâs (al-fuqahâ'): analógia; (egy nem teljesen egyértelmű dologgal kapcsolatos mujtahid általi összehasonlítás révén levont következtetés, hasonló a Nasshoz és az ijmâhoz az ijtihâd (egyik mikéntje).

qutb al-'ârifîn: a legfelsőbbrendű Walî.

Rabb: Allâhu ta'âlâ, a Teremtő és az "Oktató."

Ramadân: a muszlim naptár szent hónapja.

rasûl: (tsz. rusul,), Üzenethozó, Próféta; (Rasûl-Allah),

Muhammed, Allâhu ta'âlâ prófétája.

riyâda: a nefis által kedvelt, sugallt dolgok meg nem tétele; szigorúság önmagunkkal szemben, önmagunk felett gyakorolt kontroll.

Sahâba: azon hívők közössége, akik a Próféta; as-Sahâbat al-kirâm, a Rasûlullah (Küldött) környezetében voltak

salâm: i) üdvözlet, béke, jókívánság; ii) második kifejezés "Assalâmu. 'alaikum wa rahmatullah" **az ima** végén elmondott mondat.

sâlih: (tsz. sulahâ') egy vallásos személyre mondjuk, aki távol tartja magát a bűnöktől.

Shâfi'î: a Madhhab (egy tagja) amit al-Imâm ash-Shâfi'î alapított.

Shaikh al-Islâm: Az iszlám ügyek hivatalának a feje.

Siddîq: egy a prófétához hűséges személy; a Walî ennek legmagasabb megnyilvánulása.

sûfî: muttasawwif, egy személy aki képezte magát és tökéletessé tette a karakterét, személyiségét a Tasawwuf terén.

suhba: társ, egy próféta vagy egy Walî társasága.

sulahâ': a sâlih többes száma.

sunna: (cselekvés, dolog) amit Allâhu ta'âlâ parancsolt és a Próféta is kedvelte és gyakorolta azt **istenszolgálatként.** (**Jótett,** ha megtesszük, de nem bűn, ha nem. De ha folyamatosan elmulasztjuk lehet belőle bűn, vagy vezethet hitetlenséghez.

Sunna: i) (**a kötelező**) vagy az összes szunna; ii) (a Qur'ân al-kerîmmel kapcsolatos) a **Hadîth ash-sherîffel** kapcsolatos; iii) **Fiqh**, iszlámmal kapcsolatos.

sûra(t): az al-Qur'ân al-kerîm (Korán) egy fejezete.

taqwâ: az Allâhu ta'âlától való félelem; a haramtól való távolmaradás.

Tasawwuf: tudás (miután valaki a Fiqh-et tanulmányozta) és gyakorolja amit a Próféta tett, megerősítve a hitét ezáltal és a Fiqhet a mindennapi életébe beiktatja. A Fikh könnyebbé teszi a vallás gyakorlását és elősegíti Allah misztikumának megértését.

tawâf: egy istenszolgálati mód, amit a hívek a hadzs idején gyakorolnak a Mekkában lévő kő megkerülésével.

tawba: megbánás; könyörgés Allâhu ta'âlâhoz a bűneink megbocsátásáért és ígéret, hogy nem követjük el többet azokat.

thawâb: (valamennyi) jutalom, amit Allâhu ta'âlâ ígért, hogy adni fog a híveinek mert azt tették és mondták, amit Ő kedvel.

'ulamâ': az 'âlim többes száma.

umma: Hívek, akik a Prófétát követték; az Umma, a muszlimok közössége.

wahy: Allâhu ta'âlától a próféta számára érkezett kinyilatkoztatás.

wâjib: (cselekedet vagy dolog) amit a Próféta soha nem mulasztott el megtenni, tehát majdnem kötelező és javasolt nem elmulasztanunk., **al-Wâjib, Wâjib al-**

wujûd: valaki, akinek a létezése elengedhetetlen és a nemlétezése lehetetlen.

Walî: (tsz. Awliyâ') Allâhu ta'âlâ által szeretett és védett személy.

Wilâya: a Walî állapota.

zuhd: a földi dolgokkal való nem foglalkozás, azoktól való eltávolodás; és még az iszlám által engedélyezett dolgokról való lemondás is.

BOOKS PUBLISHED BY HAKÎKAT KİTABEVİ

ENGLISH: 1– Endless Bliss I, 304 pp.

2– Endless Bliss II, 400 pp.

3– Endless Bliss III, 336 pp.

4– Endless Bliss IV, 432 pp.

5– Endless Bliss V, 512 pp.

6– Endless Bliss VI, 352 pp.

7– The Sunni Path, 128 pp.

8– Belief and Islam, 128 pp.

9– The Proof of Prophethood, 144 pp.
10– Answer to an Enemy of Islam, 128 pp.
11– Advice for the Muslim, 352 pp.
12– Islam and Christianity, 336 pp.
13– Could Not Answer, 432 pp.
14– Confessions of a British Spy, 128 pp.
15– Documents of the Right Word, 496 pp.
16– Why Did They Become Muslims?, 304 pp.
17– Ethics of Islam, 240 pp.
18– Sahaba 'The Blessed', 384 pp.
19– Islam's Reformers, 320 pp.
20– The Rising and the Hereafter 112 pp.
21– Miftah-ul-janna, 288 pp.
22– Book of Namâz, 240 pp. 23– O Son, 352 pp.
DEUTSCH: 1– Islam, der Weg der Sunniten, 128 Seiten
2– Glaube und Islam, 128 Seiten
3– Islam und Christentum, 352 Seiten
4– Beweis des Prophetentums, 160 Seiten
5– Geständnisse von einem Britischen Spion, 176 Seiten
6– Islamische Sitte, 288 Seiten
EN FRANÇAIS: 1– L'Islam et la Voie de Sunna, 112 pp.
2– Foi et Islam, 160 pp.
3– Islam et Christianisme, 304 pp.
4– L'évidence de la Prophétie, et les Temps de Prières, 144 pp.
5– Ar-radd al Jamil, Ayyuha'l-Walad (Al-Ghazâli), 96 pp.
6– Al-Munqid min ad'Dalâl, (Al-Ghazâli), 64 pp.
SHQIP: 1- Besimi dhe Islami, 96 fq.
2- Libri Namazit, 208 fq.
3- Rrefimet e Agjentit Anglez, 112 fq.
ESPAÑOL: 1- Creencia e Islam, 112
PO-RUSSKIY: 1- Vsem Nuynaq Vera, (128) str.

2- Priznaniq Anglijskogo Wpiona, (144) str.

3- Kitab-us-Salat (Molitvennik) Kniga o namaze, (224) str.

4- O Syn Moj (256) str.

5- Religq Islam (256) str.

NA B+LGARSKI EZIK% 1- Vqra i Islqm. (128) str. 2- NAMAZ KITAB+ (256) str.

BOSHNJAKISHT: 1- Iman i Islam. (128) str.

2- Odgovor Neprijatelju Islama, (144) str. 3- Knjiga o Namazu, (192) str.

4- Nije Mogao Odgovoriti. (432) str.

5- Put Ehl-i Sunneta. (128) str.

6- Ispovijesti Jednog Engleskog Spijuna. (144) str.